

POLSKA WALCZĄCA

ŻOŁNIERZ POLSKI NA OBCYZŃNIE

FIGHTING POLAND — WEEKLY FOR THE POLISH FORCES — PRICE TWOPENCE

Wychodzi co tydzień

Dnia 24-go kwietnia—1-go maja 1943r.

Rok V. Nr. 16-17

KU ŚWIĘTU ZMARTWYCHWSTANIA

Żołnierz Polski obchodzić ma czwarte już Święta Wielkanocne na obczyźnie.

Jedni święcić je będą wolni i zbrojni, w garnizonach szkockich czy obozach daleko na Wschodzie, na stacjach lotniczych, na okrętach R.P., niektórzy może w ciężkiej pracy i w walce. Inni, mniej szczęśliwi, po obozach jeńców, po obozach internowanych, wielu w ciężkiej, przymusowej pracy, niejeden przymuszony do służby we wrażliwych szeregach.

A wszyscy wybiegać będą myślą ku ojczyźnie dalekiej, dziś więcej, niż kiedykolwiek będącej ziemią mogił i krzyży, choć nie mają tam mogił setki tysięcy pomordowanych i wróg nie daje stawiać im krzyży. Ale krzyż Męki Pańskiej nabiera coraz potężniejszej, bardziej przejmującej wymowy dla Polaków.

Nie będziemy sobie życzyć wzajemnie "Wesołego Alleluja"—bo nie stać nas na wesele, gdy naród na dnie niedoli, gdy każdy dzień przynosi nowe, okrutne wieści stamtąd, z Kraju, gdy skądinąd nadchodzą wieści takie, że jak w widzeniu księdza Piotra w "Dziadach" wydiera się okrzyk: "Cóżś zrobisz" . . .

Ale tym potężniejszej wymowy nabiera dla nas Święto Zmartwychwstania. Zmartwychwstanie Zbawiciela, po męce zadanej przez ciemne, brutalne moce i po fizycznej śmierci.

I jak wierzymy w zbawienie ludzkości, jak wierzymy w zwycięstwo ducha, tak wierzyć musimy, że sami "mamy zmartwychpowstać," powstać przemienieni jako wolny naród. Że krew męczeńska nie płynie na marne. Że zwycięży Krzyż, a z Nim sprawa Narodu, który dla dobrej sprawy najwięcej ze wszystkich cierpi i krwawi się, wpatrzony w ten Znak Męki i Zbawienia.

Ale zmartwychwstanie narodu nie przyjdzie samo przez się, zrzadzeniem Bożym, dokonany bez udziału Polaków. Nie dokona się wyłącznie pomocą cudzą. Nie dokona się samym wysiłkiem Rządu. Oręż polski musi być rzucony na szalę. Wiemy, co o tym myślą w Kraju. Wiemy, że nie oczekują wyzwolenia inną drogą, jak przez ogrom ofiar i poświęceń.

My Polacy na obczyźnie, a już przede wszystkim my żołnierze musimy być godni braci w Kraju. Musimy być godni, by w chwili, która nas do Polski zawiedzie, móc spojrzeć im w oczy bez wstydu, z podniesionym czołem.

Dorównać musimy im gotowością do walki, wysiłkiem pracy, ofiarnością, zaparciem się siebie, całkowitym oddaniem sprawie. Nie dać się zwątpieniu ani zgnuszeniu, zgryzotom, rozterkom. Umocnić w sobie twardą, wytrwałą wolę.

Postawieni wśród obcych, reprezentując wśród nich naród polski, musimy stale, na każdym kroku pamiętać, że mamy służyć dobru imieniu Polaków. Wymaga to dużego opanowania się i wielu wyrzeczeń. Wyzbycia się lenistwa fizycznego i duchowego. Wyzbycia się wygodnictwa. Wyzbycia się ambicji innych, jak ambicja pracy i służby.

A gdyby się przejawiała chłostana niegdyś przez Skargę "nieżyczliwość ludzka ku Rzeczypospolitej" i "chciwość domowego takomstwa," to wypalić ją trzeba rozpalonym żelazem. Trzeba poniechania "potępięczych swarów." Trzeba dyscypliny obywatelskiej i żołnierskiej.

"Służmy poczciwej sprawie, a jako kto może niech ku pospolitemu dobru dopomoże." Dopomóc możemy ku dobru pospolitemu, mówiąc obcym rzetelną prawdę o Polsce i jej sprawach, starając się, by rozumiano dlaczego i o co walczymy i że możemy być użytecznym sojusznikiem dziś i jutro, użytecznym na przyszłość członem lepszego, powojennego świata.

Musimy dowieść czynem i słowem, że jesteśmy przedstawicielami tej samej co Anglosasi wspólnoty cywilizacyjnej i ideowej, że oddychamy tą samą atmosferą moralną w prywatnym i publicznym życiu, że żyje w nas ten sam duch chrześcijański. I to również wymaga solidarności w postępowaniu.

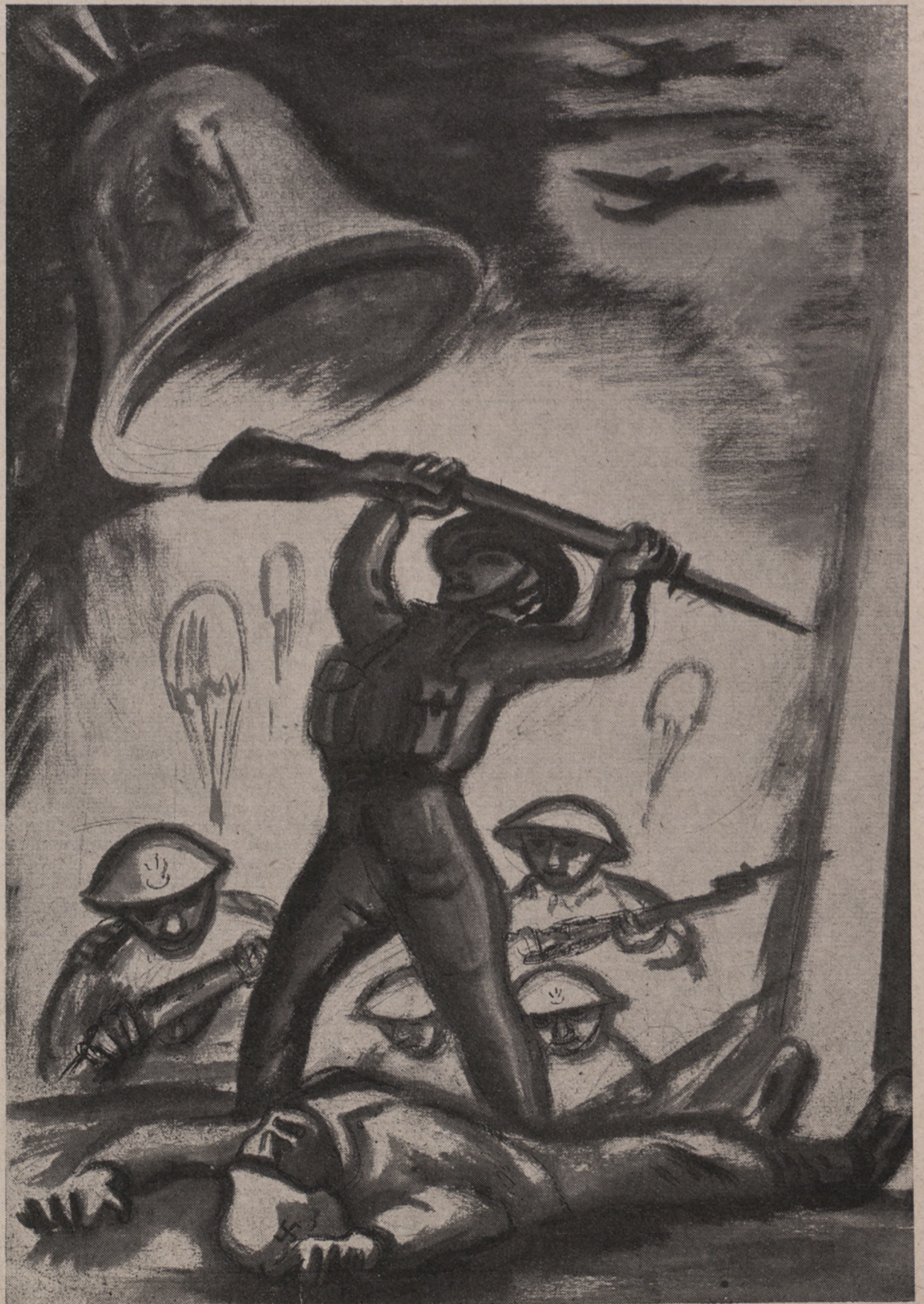
Tu i wszędzie potrzeba jedności braterskiej. Dzień ostatecznej próby może nie być odległym.

Ku polskiemu Świętu Zmartwychwstania iść trzeba z sercem czystym.

MARIAN KUKIEL

REDAKCJA "POLSKI WALCZĄCEJ" ŁĄCZY SIĘ W SERDECZNEJ WSPÓLNOŚCI UCZUĆ I ŻYCZEŃ Z CZYTELNIKAMI SWOIMI, PRZYJACIÓLMI I WSPÓŁPRACOWNIKAMI PO TEJ I TAMTEJ STRONIE OCEANU, NA DALEKICH KONTYNETACH, DO KTÓRYCH DOCIERA JEJ SŁOWO, DOCHODZI JEJ WYTRWAŁA WIARA, ŻE TRZEBA NAM TERAZ, W PRZEDDZIEN PRÓB OSTATNICH I NAJCIEŻSZYCH — JEDNOŚCI W DUCHU, W WOLI I CZYNIE, ŻE TRZEBA NAM KONIECZNIE BYĆ JEDNEM, ABY SIĘ SPEŁNIŁO NAJGORĘTSZE PRAGNIENIE WSZYSTKICH POLAKÓW, PIERWSZE I JEDYNE ŻYCZENIE: REZUREKCJA POLSKI, Z MARTWYCH POWSTANIE, POWSZECHNE ZEBRANIE SIĘ NASZE Z WSZYSTKICH FRONTÓW WALKI I Z WSZYSTKICH ZIEM WYGNANIA DO WSPÓLNEGO I LEPSZEGO, NIŻ BYŁO, ŻYCIA W OJCZYŹNIE.

ADAM KOSSOWSKI: Rezurekcja

„Trzeci” front

Mogło by się zdawać na pierwszy rzut oka, że wcześniej jeszcze mówić o „trzecim” froncie, gdy nie ma wciąż „drugiego”.

Trzeci front jest jednak najbardziej realną rzeczą już teraz, wszędzie w Europie; jest co prawda jeszcze ukryty, przejawiający się raczej w walkach podjazdowych z okupantem niemieckim i tylko miejscami w Jugosławii, w Polsce i na terenach okupowanych ZSRR ma cechy otwartej walki partyzanckiej. Wiemy też, że w chwili decydującego ataku Aliantów na niemiecką twierdzę Europy ludy wszystkich podbitych krajów chwycą za broń ukrytą teraz lub zdobędą ją na Niemczech i otrzymają od Aliantów — pójdą do walki z gołymi wreszcie rękami. Będzie to najważniejszy własny wkład ludów europejskich w dzieło ich wyzwolenia i największa pomoc, jaką mogą okazać w rozstrzygającej chwili Aliantom.

Pomoc ta może być tak znaczna i może wywrzeć taki wpływ w ostatniej fazie wojny, że bez przesady zagadnienie trzeciego frontu zaliczyć trzeba by do podstawowych elementów strategii Aliantów. W grę wchodzi miliony ludzi, tysiączne możliwości i daleko sięgające następstwa, jeżeli chodzi o stan rzeczy w Europie, który powstanie po upadku Niemiec, a który będzie stanem wyjściowym dla powojennej organizacji Europy jako całości i wszystkich poszczególnych państw europejskich bez wyjątku. Wyraźnie mówimy — wszystkie państwa, gdyż następstwa „trzeciego” frontu nie ominą, a nawet przede wszystkim obejmą Niemcy i Włochy.

Niemcy mają olbrzymie kłopoty z trzecim frontem już teraz; nawet w obecnym stanie trzeci front wiąże Niemcom setki tysięcy ludzi, których musieli wydzielić dla pilnowania swego „nowego porządku.” Mimo to, mimo coraz ostrzejszego reżimu policyjnego, mimo zapewnienia coraz to większej ilości obozów koncentracyjnych i więzień, brankę na roboty, krwawych masakr i wszelkich innych sposobów represji, jakie mogły wymyśleć Gestapo, codziennie mają Niemcy objawy rosnącego wzbурzenia, narastającego rozkładu, codziennie słyszą coraz głośniejsze pomruki idącej burzy.

Niemcy wynaleźli i zastosowali na szeroką skalę nowy środek walki: „piątą kolumnę.” Ale niemiecka „piąta kolumna,” chociaż zaważyła na przebiegu operacji, a nawet losach wojny w niektórych krajach Europy, jest niczym w porównaniu z tym, co wróży Niemcom „trzeci” front. Nie będzie to partyzantka, chociażby nawet na wielką skalę, dla której zwalczania wystarczy setki batalionów SS, policji i rozmaitych

niemieckich organizacji wojskowych, szczerze przez Niemców rozlokowanych na wszystkich niepewnych obszarach.

Trzeci front, to będzie rewolucja, w pełnym tego słowa — groźnym dla każdego dyktatorskiego systemu — znaczeniu. Rewolucja przeciw niemieckiemu „nowemu porządkowi” w całej zrujnowanej przez Niemców Europie — rewolucja również w samych Niemczech; przeciw reżimowi, który przegrał wojnę.

Było by dowodem braku wyobraźni, krótkowzroczności i nieumiejętności korzystania z nauk historii, gdybyśmy inaczej oceniali i widzieli obraz Europy w chwili pogromu Niemiec. Kierownictwo niemieckie w każdym razie nie ma pod tym względem złudzeń i patrzy na przyszłość bardzo realnie. Nie inaczej należy rozumieć słowa przestrogi Hitlera, wypowiedziane w stosunku do narodu niemieckiego i Europy, że razem z Niemcami zginie Europa; w tym też świetle trzeba rozumieć dochodzące nas wiadomości o gotowości proklamowania Goebelsa „czerwonym” dyktatorem Niemiec, gdy wojna będzie przegrana.

Niemcy wiedzą, że klęska wojkowa, na którą czeka i o którą modli się Europa, wywoła falę re-

wolucji, że ta rewolucja zmyje z oblicza ziemi ich „nowy porządek” i zatopi jego twórców. Chcieli by tą falą pokierować tak, jak udało im się to zrobić z dosyć dużym powodzeniem w 1918 roku. Miejmy nadzieję i pracujmy nad tym, aby tym razem zawiedli się...

W oparciu o wielkie i bezsprzeczne powodzenie wojskowe Niemcy po kolei zlikwidowali kompletnie wszystkie armie narodowe, jakie istniały w Europie; co więcej, pewni ostatecznego zwycięstwa w ramach swego „nowego porządku” zniesli niemal całkowicie samodzielność administracji nie tylko w krajach podbitych, ale nawet u swoich sojuszników — Włochów, Rumunów, Węgrów. Jest rzeczą jasną, że trzeci front w Europie obróci się przeciw wszystkim ustanowionym lub uznawanym przez Niemców władzom oraz organom wykonawczym i porządkowym tych władz, przeciw wszelkiej administracji, zaprowadzonej przez Niemców, czy jest ona czysto niemiecka, czy oparta na „współpracy” na zasadach „Laval — Quisling.”

Trzeci front zmięci cały narzucony przez Niemców ustroj administracyjny i socjalno-społeczny; długo hamowana niena-

wieś do przesładowców wyładuje się nie tylko w zbrojnej organizowanej akcji przeciw oddziałom wojskowym okupanta i jego aparatów bezpieczeństwa, ale i w powszechnym rewolucyjnym ruchu przeciw wszystkiemu co niemieckie lub temu, co z niemieckością jest związane.

Władze, oczywiście bardzo zdecentralizowaną w tych warunkach, wezmą w swoje ręce organizację i ludzi, którzy za czasów okupacji tworzyli i organizowali trzeci front, którzy teraz wyjdą z konspiracji, z podziemi, z więzień i obozów koncentracyjnych, z obozów jeńców i emigracji. Z pewnością dopiero po dłuższym okresie krwawych walk z okupantem, z jego powracającymi z frontów do domu oddziałami, pośród chaosu administracyjnego i wielkich trudności gospodarczych, być może zaburzeń społecznych — wyłonią się i zorganizują centralne władze poszczególnych krajów europejskich. Prawdopodobnie nie wcześniej, niż zjawia się alianckie wojska.

Na poszczególnych obszarach i w poszczególnych krajach warunki będą oczywiście bardzo różne. Będą one między innymi bardzo zależne od przebiegu wypadków w ostatniej, najbardziej skomplikowanej fazie wojny, którą nie-

możliwe jest dostatecznie jasno przedstawić sobie w tej chwili.

Nie wiemy n.p., gdzie powstanie „drugi front,” jaka będzie sytuacja na froncie wschodnim, co dla nas — Polaków — szczególnie jest ważne. Nie sposób jeszcze przewidzieć jak do tego czasu ustalone i przygotowane będą niezmiernie ważne dla przyszłości plany powojennej ustroju Europy i międzynarodowej współpracy.

Nie wiemy wreszcie, jak i kiedy pokonane będą liczne trudności wewnętrzno-polityczne i socjalne, jakie powstaną we wszystkich bez wyjątku krajach wyzwolonej Europy. Obecnie we wszystkich tych zagadnieniach jesteśmy zafascynowani w okresie zapoczątkowanych dyskusyj i nie trzeba zamykać oczu przed faktem, że z miejsca natrafiliśmy na bardzo zasadnicze sprzeczności.

Są one tak duże, że niektórzy politycy zaczynają twierdzić, iż Europa nie jest jeszcze przygotowana do pokoju, że nie czas jeszcze kończyć wojny. Można by na to powiedzieć tylko jedno, że jeżeli cierpienia narodów europejskich nie są dostatecznym powodem dla dążenia do skrócenia wojny, to są inne jeszcze czyste strategiczne względy, nakazujące korzystać z momentu słabości przeciwnika, zanim nie odbuduje swoich sił i dopóki masy podbitych ludów od wybrzeża Atlantyku aż po Leningrad i Charków mogą jeszcze stawiać przynajmniej bierny opór niemieckiej maszynie wojennej. Wolno, ale nieuchronnie kleszcze niemieckiej totalnej mobilizacji porywają i obracają w mięso armatnie i w niewolników-robotników dla Niemiec miliony ludzi: Polaków, Francuzów, Czechów, Rosjan, których miejsce na „trzecim” froncie przeciwni niemieckim, a nie w szeregach niemieckich.

Nie kłómy się, jak urządzimy dom po pożarze. Gaśmy pożar! Niech nawet historia kiedyś zarzuci Aliantom, że nie umieli przygotować pokoju, ale niech im przynajmniej przyzna, że umieli wygrać wojnę — w sam czas.

Niewątpliwie znaczny odsetek żołnierzy obokrajowców w szeregach armii niemieckiej oraz miliony robotników cudzoziemskich w niemieckim przemyśle wojennym stanowią poważny czynnik osłabienia wartości niemieckiej maszyny wojennej, ale przy tym wszystkim miliony te pracują jednak dla niemieckich celów wojny.

O tym nie należy zapominać. Jest rzeczą wielkiej wagi, aby niemiecka mobilizacja totalna nie osiągnęła swego celu. Na jej przeprowadzenie Niemcy potrzebują czasu, trzeba im tego czasu nie dać. Trzeci front jest do dyspozycji.

STANISŁAW STRUMPH WOJKIEWICZ

BRONISŁAW NOWICKI

NIEOBECNI...

W każde tradycyjne polskie święto jesteśmy myślą i sercem z nieobecnymi. My — tu na Wyspach Brytyjskich — wspominamy tych, którzy pozostali bez naszej opieki w Kraju, a także tych licznych współbraci, którzy znoszą poniewierkę obozów, więzień, pracy przymusowej na przestrzeniach od morza Niemieckiego do morza Japońskiego. Polacy w Kraju myślą z utęsknieniem i nadzieją o wszystkich brakujących, a więc także o żołnierzach w Wielkiej Brytanii i na Środkowym Wschodzie. Wielka emigracja polska w Stanach Zjednoczonych łączy się z nami w naszych smutkach, troskach i nadziejach.

Smutek nasz snuje się nad milionami, które przecierpiał tak wiele za Ojczyznę i w grobach oczekują na Zmartwychstanie Polski. Cała nadzieja nasza wyraża się w odzyskaniu Niepodległości. A troski wszystkich Polaków skierowane są na sprawę ocalenia tych nieobecných, między innymi lub w Kraju, o których wiemy, że według wszelkich praw ludzkich i Boskich powinni się znajdować pomiędzy żyjącymi. Nie mogliśmy bowiem dotychczas uwierzyć, aby 12.000 polskich jeńców, wziętych przez Związek Sowiecki w roku 1939, a w tej liczbie ponad 8.000 oficerów Wojska Polskiego — mógł spotkać mord.

Jednakże jest faktem, że takiej właśnie liczby — znanych z imienia i nazwiska żołnierzy — władze Związku Sowieckiego nie umiały dotychczas odszukać. W kilkakrotnych prywatnych wypowiedziach poszczególni wyżsi oficerowie sowieccy oświadczały, że nie wiedzą, w jaki sposób odszukać polskich jeńców wojennych z obozów w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie, nadmieniając, że w tej sprawie popełniono ze strony sowieckiej „wielką omyłkę” i — doradzając zajęcie się raczej wysokością, nie przeszłością. Jednakże oficjalnie rząd sowiecki uchylał się od jakiegokolwiek odpowiedzi w tej sprawie, dziwnej i strasznej. Byliśmy zdani na domysły i na nadzieje, że przecież z jeńcami wojennymi nie mogło dojść do niespotykanej w nowoczesnych dziejach masakry.

W ostatnich dniach atoli wstrząsnęła nami wiadomość, podana przez pisma i rozgłoszone państw „osi” o odnalezieniu w okolicach Smoleńska wielkich mogił z tysiącami polskich oficerów, pomordowanych strzałami pistoletowymi w głowę. W tym nieprzyjacielskim komunikacie podane są różne szczegóły, nasuwające myśl o prawdopodobieństwie zbrodni. Niewątpliwie władze Związku Sowieckiego uczynią wszystko, co będą w stanie uczynić dla odparcia wszelkich wątpliwości pod tym względem, a jest to najłatwiej wykonalne przez oświadczenie, co w istocie stało się z polskimi jeńcami — i gdzie oni znajdują się obecnie. Przerazająca wersja niemiecko-węgierska musi być odparta i wyjaśniona.

Jeśli by jednak okazała się prawdziwą, i jeśli by polscy jeńcy wojenni wyginęli od kul, wystrzelonych zdradziecko, i jeśli te tysiące polskich żołnierzy o diamentowym harcie spotkał ten los okrutny a niezastużony, to będą oni zawsze żyli w pamięci Polski i świata jak męczennicy kultury i chrześcijaństwa, a zmartwychwstaną wraz ze wszystkimi poległymi i umarłymi za Polskę i cywilizowany świat — w Odkupionej Męką Ojczyźnie.

W radosnym dniu Wielkiejjocy wspominamy — nie możemy nie wspomnieć — tych, którzy są wśród nas nieobecni ciałami, obecni polskim duchem, niezłomni w życiu doczesnym, wierni Bogu i Ojczyźnie w żywocie ziemijskim...

Proporcje

mal każdy bagnet. Dzisiaj, w przededniu inwazji na kontynent europejski, poczynione przygotowania urastają do rozmiarów wręcz astronomicznych.

Podobne przesunięcia nastąpiły we wszystkich rodzajach broni. Podczas bitwy o Anglię wkład naszego lotnictwa, które samo zapisało na swoje konto 10 procent ogólnej liczby zniszczonych maszyn nieprzyjacielskich, był pomocą wręcz bezcenną. Z biegiem czasu liczba naszych maszyn i lotników powiększyła się, ogólny zaś wysiłek polskich sił powietrznych stał się bardziej intensywny; jednocześnie jednak gigantyczny plan wyszkoleniowy Wielkiej Brytanii i wystąpienie na widownię Ameryki pomnożyły siły lotnicze Aliantów wielokrotnie, wskutek czego nasze postępy mogły minąć niemal niepostrzeżenie.

Polska flota wojenna uzyskała pierwszy w naszej historii krajownik i jest czynniejsza niż kiedykolwiek, znow jednak inaczej wyglądało jej znaczenie w okresie Dunkierki, kiedy każdy kontrtorpedowiec o zdecydowanej założenie, nadający się do użytku, stanowił ogromną pozycję.

Błędem często popełnianym jest utożsamianie zasług historycznej z wartością polityczną. Tak długo, jak zwycięstwo nie jest faktem dokonany, podstawowym miernikiem stosunków pozostaje rzeczywistość siła. Warto zdać sobie z tego sprawę, gdy się dostrzeżga na gruncie zewnętrznym te czy inne trudności do zwalczania. Inaczej wówczas ukształtuje się nie tylko

język rozmów dyplomatycznych, lecz i każda prywatna rozmowa.

Istnieje jednak dziedzina wartości, zachowująca swą moc niezależnie od takiego czy innego biegu wydarzeń. Jest nią sfera idei. Przeszłość przedwojenna udowodniła w pełni, do jakich następstw prowadzi ład, oparty na czynnikach siły neutralnej. To też odpowiedzialne czynniki nie lekceważą dzisiaj zasad i nie zamierzają się ich wyrzekać przy ustalaniu nowej organizacji świata. Karta Atlantycka nakreśliła ogólne zarysy, które ciągle stanowią przedmiot wszechstronnego rozważania. Stopniowo ustali się jej brzmienie ostateczne, powszechnie obowiązujące.

Można zauważyć, że za kulisami wojny toczy się równocześnie potężne zmaganie umysłów, które obok innych czynników przyczyni się do ukształtowania powojennej rzeczywistości. Zwycięży ta strona, która w sformułowaniu haseł i pojęć okaże więcej konsekwencji i siły przekonującej, a zarazem naoocności, zdolnej przemówić zarówno do czołowych mężów stanu, jak i najszerzego ogółu. W zmaganiach tych zadecyduje nie ilość, lecz jakość, to też szanse wszystkich współpartnerów pozostaną do końca stosunkowo równe.

Dotychczasowy udział Polski w wojnie biejącej daje jej przesłanki natury uczuciowej i niezachwianą postawę moralną. Jest to zdobycz niewątpliwą, jednak efekt jej mógłby się okazać niewystarczający, gdyby zabrakło odpowiedniej podbudowy myślowej, od-

powiadającej potrzebom chwili. Nie należy się ludzi, że osiągnięcie tego celu — to tylko zadanie nielicznej grupy specjalistów, oderwanych od otoczenia i zamkniętych w świecie rozważań doktrynalnych. Grupa taka musi oczywiście istnieć, a w ramach jej winno się znaleźć wszystko, co mamy naprawdę najwartościowszego; najjaśniejsze mózgi, najwytrawniejsze pióra; musi ona stanąć na wysokości powołania, wyrzec się prowincjonalnego partykularyzmu, drobnych animozji, zdobyć na horyzońty myślowe o niezbędną skalę i rozległość.

Będzie ona jednak naprawdę silna dopiero wówczas, kiedy poczuje oparcie w opinii społecznej, gdy zdobędzie pewność, że w dorobku swym wyraża to, co w nas wszystkich najbardziej trwałe i wartościowe, co głęboko tkwi w naszej zbiorowej duszy, choćby w postaci nieskrystalizowanej. Wypływa stąd żądanie wysiłku zbiorowego i jednostkowego na miarę potrzeb.

Z drugiej strony jest jasne dla wszystkich, że każdorazowy stosunek sił nie jest czymś niezmiennym i ostatecznym. W późniejszych okolicznościach, które trudno z góry określać, nabrać mogą, a nawet muszą świeżego, potężnego wyrazu czynniki, które czasowo zostały przesłonięte suchą wymową cyfr. Pod tym względem zawierucha wojenna na miarę obecnej wojny światowej stworzyła już wiele zawrotnych niespodzianek.

Na początku wojny byliśmy jedynym narodem walczącym; który

na własną pierś przyjął wszystkie ciosy furii teutońskiej; potem układ wydarzeń sprawił, że znaleźliśmy się w roli alianta najsilniejszego i najbardziej użytecznego.

Przyszłość pozostaje zagadnieniem otwartym, co zmusza do nieustannej, wyteżonej gotowości, aby w odpowiedniej chwili zastosować w rozgrywce wszystkie atuty. Wiadomo również, jak nieobliczalnym źródłem mocy nie tylko na użytek wewnętrzny, lecz i wobec obcych jest poczucie służności i świadomość walki o swoje.

I wreszcie rzecz najważniejsza. Obecne pogotowie zbrojne narodu może być ocenione właściwą miarą jedynie w tym wypadku, jeśli się stwierdzi, że obejmuje ono zalety części naszego zbiorowych możliwości. Kiedy dojdzie do całkowitego wyzwolenia ładunku energii narodowej, efekt będzie nierównie potężniejszy. Daje o nim ułamkowe wyobrażenie ta gigantyczna, niustępliwa walka, jaką w potwornych warunkach prowadzi całe społeczeństwo w kraju. To też każdy zbrojny żołnierz polski — to jakby reprezentant niewidzialnego plutonu, czasowo nieobecnego, jednak zawsze gotowego stanąć do apelu.

Taka jest odpowiedź na nieublagane prawo proporcji, które niezależnie od nas zmniejszają najbardziej pozornie, najpewniej przejściowo nasz udział w grze. Pod pewnym względem stanowi ono zbieg okoliczności pomyślny, otwiera bowiem oczy na surowe nakazy życiowe, których niepodobna przewyciężyć gładkimi frazesami lub buńczucznym gestem, i wytycza drogi wysiłku — wysiłku nas wszystkich.

FELIKS BIELSKI

Dzwony Tamtej Niedzieli

Wielkanoc oknami włazi,
we flakonie kwitną bazi,
w kuchni zaś misterium dymi,
przyszła chwata gospodyni.

A w pokoju poza stołem,
triumwirat siedzi kotem
i z wycuciem, artystycznie,
maluje pisanki śliczne.
Pełno jest na stole farbek,
raj na ziemi mieć te skarby,
wzory kwitną — wiosna w koto,
bo szczęśliwie i wesolo.
Cicho jest jak makiem zasiał,
czasem tylko Zdzich do Stasia,
Staś do Zdzicha lub Jerzyka,
jak zegarek coś potyka.
Farby płyną — już ich nie ma,
kupić nowe nie dylemat,
więc do sklepu Stach pocię,
bo do tego służą dzieci.
W międzyczasie pozostali
kombinują wzory dalej,
We flakonie kwitną bazi,
Wielkanoc oknami włazi.

Przez otwarte drzwi kuchenne,
płyną smaki filuternie
i szturmują pokój cały
lukrów słodkich mdle opary.
W kuchni bowiem mama kręci
z czekolady tort z przejęciem
i cykatą go okłada,
którą chłopcy lubią zjadać.
Jak święcone to święcone.
Jerzyk szepce pochylony
coś do Staszka, który potem
odrywa się od roboty.
Chyłkiem, boczekiem, z wielką
wprawą,
idzie niby mówić z mamą,
ale każdy wie, że buchnie
garść cykaty, co jest w kuchni.
Na talerzach jajek kopce,

więc się spieszyć muszą chłopcy,
bo zdyszana mama woła:
— a kto pójdzie do kościoła?
Szynka czeka już różowa,
babki, placki też gotowe,
wóz to który do koszyka
i białymi pootykać.
A wtem Zdziszek jak nie huknie,
kiedy mama wyszła z kuchni:
— a baranek? . . . Święty Boże!
dalej, szybko — kto pomoże?!

Więc się znów zabrano z gazem,
naturalnie wszyscy razem,
a baranek . . . pocóż słowa —
Zdziszek będzie modelować.
Poco krzychał? ma więc teraz,
lecz on wcale się nie gniewa,
tylko z szafy wziął donicę
i klucz z haku do piwnicy.

Zwykle bowiem masło świeże,
trzyma się we wodzie w dzieży,
w zimnie, w lochu, popod lodem,
by nie psuło swej urody.
Takie masło żółtobiałe,
długi czas jest doskonałe,
z niego też się dobrze lepi,
ale Zdziszek wie to lepiej.

A w pokoju reszta zuchów
już podstawę tnie z rzeżuchy,
i z patyka smukłe drzewko,
i z papieru chorągiewkę.
Wreszcie Zdziszek przyniósł masło,

triumwirat: — hurra! wrzasnął,
że, wybiegła z kuchni zgrzana,
przestraszona, dobra mama.

Lecz już Zdziszek dzieło zaczął,
zlepil bryłę i w nią patrzy,
gładzi wzrokiem i w nią włazi
szukać serca w żółtym glazie.
Potem nagle i namiętnie
spadł palcami i też tnie ją,
dusi, zrywa, szczypie, kraje,
aż baranek mu się zjawiał.
Naturalnie Stach się droczy:
— też baranek! a gdzie oczy?
mój napewno byłby lepszy,
bo zrobiłbym oczy z pieprzu.
Co, nie wierzysz? to się załóż!
cicho siedź boś jeszcze mały . . .
a baranek, niczym ryba
pasie się i nie odzywa.

Koszyk zasać trza obrusem,
— niech się który z was też ruszy,
prosi mama — no, idź Zdzisiu,
bo poświęcić trzeba dzisiaj.
Jak święcone to święcone,
po to święta są stworzone,
we flakonie kwitną bazi,
Wielkanoc oknami włazi.

Zdziszek mówi do Jerzyka:
— chodź, pójdziemy z tym
koszykiem
i znacząco mruga okiem,
że po drodze zje się trochę.

Ale Staszek to basalyk,
chwycił te mrugnięcia male
i z zazdrości, nie inaczej,
widać, że się wnet rozplacze.
Doświadczony benjaminek
wie, kiedy ma robić miny
i bulgocze tłumiąc tkanie,
że nam tato spuści lanie.
Ale mamie to nie w głowie
stuchać, co ten mały powie,
lecz dla samej świętej zgody,
daje nieść mu babę z miodem.

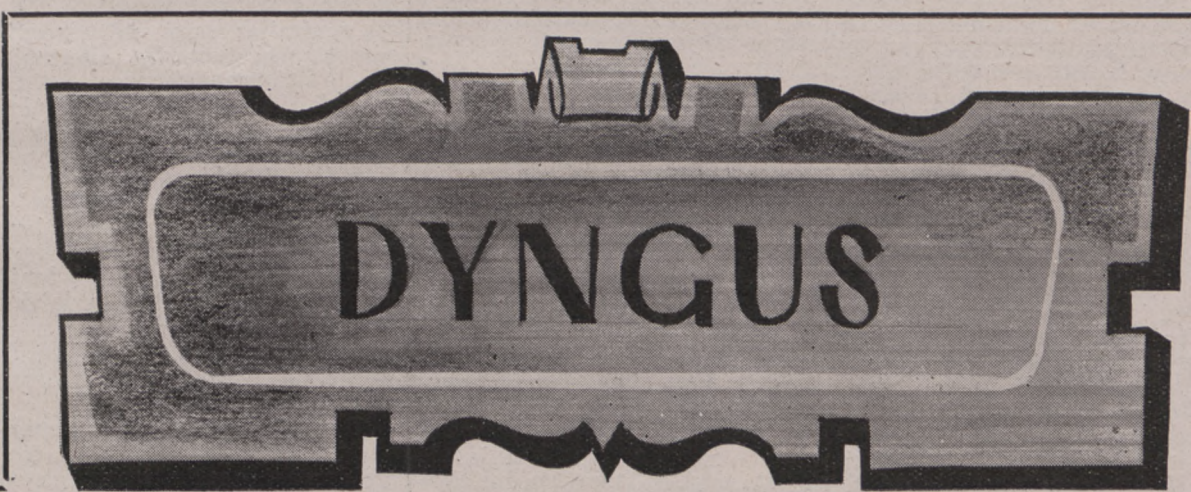
Przed kościołem już gromady
na księdza czekają rade,
i że dłuży im się stojeć
prześpiwują czas dowoli.
Że, wesoty nam dzień nastal . . .
Staszek w myśli liczy ciasta
i sopranem pieje ronda:
którego z nas każdy żądał.
Lecz święcenie nie z ich winy
trwało więcej niż godzinę,
nim wrócili więc do domu
nastal wieczór — dzień utonął.

Wielkanoc oknami włazi,
we flakonie kwitną bazi,
w kuchni zaś misterium dymi,
wielka chwata gospodyni.
A w pokoju, pod obrusem,

stół nieborak tuli uszy
i wygina się świętecznie
w myśl zwyczajną, bo jest grzeszny.
Tyle na nim bab i sosów,
że napatrzeć się niesposób,
w środku zaś baranek z masła,
arcydzielo rąk wyrasta.
Przy talerzach zieloności
zapraszają: — jedzcie, proście,
ale ojciec do wisusów
mówi, że jest czas na brzuszek.
To jest znak, że będzie życzyć.
Nie należy już więc krzychać,
lepiej w myśli złożyć zdanie
z odpowiednim dziękowaniem.

Ojciec mamie, mama ojcu
życzą sobie i gorąco,
potem z dziećmi po kolei
każdy się osobno dzieli:
— Abyście wyrosli duzi
i przetrwali życia burze,
i posiadli to, co chcecie,
i co najlepszego w świecie.
I tak mówiąc każdy daje
plaster jajka w myśl zwyczajną,
dzieci zaś całując ręce,
życzą wszystkim jak najwięcej.
Święta przeszły nienajgorzej,
chłopcy w łóżkach leżą chorzy,
"popie oczy, wilcze gardło,
co zobaczy toby żarło."
Po baranku ślady leżą,
dwa pieprzyki na talerzu
a chorągiew rozmoczona
okrwawiła się i kona.
Zgasty święta jak w obrazie,
we flakonie wyszły bazi
i zczerniały sypią puszek,
który prószy się i prószy.

JERZY FACZYŃSKI

Głos pierwszy:
Płynie Wisła, płynie
Po polskiej krainie,
W swym królewskim tożu —
Ku polskiemu morzu.

Płynie Niemen królewski.
Niemen polski-litewski.
Płynie poznańska Warta,
Harda, dumna, uparta.

Płynie Prypeć poleska,
Złota—senna—niebieska.

Głos drugi:
A tu Dniestr srebrnotuski,
Zuchwały, polsko-ruski.
Tu Dunajec tatrzański,
Hej, śmiały, sobiepański.

San, ku Wiśle stęskniony—
Bug zakochany w Narwi—

Głos trzeci:
Jakież to zachód—czerwienią
Wodę w strumieniach barwi?
Czy to Pan Jezus, na Święta,
Wodę przemienił w wino?
Purpurą toczą się rzeki.
Czerwienią strumienie płyną.

Głos pierwszy:
To świt—tak się w chmurach tli.

Głos drugi:
Wzeszło słońce—woda uciąż czerwona!

Głos trzeci:
Ach—płynie strugami krwi
Polska ziemia.
Ziemia zraniona.

Głos pierwszy:
Hej! Smigus! Dyngus! Oblewany
Poniedziałek! Hej, chłopaki, dziewczki,
A szylkucież wiadra i dzbany!
A szylkucież stągwie i konewki,
A po miastach—sikawki i krany!
Smigus, dyngus—to nie przelewki!
Chluśniesz na mnie—a ja lepiej umiem!
Hej! Zabawa!
chwila ciszy. Rozumiesz? /chwila ciszy/

Głos czwarty:
Rozumiem.
My gotowi już. Chciwa dłoń
Pieści chłodne okragłe granaty.
W piwnicy, pod gruzem—broń.
Karabiny zawinięte w szmaty.
Wyostrzony jak brzytwa nóż.
Zakopany rewolwer, w oliwie.
Jak dzień przyjdzie, jak znak przyjdzie—że już
No, to chluśnie się. Sprawiedliwie.

Głos pierwszy:
Hej! Smigus! Dyngus! Poniedziałek!
Hej! Zabawa! Patrzenie—jaki śmiatek—
Tam!—o!—głowę wychylił z za węgla—
A dziewczyna—wiadrem chlusi!—dosięgła!
—Szkoła wielka, żeście nie widzieli—
Hej, wesolo!

Głos czwarty:
Jeszcze będzie weselej.

Głos drugi:
Smigus! Dyngus! Od wieków bywało
W ten dzień w Polsce zabawy niemało
I radości, kwietniowej uciechy!
Piski, wrzaski, podstępny i śmiechy!

Ziemia mokra dyszała wiosną,
Wiatr ją gładził, pachnącą, radosną,
Niebo ziemię wołało do siebie
A obłoki śmiały się na niebie—
A na ziemi ludzie się śmieli,
Młodzi, młodzi, wiosenni, weseli.
Smigus—wrzawa! Dyngus—śmiech, gonitwa!
Bitwa była!

Głos czwarty:
Będzie. Będzie bitwa.
To już może nie tak wiele dni.
Dni. Miesiący. W lecie. Na jesieni.
Smigus przyjdzie. Strumieniem krwi
Woda w rzekach się zaczerwieni.
Trawa będzie czerwona, lub śnieg—
Jakby w niebie wszystkie słońca przysty—
Gdy chluśniemy wodą z polskich rzek—
Z Bugu—z Narwi—z Dunajca—z Wisty.

Nasze żniwo będzie. Ich był siew.
Hej, wiślana woda, dunajeczka,
Zarumieni się—lecz ta krew
Nie nasza będzie:
Niemiecka!—

Poznań, Wilno i Gdynia i Lwów,
Częstochowa, Brześć, Kraków, Warszawa—
Gdy niemieckich dobiroa się łbów—
Smigus będzie! Zabawa! Zabawa!

Już tej wojny nie wygra pyszałek,
Kat bezbronnym i dzieci morderca.
Oblewany przyjdzie poniedziałek,
Niemieckiego dobiere się serca.

Głos piąty:
Potem—przyjdą wielkie, jasne święta.
Zywych będzie się liczyć ze łzami,
I poległych wszystkich się spamięta
I obsieje się groby kwiatami.
A gdy niebo wiosną się rozpęknie
W te niebieskie i złote zorze—
Nad gruzami będzie znów tak pięknie,
Jak tylko w Polsce być może.

I stopnieje w Tatrach biały śnieg,
Woda spłynie przeczystą i jasną
I obmyje dłońmi polskich rzek—
Ziemie polską—naszą—swoją własną.

Głos pierwszy:
Smigus dzisiaj! Dyngus! Hej—uciekam—
Nie dogonisz! Już się wiadra imam—

Głos drugi /szepem/:
Bracie—

Głos czwarty /szepem/:
Bracie!

Głos drugi /szepem/:
Doczekasz?

Głos czwarty /szepem/:
Doczekam.

Głos drugi /szepem/:
Bracie—

Głos czwarty /szepem/:
Bracie!

Głos drugi /szepem/:
Dotrzymasz?

Głos czwarty /szepem/:
Dotrzymam.

MARIAN HEMAR

NIEBIESKI RAPORT
OBERTYŃSKA

Siedział sobie raz św. Piotr późną nocą na dzyńdrecie przy głównej bramie Nieba i drzemał. . . Był bardzo zmęczony. . . Od tyłu, tyłu wieków nic nie robi tylko otwiera tę bramę i otwiera. . . Co ja zamknięć, to znów ktoś w nią koka. . . Co go puści. . . to znów ktoś nowy stuk. Ale takiego ruchu jak teraz, choć stary, nie pamięta nigdy. . . I nie dziwota! Jak świat światem, a niebo niebem nie było jeszcze takiej wojny. Strach, co tego narodu ginie teraz na ziemi!

To też św. Piotr, utrudzony wiele, korzystając z chwilowej ciszy przy furcie, siedział na zydellku i drzemał. Kluczy z rąk nie wypuszczał, wó słońce nawet mocno w garści trzymając. . . Już to Pan Bóg wiedział kogo na ten posterunek dać! Stała się to rzecz, Piotr zawsze był i rozumiał — co rozkaz to rozkaz.

W Niebie było cicho. . . Wszystkie dusze zabawione spały sobie smacznie i bezpiecznie. Czasem tylko, w zupełnej ciszy, dolał dźwięki marowy odgłos kroków, przechodzącej zmiany i głos rozprowadzającego wartę Anioła. Mogła być druga, może trzecia nad ranem. Gwiazdy zaczynały już spać i mrugały częściej, niż z wieczora. To taka najgorsza godzina, kiedy na posterunku najbardziej chce się spać. . .

Aż tu — stuk — stuk. Ktoś zakolał w bramę. Ocknął się stary klucznik, wzięł latarnię. . . Latarnie trza ze sobą mieć, żeby przynieść wiadomości. . . Gwiazdami uchyla się ciężka, gwiazdami okuta brama. Przed świętym, wyprostowany na baczność stał młody żołnierz. Za nim w mroku błysnęły oczy Anioła Stróża. . .

— "Święty Piotrze" — zasalutował przybyły — "starysz strzelec Ziebia Wojciech melduje swoje wieście."

— "Spuźnij synku. . . spuźnij. . . uśmiechnął się staryszek, — "Papiery w porządku — co?"

— "Tak jest, św. Piotrze" — wyprężył się znów żołnierz, podając świętemu papier.

— "Dostałem przydział do Nieba, na nowe M/wt."

— "Na nowe M/wt. . . " — przytaknął staryszek sprawdziliwszy listy. — "Masz rację. Ot i widzisz. . . Zmieniales na Ziemi miejsca postojów z nieważnych, aż ci narzęcznie odkomenderowano na "miejsce wiecznego trwania". . . Najlepsze przydział jaki może być! Tu, to już sobie odpocznesz. Zmęczonyś bardzo — co?"

Po biały twarzy Ziebie przemknął zakłopotany uśmiech. — "Melduję posłusznie, że dosć."

— "Chodź-że więc ze mną. . . Zaraz nadejdzie tu Anioł Inspekcyny to ci miejsce zakwaterowania pokaże. Już łaznik poszedł po niego. . . Pobudki rano nie ma. Możesz sobie spać jak długo chcesz. Chodź. . ."

Dopiero w dzyńdrecie przyjrzał się święty nowemu. Błady był bardzo, wychudzony, a młody jeszcze ciałkiem. Dziecko prawie. Patrzył w oczy prosto i uciwicie.

— "Polak?" — zagadnął święty.

— "Melduję posłusznie — tak jest!" — strzelił obezami Ziebia.

— "Zginales w bitwie?"

Żołnierz się zmieszał.

nia zgrasły. . . Anioł Stróż w cizy przedstawiał Ziebie do raportu. Ziebia, jak we śnie, podszedł jeszcze parę kroków. . . chciał zasalutować, ale nie zdążył. Upadł na kolana.

— "Panie Boże Wszechmogący, w Trójcy Jedyny, starszy strzelec Ziebia Wojciech melduje swoje. . . ukłęknięcie!" — wyrzucił jedynym tehem.

Po Aniołach i świętych przeszedł lekki szmer. Zgrądnęli się pō sobie, Ziebie wydalo się nawet, że co niektórzy się uśmiechnęli. . . Szeszył się jeszcze bardziej. Jeśli zaraz, nie namyślając się dłużej, nie powie z czym przyszedł, to przepadło! Nie wykrztusi już potem słowa.

— "Panie Boże Wszechmogący — ja względem Polski! To już nie do wytrzymania co się z nią dzieje! Wszystko dobrze, ale, co za dużo to i niedziwło! Już chwalił Boga czwarty rok. . . a końca teza nie widać. Raz ci — raz tamci — a jeden gorszy od drugiego! Melduję pokornie Panie Boże Wszechmogący, że przyszedłem prosić, żeby się to przedaj odmieniło, bo jak dużej potrawa — to nie tak ludzie, ale trawa tam wyginie!"

Urwał spocony, bez tchu. . . Recze tylko złożył mocno, tak mocno jak prosił i tak mocno, jak się do niego tak ludzie, ale trawa tam wyginie!"

Zobaczył, że jeden z Aniołów, ten najświetlistszy, cały w srebrnej zbroi i z mieczem u boku, wstąpiwszy z czecią na stopnie Boga tronu, ukląkł i jął coś cicho Bogu Ojcu przedkładać. Taki tu widać był zwycięzcy. . .

— "Nikt. . . tylko szef sztabu. . . — przamknęło Ziebie przez głowę. . . Albo i sam Naczelny Wódz niebieskich. Si! Zbrojnych. . . bo gwiazdy było na nim więcej, niż na wszystkich razem wziętych generałach na ziemi. — "Taki młody, a już się takiego stopnia dosłużył. . . — zaciudował się jeszcze.

Zas Michał Archanioł, zastąpiwszy ze stopni bożego tronu, spojrzal w oczy Ziebie nie wrogo, lecz surowo.

— "Dlaczego starysz strzelec Ziebia Wojciech ominął drogę służbową?" — spytał.

Ziebia struchlał.

— "Czy starysz strzelec nie wie, że wszystkie prosby iść mają służbowo — przez Marię!" —

— "Melduję pokornie, panie generale. . . — bąknął Ziebia — "melduję pokornie, że myślałem. . ."

— "Zie młody! — zaszleścił Anioł i ruszył posłusznie przedem. — "Starysz strzelec Ziebia Wojciech nigdy już potem nie umiał sobie przypomnieć, jak to było i kądże szedł. Serce tuktło się w nim tak, że ledwie słyszał, co sam myśli. . . Widział przed sobą tylko skrzydła anielskie, potem jakieś srebrzyste schody. . . Coraz głośniejsi, coraz wyraźniej dochodziły go pienia anielskich chórow. Nogi ze wzruszenia stawały się pod nim coraz cięższe i kiedy już myślał, że nie potrafi wyżej iść, Anioł się zatrzymał.

— "To tu. . . — powiedział wskazując złote drzwi.

Ziebia zebrał całą odwagę, odruchowo obciągnął mundur, drżącą ręką przejechał po kieszeniach, czy guzik w porządku, przeżegnał się i wszedł.

Zaczłmo go z miejsca, od progu. Myślał, że o'leńnie. . . Aż stracił dech! Bóg Ociec, w całej Swej chwale, siedział na wysokim tronie. Obok świetlistych stopni stali Aniołowie i święci. Same najwyższe szarże. Anielskie pie-

krótka na to wszystko, coby zdziłał chciała. Chodź. . . Tedy. . ."

I poprowadził go nie do żadnego złościznego gmachu, nie przez żadne srebrzyste schody, ale w duży, zielony, pachnący kwiatami ogród. . . Dniało. Niebo zaczynało lekko różowieć na wschodzie. Pta-ba. . . Bo co tu gadać? Majestat to Majestat!

— "Stąpaj, cicho, żebyś ich nie spłoszył. . . — rzekł, kładąc palec na ustach. — "Malo która dusza widziała to, co ty teraz zobaczysz. . ."

Na rozległej, bujnej trawie zarosłej łące, siedziała Najświętsza Panna. Dwanascie gwiazd migowały Jej wiankiem w okół głowy. Korony o tak wczesnej porze dnia nie nosiła nigdy. Lekka Jej szata wiała się na powietrzu, jak rozwlekana rannym powiewem mgła. A taka świeża, taka czystość, taka słodczył biła od Niej, że starysz strzelec Ziebia uczuł, że nie postąpi już kroku dalej. Kolana same ugięły się pod nim. Ukłąkł. Anioł weale się nie zdziwił.

— "Widzisz te białe obłoczki, te białe kłębuszki mgły w okół Niej?" — zapytał tylko. — "To wszystko dusze wszystkich polskich dzieci, które zabrała wojna. Codziennie rano Królowa nasza przychodzi tu do nich na "dzień dobry". Patrz, jak się do Niej garną ufnie i śmiało. Patrz, jak im Jej miłość nagrodziła, pragnie krzywdę i niewinną mekę ich krótkiego żywota na ziemi. Patrz, jakie są sześcieliwy. . ."

Ziebia patrzył, ale mało co widział po prawdzie. Lzy nagle całkiem zasłoniły mu oczy. Coś go za gardło chwyciło, jak garścica.

— "To znaczy. . . — zahuczało mu w głowie — "to znaczy, że meldunki już widać były. . . że wiedzą tu w Niebie, co w Polsce. . ."

— "Widzisz, to malutkie, które teraz wzięła na ręce?" — ciągnął cicho Anioł — "To dziecko zamarło w transporcie. Z czarnego bydełczego wagonu w śnieg jej wy-srebrzystych schodach w dół i kiedy anielskie-pienia: znów napelnily powietrze. — "Archanioł Michał tylko wtedy taki groźny, gdy chodzi o dyscyplinę w Niebie. Co do tego to już strasznie urzędowy. . . Ale jak przyjdzie podanie twoje poprzed, to będzie pierwszy. Zobaczysz. Byle przepisowo!"

— "A kiedy będzie można do tej najmilszej Kancelarii z podaniem? Teraz noc. . . Matka Boska pewnie śpi. . ."

Anioł się uśmiechnął.

— "Nie bój się. . . Nie śpi Ona nigdy. Ani na chwile też najmilszych nie tuli. Szkodzą Jej czasu na spanie, teraz zwłaszcza, gdy wojna. Doba Jej zawsze za-

by go Anioł Stróż nie podtrzymał. I wtedy wydalo mu się, że jakiego ciepłego światła dotknęło jego skroni. Nie śmiał wierzyć, że to Jej święte ręce ścisnęły jego zmęczoną głowę. Ale tak było naprawdę. . .

— "Nie będziesz już ani zmęczony ani słaby. . . — zadzwiecało znów nad nim łagodnie. — "Wstań, proszę, i chodź za mną. . ."

Błogość jakaś i ufnosć zalała jego skolatanę serce. Wstał, dziwnie lekki i silny i ruszył z Aniołem za Nią. Jeszcze czasem ukradkiem ocairal by, jeszcze zcichą pociągł nosem, ale już jasno i spokojnie było mu w duszy. Jasno też, budząc się, gorzał nad nim ten jego pierwszy w Niebie dzień.

Idąc tak, zauważył dopiero po chwili, że całe chmury Aniołów — ledwie dostreżalnych, skrzydlatych zjaw — wiały się w powietrzu nad Marią, kiedy stępala przed nim cicha, jasniejąca i poważna.

— "Wiem. Stawałeś do raportu do Boga Ojca i odesłano cię do mnie. — "Tak jest. . . melduję pokornie. . ."

— "Przyszedłeś mnie prosić o zmilowanie nad królestwem moim, nad Polską."

Ziebia, nie znajdując słów, przy-taknął głową.

— "A skąd ci na myśl przyszło, aby do Nieba wszedłszy, do tego raportu stawać?"

Ziebia przeknął głośno, cicho pociągając nosem i ręce złożył jak do spowiedzi.

— "Kiedy umierałem. . . bo ja nie w polu, tylko w szpitalu. . . Jak umierałem — a młodo — miałem dwadzieścia dwa lata. . . i tak mi szkoda było życia. . . tom sobie pomyślał, że umrę — i chętnie — byłem się tu dostał i mógł złożyć meldunek o tym, co w Polsce. . . Wiem. . . Strasznie dużo tu teraz roboty w Niebie z tą wojną. . . O wszystkim wiedzieć. . . o wszystkim pamiętać. . . Myślałem: nie, tylko meldunku nie było zrobiono oknem. . . Tysiące takich było. . . A to drugie, starsze, wie-działy tu w Niebie, co w Polsce. . ."

— "Widzisz, to malutkie, które teraz wzięła na ręce?" — ciągnął cicho Anioł — "To dziecko zamarło w transporcie. Z czarnego bydełczego wagonu w śnieg jej wysrebrzystych schodach w dół i kiedy anielskie-pienia: znów napelnily powietrze. — "Archanioł Michał tylko wtedy taki groźny, gdy chodzi o dyscyplinę w Niebie. Co do tego to już strasznie urzędowy. . . Ale jak przyjdzie podanie twoje poprzed, to będzie pierwszy. Zobaczysz. Byle przepisowo!"

— "A kiedy będzie można do tej najmilszej Kancelarii z podaniem? Teraz noc. . . Matka Boska pewnie śpi. . ."

Anioł się uśmiechnął.

— "Nie bój się. . . Nie śpi Ona nigdy. Ani na chwile też najmilszych nie tuli. Szkodzą Jej czasu na spanie, teraz zwłaszcza, gdy wojna. Doba Jej zawsze za-

by go Anioł Stróż nie podtrzymał. I wtedy wydalo mu się, że jakiego ciepłego światła dotknęło jego skroni. Nie śmiał wierzyć, że to Jej święte ręce ścisnęły jego zmęczoną głowę. Ale tak było naprawdę. . .

— "Nie będziesz już ani zmęczony ani słaby. . . — zadzwiecało znów nad nim łagodnie. — "Wstań, proszę, i chodź za mną. . ."

Błogość jakaś i ufnosć zalała jego skolatanę serce. Wstał, dziwnie lekki i silny i ruszył z Aniołem za Nią. Jeszcze czasem ukradkiem ocairal by, jeszcze zcichą pociągł nosem, ale już jasno i spokojnie było mu w duszy. Jasno też, budząc się, gorzał nad nim ten jego pierwszy w Niebie dzień.

Idąc tak, zauważył dopiero po chwili, że całe chmury Aniołów — ledwie dostreżalnych, skrzydlatych zjaw — wiały się w powietrzu nad Marią, kiedy stępala przed nim cicha, jasniejąca i poważna.

— "Wiem. Stawałeś do raportu do Boga Ojca i odesłano cię do mnie. — "Tak jest. . . melduję pokornie. . ."

— "Przyszedłeś mnie prosić o zmilowanie nad królestwem moim, nad Polską."

Ziebia, nie znajdując słów, przy-taknął głową.

— "A skąd ci na myśl przyszło, aby do Nieba wszedłszy, do tego raportu stawać?"

Ziebia przeknął głośno, cicho pociągając nosem i ręce złożył jak do spowiedzi.

— "Kiedy umierałem. . . bo ja nie w polu, tylko w szpitalu. . . Jak umierałem — a młodo — miałem dwadzieścia dwa lata. . . i tak mi szkoda było życia. . . tom sobie pomyślał, że umrę — i chętnie — byłem się tu dostał i mógł złożyć meldunek o tym, co w Polsce. . . Wiem. . . Strasznie dużo tu teraz roboty w Niebie z tą wojną. . . O wszystkim wiedzieć. . . o wszystkim pamiętać. . . Myślałem: nie, tylko meldunku nie było zrobiono oknem. . . Tysiące takich było. . . A to drugie, starsze, wie-działy tu w Niebie, co w Polsce. . ."

— "Widzisz, to malutkie, które teraz wzięła na ręce?" — ciągnął cicho Anioł — "To dziecko zamarło w transporcie. Z czarnego bydełczego wagonu w śnieg jej wysrebrzystych schodach w dół i kiedy anielskie-pienia: znów napelnily powietrze. — "Archanioł Michał tylko wtedy taki groźny, gdy chodzi o dyscyplinę w Niebie. Co do tego to już strasznie urzędowy. . . Ale jak przyjdzie podanie twoje poprzed, to będzie pierwszy. Zobaczysz. Byle przepisowo!"

— "A kiedy będzie można do tej najmilszej Kancelarii z podaniem? Teraz noc. . . Matka Boska pewnie śpi. . ."

Anioł się uśmiechnął.

— "Nie bój się. . . Nie śpi Ona nigdy. Ani na chwile też najmilszych nie tuli. Szkodzą Jej czasu na spanie, teraz zwłaszcza, gdy wojna. Doba Jej zawsze za-

dzie, przychodzę Ci prosić o zmilowanie nad królestwem moim, nad Polską."

Bóg Ojciec spochmurniał.

— "Polskę zawsze kochałem, ale Polaków zaczynać nie znosić!" — rzekł. — "Kłótlivo to, zawistne, warcholy jakich mało, lekomyślni, pyszni. . ."

— "Ojciec Niebieski! To tylko niektórzy tacy. . . Znam dobrze ich serca, bo się do mnie garną. Z gruntu poczciwe i uczciwe, wierne, ofiarne. . . I tyle wycierpieli i tyle jeszcze cierpią! Nie buntują się przeciw Twojej świętej woli, tylko ufają niezachwianie w Twoję miłosierdzie, czekają. . . proszą. . ."

— "Ale nie chcą zrozumieć, że cierpienie dałem im umyślnie!" — odparł Bóg. — "Chciałem, żeby w tym morzu łez, krwi i męki przepłali ich ize, narodowe skłonności i wady, ich waśni, zawiesci, ich buta i chępliwość! Dałem im wespół cierpienie, żeby w cierpieniu sami wyszyscy uczyli, że są jednością! Tymczasem — jak wykrości! Jednym wielki dopust, którym ich nawiedziłem celowo? Jeszcze nie oddałem im Polski, a już widzę wśród nich tarcia, kłótnie, zaogólnienia. Jedni uważają się za lepszych od drugih! Jedni chcą, aby ich cierpienia wyżej ceniono od cierpień ich własnych braci! A dalem każdemu wedle jego uznania i woli — dosć! Jedni, po krzywdzie drugich deptają by groty, do własnych zdając celow! Czy po to doświadczyłem ich tak bardzo? Nawet ze wspólnych nieszczęść uczynić zdolali coś niedobrego! Nigdy i w niczym jednosc! Nazwij mi choć jedną, jedyną rzecz, która by ich wszystkich łączyła, a wysłucham Cie. Coś czego pragnęliby wszyscy, czemu służyliby wszyscy, co by kochali wszyscy i co by wszyscy czcili. Czy jest coś takiego?"

Wielka cisza zaległa Niebo. Anioły stullily oczy i pióra w skrzydłach. Głos Boga Ojca grzmiał tak groźnie a odpowiedzieć nie znajdował nikt. Panna Najświętsza zawałala się chwilę. Coś jakby zmieszanie, czy nieśmiałość pokryło jej twarz lekkim obłokiem rumieńca. Schyliła jeszcze niżej głowę.

— "Tak, Ojciec Przedwieczny" — rzekła w kofcu. — "Jest coś takiego. . ."

Bóg Ojciec zdumiał się.

— "Niepojęte!" — rzekł. — "Nazwij mi je. . . Co to?"

— "Ja. . . — szepnęła jeszcze ciszej Maria.

Twarz Boga Ojca rozbiłysta.

— "Tak. Wiem. Ciebie czczą i kochają i w tym cala ich nadzieja. . ."

— "Czcza? Nie mnie — tylko Matkę Twego Syna, Ojciec Przedwieczny" — powiedziała, a gdy te

słowa padly, jeszcze jaśniejszym blaskiem trysnęły Jej ręce i korona. — "Wzywają mnie w radości i w uciuku — zwłaszcza w uciuku. Słyszałam niedawno słowa różaniec, którymi tętnily nieprzeliczone pociągi, jadące mroźnymi bezkresami — w nieznanne. Słyszałam czarne, wieżenne cele, szmerzące upartą modlitwą. Widziałam w wychudłych rękach więźniów różaniec z chleba, robione ukradkiem, gdy im odbierano prawdziwe. Świecili je sobie łzami i modlitwą odważną, jawną, w nocy i w dzień. . . widziałam różaniec u kochających na pobojowiskach. Wiedziałem, widziałam różaniec u kochających wódw, zon, matek i zjed-noczeń. . . A ci, którzy na różaniec się modlą, szczególnie błyscy są mojemu sercu. . ."

— "Mojemu też. . . — przyznał poważnie Bóg Ojciec, — "Maria nagle zwinęła głowę i składając błagalnie ręce: — "Ojciec Przedwieczny!" — spytała. — "Czy jeśli ich wszystkich ogarnę i zespolę różaniecem, jeśli cala Polskę nim okole i zjednoczę — czy dasz mi ją taką, jaka wtedy będzie?"

— "Tak! Dam ci ją taką, jaka wtedy będzie. . . — rzekł uroczysto Bóg Ojciec. — "I więcej powiem: taka różaniec zjednoczona Polska będzie moja! I dam jej Syna mego za Króla i wtedy będzie Nim wielka, Nim potężna, Nim dobra i Nim niepokonana. To ci przyrzekam — Matko Meo Syna — przez Jego zasługi, krew i krzyż. Amen!"

To Niebie poszedł dreszcz od tej Bożej przysięgi i gwiazdy się spypały. Audiencja była skonczo-

— "Archaniele Gabrieli!" — zwróciła się Maria do Swego skrzydlatego adiutanta, gdy minęły już srebrne schody i gdy królowska Jej szata przysłała znów w codzienną. — "Idź proszę do polskich Patronów, Oredowników i Świętych i powiedz im, że pragnę ich widzieć. Przeproś też, że ich trudze, ale powiedz, że to dla Polski. Muszą mi w czymś pomóc."

W Niebie wszystko bardzo się przedko odbywa, zwłaszcza, gdy dzieje się na prośbę Najświętszej Panny. Archanioł Gabriel nie zdążył jeszcze zniknąć, a już się zjawiał z powrotem. I równocześnie, przed stojącą cicho świetlistą postacia Królowej Nieba, przesuwając się począł korowód polskich świętych. Szli skupieni i poważni, pokorni i jasniejący. Biskupi, zakonicy, księża, mnaszki i ci, których wyroki Boże na ziemi nie oltarze wyniosły, mieli złoście krałki wokół głowy. Tamci jaśnieć! Nazwij mi choć jedną, jedyną rzecz, która by ich wszystkich łączyła, a wysłucham Cie. Coś czego pragnęliby wszyscy, czemu służyliby wszyscy, co by kochali wszyscy i co by wszyscy czcili. Czy jest coś takiego?"

Wielka cisza zaległa Niebo. Anioły stullily oczy i pióra w skrzydłach. Głos Boga Ojca grzmiał tak groźnie a odpowiedzieć nie znajdował nikt. Panna Najświętsza zawałala się chwilę. Coś jakby zmieszanie, czy nieśmiałość pokryło jej twarz lekkim obłokiem rumieńca. Schyliła jeszcze niżej głowę.

— "Tak, Ojciec Przedwieczny" — rzekła w kofcu. — "Jest coś takiego. . ."

Bóg Ojciec zdumiał się.

— "Niepojęte!" — rzekł. — "Nazwij mi je. . . Co to?"

— "Ja. . . — szepnęła jeszcze ciszej Maria.

Twarz Boga Ojca rozbiłysta.

— "Tak. Wiem. Ciebie czczą i kochają i w tym cala ich nadzieja. . ."

— "Czcza? Nie mnie — tylko Matkę Twego Syna, Ojciec Przedwieczny" — powiedziała, a gdy te

jakiegos zakonnika. Byli rosly, siwy, odziany w habit koloru rżowego chleba a dlugi, drewniany różaniec zwiśal mu niżej kolana. Ziebia go nie znał, ale Najświętsza Panna znała go napewno, bo uśmiechnęła się oto znouwu.

— "Bracie Albercie. . . — rzekła — "Mam wiekdo do was prośbę."

Cały korowód Świętych zatrzymał się, a siwy zakonnik spojrzal w oczy Marii z bezgraniczną miłością i ufnie, jak dziecko.

— "Pożyciście mi wasz różaniec. . . — rzekła — "Wyberam go dlatego, że jest najduższy i najuboższy. Ziarenka jego lśnią jak drogie kamienie, tak wyszlizgalo je częste ich przesuwanie, a ręce, które to czynily, czynily też dobrze najbiedniejszym. A przytem byłiscie żołnierzem. Broniąc ojczyznę, straciliście nogę. Dlatego was właśnie proszę o różaniec."

Brat Albert odmotał go szpiesznie od pasa, stukając drewnianą kulą podszedł bliżej i chciał ukłęknąć.

— "Nie. . . nie!" — wstrzymała go Maria. — "Wiem przecie, jak wam trudno kłękac. Dziękuję. . . A teraz" — zwróciła się ku Świętym, z takim radosnym uśmiechem, że aż się chmury zarowały od spodu — "komu wala, proszę za mną. . . Archaniele Gabrieli! Zechciej nas zaprowadzić, proszę, do głównej sali obrad Ministerstwa Spraw Ziemskich w gmachu Wyroków Bozych."

Przedziwnie przedko i cicho dzieje się wszystko w Niebie. Znow, nim się kto opatrzył, Najświętsza Panna, wszyscy polscy święci, Oredownicy, Patronowie i on sam — starysz strzelec Ziebia Wojciech — znaleźli się we wspanialej złościznej sali. Na środku stał stół ogromny, a na nim leżała rozścielona mapa świata. Tu obradował niebieski Sztab Główny. Tu, stosownie do woli i wyroków Bozych, wyznaczalo się losy świata i poszczególnych narodów. Teraz, ponieważ na ziemi szalała wojna, cala mapa przetrzyla się od chorągiewek, którymi, zależnie od rozkazów Bozych, wytyczali generalowie niebiescy wyginające się w różne strony granice wujających państw.

Najświętsza Panna, z drewnianym różaniecem w ręce, podeszła do stołu. Ziebie wydalo się nagle, że ma ona znów na sobie ów wspaniały, królewski plaszczy i koronę na głowie. Plaszczy tylko nie był tym razem niebieski. Stał się ciemno złoty i aż sztywiny od klejnotów.

Ale — co ze wszystkiego najdziwniejsze — wydalo się Ziebie także, że Jej jasniejąca dotąd twarz zmierzchała nagle, pociemniała, tak samo zreszta jak ręce i że dwie skośnie blyzny zjawily się na Jej policzku.

— "Czesochowska!" — śmignęło Ziebie przez głowę.

— "Królów Korony Polskiej, mōdli się za nami. . . — zaszmearł równocześnie szept Świętych. Poznali ją bowiem i oni. Tak. To była Jasnogórska Pani, złota, o ciemnej twarzy i ciemnych rekach, tyle, że bez Dzieciatka.

Dostojnie powolnym ruchem Maria odwróciła się od stołu i spojrzala po obecnych.

— "Wzywam was polscy święci, mōdli się za nami. . . — zaszmearł równocześnie szept Świętych. Poznali ją bowiem i oni. Tak. To była Jasnogórska Pani, złota, o ciemnej twarzy i ciemnych rekach, tyle, że bez Dzieciatka.

Oredownicy i Patronowie do wzmoczenia waszej dzialalnosci na ziemi! Pomōcie mi, aby obietnicy, którą wyrzekł Bóg Ojciec — i to co ja teraz uczynię — dzieki dobrej woli i wspōpracy żyjących, stalo się prawda! Wiele — z mocy i laski Najwyższego — uczynić mi wolno, pragnę jednak, żeby ich wasza zasługa, lasce tej wyszla naprzeciw. Pomōcie mi, tak jak ja chcę pomōc Polsce."

I zwróciwszy się znów do stołu, między pstrymi chorągiewkami roztoczywszy szeroko dlugi różaniec, zaczęła go uważnie układac i przesuwac na mapie.

Patrzy Ziebia, patrzy święci i patrzy Aniołowie. . .

Oto południową granicę Polski peźnile już ciemny grzbiert franciszkańskiego różaniec. Teraz okala Śląsk. . . jeden. . . drugi. . . i gnie się skośnie ku południowemu zachodowi. Święci wstrzymują dech. . . Posuwany wciąż świętymi rękami wywija się oto ku Odrze, a teraz, już z nią razem, rusza szpiesznie ku morzu. Tu skrecza na wschód i błękitną granicę Bałtyku sunie do Gdańska. . . obejmuje go, mija i dalej brzegiem morza pełnżąc, szerokim łukiem okoli wreszcie Prusy Wschodnie. I posuwany tak wciąż błogosławionymi rękami szedł dalej i dalej, póki na mapie świata — cala opasana różaniecem — nie legła Polska wielka, potężna, o szeroko roztoczonych, w morzu umoczonych skrzydłach, ta, która Bóg Ojciec Matce Chrystusa obiecal.

Ziebia padł na kolana i gdyby dusza nie była nieśmiertelna, byłby umarł raz wtory — tym razem ze zszczęcia.

Ziemia Święta, Październik, 1942.

BEATA OBERTYŃSKA
 zdočila JANINA KONASKA

Wspomnienia z obleżonego Tobruku

Po dłuższym marszu wsadzono nas na samochody

I.

m.p. pod koniec sierpnia 1941

Nikt nam nie przed tym nie powiedział. Po prostu kazano się pakować. Nawet gończy /istoty najlepiej w świecie poinformowane/ nie wiedzieli, dokąd jedziemy i po co. Pełno było domysłów, przypuszczeń i plotek. Jedną rzeczą była oczywista: że jedziemy. Przez kilka dni trwały gorączkowe przygotowania, a całą noc spaliliśmy w ubraniach, z bronią przy boku i na gołej ziemi. Gorliwsi spalili nawet z plecakami na plecach i w hełmach, żeby czasem czego nie zapomnieć albo się nie spóźnić.

Rano przed świtem zawieziono nas do portu. Pamiętam, jechaliśmy pustymi o tej porze ulicami Aleksandrii. Ludzie jeszcze spali po domach. Przyszło mi na myśl, że przyjemnie jest mieć swój dom. Ale podróżować, to też duża przyjemność, a szczególnie ciekawe są podróże w nieznaną, jak ta, która mnie czekała.

Załadowanie trwało bardzo krótko. Az się dziwiłem tak sprawnie szło wszystko. Nawet nie zdążyłem pomyśleć, jakie mogą być następstwa znalezienia się na pokładzie kontrtorpedowca, a już dano mi miejsce na skrzyniach z żywnością, kazano zdjąć oporządzenie i założyć pas ratunkowy. Zapewne prawie każdy z czytelników podróżował okrętem i w pełni zdaje sobie sprawę, że pas ratunkowy jest miękki i dużo lepszy od uprzęży, którą zakłada się na grzbiet strzelca podróżującego służbowo.

No i teraz siedzę sobie na skrzynce z "Corned Beef'em" i czuję się lekko i swobodnie. Mam czas, by moich kochanych czytelników zapoznać z towarzyskami podróży, którzy jeszcze tego wieczoru staną się towarzyszami broni. Moim dowódcą drużyny jest podchor. M. Nie znam go dotąd dobrze, bo niedawno przyszedł do nas i trudno jeszcze coś o nim powiedzieć. Ma poczciwą twarz, głos nieco za ostry i odznacza się gorliwością świeżo awansowanego.

Piszę te wspomnienia z pewnym lekkim, bo koledzy moi mogą mieć do mnie pretensje. Przecież przy drużynowym daliśmy sobie słowo, że cokolwiek by się w drużynie stało, nie poza drużynę nie wyjdzie. Popełniam w tej chwili niedyskrecję taką samą, jakbym opisywał w gazecie szczegóły życia mej rodziny i to jeszcze bez jej wiedzy. Wysłałem list do moich kolegów na Środkowy Wschód, z prośbą, by mi pozwolili o sobie pisać. Nie doczekałem się odpowiedzi, więc piszę bez ich pozwolenia. Może mi przebaczą.

Otóż mój drużynowy miał ostry głos. W czasie ładowania się w porcie powiedział mi parę słów prawdy na temat mojej zgrabności przy wdrapywaniu się na skrzynię i na temat rolowania płaszcza przeciwperytowego, który mi się nieszczęśliwie po drodze rozwinął. Wyglądałem jak motyl z tym rozwiniętym płaszczem na plecaku.

Przeknąłem tych parę słów prawdy i usiadłem obok Józia na skrzynce "Corned Beef'u." Józio jest starszy ode mnie o parę lat

i jest z zawodu belfrem, chociaż nie ma wcale belferskich nawyków. Żyje z nim najlepiej z całej drużyny, bo od niego można się dowiedzieć wielu mądrych rzeczy. Lubię wyciągać go na rozmowy wieczorami. Jestem jeszcze w tym wieku, kiedy się odczuwa potrzebę słuchania kogoś mądrego, bardziej doświadczonego.

Opowiadam mu dużo o sobie a on jest jedynym kolegą, który z zainteresowaniem przysłuchuje się moim wierszom i czyta moje nowele. Martwi mnie tylko to, że jest ciągle smutny i zamyślony, że nie ma w nim radości życia, a zamiast entuzjazmu jest rozgoryczenie. Nie dziwię się mu wcale. Znam jego dzieje. Józio opiekuje się mną jak młodszym bratem. Obronił mnie już parę razy przed drużynowym i patrzy z pobłażliwym uśmiechem na moją "ofiarnowość."

W przyjaźni żyję jeszcze z Ludwikiem, ale razi mnie u niego nadmierny zapal do rzeczy nieistotnych i wydaje mi się, że sen o szlifach nie pozwala mu jasno patrzeć na świat i najrozmaitsze zjawiska społeczne. Z innymi członkami drużyny żyję w koleżeństwie, w dobrym koleżeństwie, którego owocem jest współpraca i wzajemna pomoc.

Mam jeszcze paru przyjaciół. Jadą teraz ze mną w moim worku, na miejscu paru brakujących mi sort mundurowych. Wielu z nich musiałem zostawić u znajomych Francuzów w Aleksandrii, ale najwierniejsi i najlepsi jadą ze mną. Jedzie w moim plecaku "Don Kichot" w skórzanej oprawie, jedzie w futerale od maski gazowej Lechoń zawinięty w gazetę /wiozę go z Polski/ i Kasprowicz w kawałkach. Na dnie chlebaka leży Biblia pod "Kwiatami zła" Baudelaire'a i wreszcie suchy jak

biszkopt podręcznik logiki. Jest tam jeszcze parę podrzędniejszych przyjaciół i parę książek z grupy wsparcia, jak słownik /w ładownicach/, podręcznik gramatyki i encyklopedia.

Okręt ruszył, a nam nie pozwolono jeszcze wychodzić na pokład. Zbliżyłem się do luki i wyjąłem z zanadru "Trois contes" Flauberta. Miałem jeszcze parę stron do skończenia, bo poprzedniego dnia, korzystając z zamieszania zdołałem się ukryć za namiotem i przeczytać prawie całą książkę. Kończyłem właśnie czytać i specjalnie podobało mi się to ostatnie zdanie o uczniach, co nieśli głowę św. Jana i nieśli ją naprzemian, albowiem była ciężka.

Czasem zdarza mi się, że myślę obrazami. I wtedy także strasznie żalowałem, że nie umiem malować. Idą sobie dwaj uczniowie i niosą głowę świętego męczennika. A droga ciężka i pełna pyłu rozgrzanego słońcem Palestyny. Oni niosą relikwię i pielgrzymkę ich duch męczeństwa i poświęcenia ożywia. Mimo skwaru niosą świętą pamiątkę po męczenniku, niosą ją naprzemian, bo ciężka. Jakie to dziwne połączenie najwyższego poświęcenia z prozaicznością zjawisk codziennych i uciążliwych z ciężarem fizycznym relikwii.

Z tych rozważań wyrwał mnie Józio. Głos jego był spokojny, lecz nie bardzo wesoły:

— "Popatrz Guś, na ten napis na skrzyni."

Na skrzyni z "Corned Beef'em" ktoś wyraźnie wypisał miejsce przeznaczenia towaru i instytucję wysyłającą: 4B. III. R.A.S.C. Tobruk. Nie ulega wątpliwości, że jedziemy do Tobruku. Teraz dopiero zrozumiałem dziwne uwagi "małego kapitana," dowódcy mojej kompanii na temat możliwości pływania na desce i na temat odważnych i tchórzliwych.

Nasz kapitan mówił dużo. Poniżej mówił dużo, chłopcy przestali zwracać uwagę na to co mówił, choć miał świetne powiedzonka. "Za często się powtarza" — było ogólne zdanie o jego elokwencji. Miał on pewną ilość przypowieści, które olśniewały słuchaczy, co po raz pierwszy przyszli do kompanii. Czasami narzekano na to, że "mały kapitan" za wiele zrzedził, ale każdy go lubił. Był to człowiek, który nawet w najgorszej sytuacji nie straciłby humoru.

Teraz dopiero przypomniałem sobie, że wieczorem dnia poprzedzającego nasz wyjazd mały kapitan miał długą mowę na temat morza, rekinów, wojny światowej i na temat odwagi. Pojąłem, że przygotowywał nas na niebezpieczną drogę do niebezpiecznego miejsca. Nie ulegało najmniejszej wątpliwości, że jedziemy do obleżonego Tobruku.

Wyobrażałem sobie, że Tobruk to dość duże miasto i przypuszczałem, że okopy i barykady będą na ulicach. Miałem przed oczami momenty walki, chwalebne wyczyny i czułem się w wyobraźni upojony ogniem artyleryjskim. A przytem po zakątkach pamięci

włóczyła mi się "Warszawianka," pieśń z dni krwi i chwały.

Popełniłem zasadniczy błąd jak zresztą i wielu z moich kolegów. Wyobrażałem sobie tylko jedną stronę życia na froncie: tę podniosłą i idealną. Nie zdawałem sobie sprawy z tego, że życie na froncie wypełnia praca i walka. Tej pracy było znacznie więcej, niż mi się zdawało. Poza tym była także na froncie nuda żółtych dni codziennych. I były też burze piaskowe, kiedy świat wydawał się bezbarwny i ponury.

Okręt płynął na zachód w dużym konwoju. Nad nami unosił się klucz myśliwców. Jestem wrażliwy na kołysanie się, nigdy nie znosiłem huśtawki. Na szczęście dano nam obiad, bo już nie miałem czym wymiotować. A bracia żołnierska wokół często gęsto "rzucala wiktem." Było mi tak mdło, że nawet nie chciało mi się wypytywać Józia o tajniki gramatyki angielskiej. Choroba morską wyklucza myślenie. Pozwala jedynie pożądać całą duszą chwili, kiedy noga będzie mogła stanąć na twardym gruncie.

Około południa zwiewne mgły zaczęły się unosić nad morzem i wkrótce znaleźliśmy się w nieprzenikalnych dla wzroku oparach. Widać było zaledwie części własnego okrętu. Z górnego pokładu nie można było dojrzeć nawet dziobu lub rufy... Okręty konwoju nawoływały się we mgle głosem syren i powierzenia wody stała się prawie zupełnie gładka.

— "Możemy się bardzo łatwo wpakować na miny lub łódź podwodną" — zauważył spokojnie Józio — "natomiast nie ma najmniejszego prawdopodobieństwa, byśmy mogli być zaatakowani z powietrza."

Nieprzenikalna mgła niepokoiła mnie, chociaż niebezpieczeństwo bynajmniej się nie zwiększało. Drażniła mnie ta biała, jasna ciemność i drażniło mnie to, że w czasie rozmowy z Józkiem głosy nasze znikły bezpowrotnie, zamierając w gęstości oparów. Czulem się bezsilny wobec głuchego, drażniącego spokoju morza. Gniewała mnie ta bezsilność. Okręt podwodny może się wynurzyć, kontrtorpedowiec może zatonać, a nieruchoma mgła pozostanie nad wodą.

Marynarze są do tego przyzwyczajeni. Ich to wcale nie wzrusza. Trudno mi się ocknąć z nerwowego lęku przed nieznanym niebezpieczeństwem czyhającym we mgle. Nie zwierzam się z tego nikomu. Nawet Józio.

Bardzo byłem ciekaw jak ta wojna będzie wyglądać. Za kilka godzin miałem się o tym dowiedzieć...

Aż do kolacji siedziałem na pokładzie. Potem zamknięto nas pod pokładem i nie pozwolono wychodzić na wierzch. Leżeliśmy na skrzynkach z "Corned Beef'em." Jeszcze przed kolacją mgła się przerzedziła, obecnie okręt kołysał się dość silnie. Z utęsknieniem oczekiwałem końca podróży. W godzinę po zachodzie słońca odezwały się na okręcie działa. Warkot samolotów zbliżał się coraz wyra-

niej. Łatwo sobie wyobrazić jaki huk panuje pod pokładem z grubej blachy, kiedy z niego strzelają działa i sprzężone karabiny maszynowe. Jest to chyba gorsze od tańca kościotrupów na blaszanym dachu.

Bezczynność w czasie toczącej się walki złości każdego żołnierza. Nie dziw więc, że pod pokładem panował ponury nastrój. Wszyscy milcząc przysłuchiwali się odgłosom, które dochodziły z zewnątrz. Lampka alarmowa paliła się przy żelaznych schodach. Atmosfera była bardzo duszna. Wtem ktoś z kąta zanucił półgłosem:

"Czerwone jabłuszka
Przekrojone na krzyż—
Czemu ty dziewczyno,
Żądasz ciągle bakszysz."

Podchwyciono skoczną piosenkę. Dobry humor powrócił natychmiast i wesoła melodia przygłuszyła huk.

Napewno wielu czytelników nie wie co to znaczy "bakszysz." Nic w tym dziwnego. Jest to słowo arabskie, używane obecnie w języku polskim /w "dialekcie środkowo-wschodnim"/. Już po krótkim pobycie w Syrii i Palestynie, a potem w Egipcie można było w Brygadzie zauważyć przeemożny wpływ kultury arabskiej. Język arabski działał tak samo na żołnierzy Brygady jak język angielski tutaj. Wyrazy "bakszysz" /podarek/ i "mafisz" /nie ma/ były w powszechnym użyciu. Przymiotnik a równocześnie przysłówek "kojs" miał zaiste wszechstronne zastosowanie. Często słyszało się podobne rozmowy:

— "Czy masz wycior?"

— "Mafisz wycior, mafisz sznur, idź sobie poszukaj gdzie indziej" albo:

— "Ale będzie kojs, jak przyjedziemy do Aleksandrii"...

Podchodzi czasem kolega do kolegi w przeddzień żołdu i prosząc o papierosa mówi:

— "Gebet bakszysz."

Zdarza się czasem, że się chłopcy zapominają. Jeden z moich kolegów żywo opowiadał jakieś przygody jeszcze z Polski. W pewnej chwili mówił, że prosił sąsiada o pożyczanie sani. A sąsiad odpowiedział: "Mafisz sanie, mafisz, ukradli mi je parę dni temu." Poczciwy starsuszek bardzo by się zdziwił, gdyby słyszał własne słowa.

Okręt kołysał się i podrygiwał a ogień nie ustawał. Odgłosy pi-kujących samolotów to zbliżały się, to oddalały. Potem nastąpiła cisza wypełniona pracą maszyny parowej pod pokładem i trwała aż do chwili, kiedy okręt stanął i otworzono drzwi hermetyczne. Kazano wysiadać na barki, które miały nas dowieźć do samego portu. Świecił księżyc a z daleka dochodził znowu warkot samolotów. Artyleria przeciwlotnicza strzelała. Na horyzoncie błyskało się. Droga z portu do miasta wiodła pod górę. Ciężko było nieść sprzęt i oporządzenie, ale co robić.

Gdy znaleźliśmy się na gościńcu na niebie zabłysły rakiety. Zrobiło się jasno jak w dzień. Zwarta kolumna marszowa na obie strony drogi. Strzelanina i huk wybuchających bomb trwały długo. W końcu wszystko umilkło i rakiety pogasły. Wówczas rozległy się nawoływania i oddział szybko się zebrał.

Znow maszerowaliśmy gościńcem poranym lejami armatnimi i dolami po bombach. Domy wokół były popalone i puste. Nigdzie nie było widać żywej duszy. Od linii horyzontu dochodziły stłumione odgłosy dział i migawkowe błyski rozjaśniające sklepienie niebieskie. Słyszałem jak ktoś mówił do naszego dowódcy kompanii, że należy się spieszyć, bo mogą ostrzeliwać nas z dalekoosnej artylerii, lub mogą zrobić nowy nalot.

Po krótkim czasie dotarliśmy do ogromnego kwadratowego dziedzińca, gdzie już czekały na nas samochody. Zaledwie parę minut czekaliśmy na załadowanie. Podziwiałem i później sprawną organizację i planowe przygotowanie na nasze przyjęcie. Było to moje pierwsze zetknięcie z olbrzymią maszyną wojenną Sprzymierzonych, z tą wspaniałą maszyną, w której wszelkie, nawet najmniejsze kółka działają niezawodnie.

BOGUMIŁ ANDRZEJEWSKI

Ogólny widok osiedla Tobruk, wokół którego rozciągały się pozycje obronne

Osoby wyewakuowane z Z.S.R.R.

Lista Nr. 3.

/Przy każdym nazwisku wykazu znajdują się następujące dane; data i miejsce urodzenia oraz obecne miejsce pobytu./

887. Czechowicz Antoni, 30.6.76. Kuka-
ciski, Teheran.
888. Czechowicz Maria, 24.4.86. Kijdany,
w. Wilno, Teheran.
889. Czekaj Bronisława, 5.6.30. Medyka,
Przemyśl, Teheran.
890. Czekaj Ignacy, 17.12.96. Łapczyce,
Bochnia, Teheran.
891. Czekaj Maria, 18.8.08. Stanisławice,
Bochnia, Teheran.
892. Czekaj Kazimierz, 10.6.41. Z.S.S.R.,
Nowosibirsk Obl., Teheran.
893. Czekawa Aleksander, 1902. Borowo,
p. Wołożyn, Teheran.
894. Czekawa Jadwiga, 1903. Ponizie,
Mołodeczno, Teheran.
895. Czerepak Bronisław, 1935. Sulejów,
Teheran.
896. Czerepowicka Jadwiga, 2.10.28.
Baręnie, Baranowice, Teheran.
897. Czerepowicka Józefa, 20.7.93. Do-
browki, Mińsk, Teheran.
898. Czerepowicki Czesław, 12.4.31.
Bereznie, Teheran.
899. Czerepowicki Waclaw, 12.10.26.
Bereznie, Teheran.
900. Czerniak Jadwiga, 1.2.39. Onichow-
szczyzna, Teheran.
901. Czerniak Kamila, 15.4.33. Onichow-
szczyzna, Teheran.
902. Czerniak Waleria, 1934. Okolowice,
Teheran.
903. Czerniak Waleria, 2.1.14. Bykówka,
p. Mosty, Teheran.
904. Czermiawska Jadwiga, 30.6.34.
Rucin, Nieszew, Teheran.
905. Czermiawski Piotr, 1.3.16. Sokółka,
Białystok, Teheran.
906. Czernioka Eleonora, 19.3.06. Skir-
czyn, Hirubieszów, Teheran.
907. Czernioka Helena, 15.4.15. Kupiel
Starokonstantynów, Teheran.
908. Czerniejewska Adela, 15.11.00.
Łuków, w. Lublin, Teheran.
909. Czerniejewska Henryka, 27.2.36.
Balańdówka, p. Pińsk, Teheran.
910. Czerniejewski Zbigniew, 10.4.32.
Balańdówka, p. Pińsk, Teheran.
911. Czernik Anastazja, 1880. Czeleszcze-
wice, Teheran.
912. Czernik Helena, 1900. Pobryzie,
Nowogród, Teheran.
913. Czernik Maria, 29.8.21. Mechwedo-
wice, p. Kobyń, Polesie, Teheran.
914. Czernik Marta, 8.5.24. Czeleszcze-
wice, Teheran.
915. Czernik Mariusz, 1930. Czeleszcze-
wice, Teheran.
916. Czernik Walentyna, 20.5.27. Czele-
szewice, Teheran.
917. Czerniowska Halina, 16.7.17. Bo-
brujsk, Rosja, Teheran.
918. Czerniowski Adolf, 7.6.94. Planty,
p. Lida, Teheran.
919. Czernak Maria, 24.8.23. Borki, p.
Lubomil, Teheran.
920. Czerna Władysława, 15.5.29. Soko-
łów, Podlaski, Teheran.
921. Czerny Antoni, 30.8.04. Dery-
szcze, p. Wilejka, Teheran.
922. Czerniowska Bronisława, 24.12.34.
Reduta, w. Grodno, Teheran.
923. Czerniowska Feliks, 1.1.28. Reduta,
w. Grodno, Teheran.
924. Czerniowska Janina, 16.3.30. Reduta,
w. Grodno, Teheran.
925. Czerniowska Maria, 19.7.32. Reduta,
w. Grodno, Teheran.
926. Czerniowska Maria, 9.5.99. Jezion,
p. Grodno, Teheran.
927. Czerniowska Stanisława, 19.4.25.
Reduta, w. Grodno, Teheran.
928. Czerniowska Stefania, 4.11.01. Ma-
kowiec, p. Dzisna, Teheran.
929. Czerniowska Zofia, 22.6.87. Hry-
cowiec, p. Zbaraż, Teheran.
930. Czerniowska Zofia, 17.6.00. Kraków,
Teheran.
931. Czerniowski Szymon, 1895. Barany,
p. Dzisna, Teheran.
932. Czerny Anna, 17.12.1903. Kole-
dziany, Czortków, Teheran.
933. Czerny Józef, 16.10.1925. Kole-
dziany, Czortków, Teheran.
934. Czerny Julia, 16.11.1927. Kole-
dziany, Czortków, Teheran.
935. Czerny Celina, 13.4.1928. Bojo-
wice, w. Lwów, Teheran.
936. Czerny Felicya, 1936. War-
szawa, Teheran.
937. Czerny Czesław, 8.4.1928. Nasze-
wice, Nowogród, Teheran.
938. Czerny Kazimierz, 1934. Bojni-
ewice, Teheran.
939. Czerny Wincenty, 1929. Bojni-
ewice, Teheran.
940. Czerny Maria, 5.11.1904. Huta p.
Baranowice, Teheran.
941. Czerny Jan, 27.12.1929. Wiercho-
wina, Baranowice, Teheran.
942. Czerny Leokadia, 1932. Wiercho-
wina, Baranowice, Teheran.
943. Czerny Wacław, 1930. /?/, Tehe-
ran.
944. Czerny Apollonia, 29.2.29.
Poleka, w. Białystok, Teheran.
945. Czuba Eugenja, 8.5.18. Martynów
Nowy, p. Rohatyn, Teheran.
946. Czubyrt Anna, 8.3.14. Kolodziejów,
p. Łuck, Teheran.
947. Czubyrt Józef, 6.4.37. Ohrynow,
p. Łuck, Teheran.
948. Czuchnicka Cecylia, 4.3.39. Alfre-
dówka, Przemyślany, Teheran.
949. Czuchnicka Irena, 3.3.36. Alfre-
dówka, Przemyślany, Teheran.
950. Czuchnicka Marta, 15.5.1910. Bran-
denburg, Prusy, Wsch. Teheran.
951. Czuchnik Bazyli, 15.5.93. Mystko-
wice, p. Sambor, Teheran.
952. Czudowski Grzegorz, 20.8.20. Kijów,
Teheran.
953. Czuda Jadwiga, 20.4.30. Wola Mar-
szalka, p. Wolkowsky, Teheran.
954. Czwarzowska Emilia, 1.11.02.
Soka, w. Lwów, Teheran.
955. Czwarzowska Maria, 21.11.24.
Wolica Komarowa, Teheran.
956. Czuz Jadwiga, 16.11.25. Budowla,
p. Grodno, Teheran.
957. Czuz Maria, 15.8.03. Aleksandrów,
Iłża, Teheran.
958. Czuz Leokadia, 3.5.28. Budowla, p.
Grodno, Teheran.
959. Czuz Macław, 16.4.33. Budowla, p.
Grodno, Teheran.
960. Czuz Anna, 24.12.18. Żydaczów,
Stanisl., Teheran.
961. Czuz Antonina, 7.10.98. Zarzeczce,
Nowogr., Teheran.
962. Czuz Irena, 20.9.95. Warszawa,
Teheran.
963. Czuz Jan, 26.8.03. Kolomyja,
Teheran.
964. Czuz Józef, 18.12.09. Rokitnica,
Jarosław, Teheran.
965. Czuz Zdzisław, 4.5.31. Budowla, p.
Grodno, Teheran.
966. Czuzewska Matrona, 10.10.13.
Gruziatyn, p. Łuck, Teheran.
967. Czuzewski Bolesław, 15.7.81.
Czuzewszczyzna, Teheran.
968. Czuzewski Edward, 20.5.38. Gruzia-
tyn, p. Łuck, Teheran.
969. Czuzewski Tadeusz, 15.7.36. Gru-
ziatyn, p. Łuck, Teheran.
970. Czuzewska Anna, 2.4.90. Balice,
Mościska, Teheran.
971. Czuzowski Stanisław, 2.4.86. Balice,
p. Jędrzejów, Teheran.
972. Czuzowska Stefania, 20.3.22. Tur-
biny, p. Włocławek, Teheran.
973. Cwisto Weronika, 5.12.21. Łączki
Brzeskie, w. Kraków, Teheran.
974. Cwisto Stanisław, 8.5.26. Skiernie-
wice, Teheran.
975. Cwisto Waldemar, 18.9.27. Jazłowie-
c, Teheran.
976. Cebula Władysław, 23.4.23. Sobótka
Polna, Teheran.
977. Cegliar Aleksander, 8.8.28. Wola-
Strzelecka, Teheran.
978. Celer Władysław, 28.5.28. Bielin, p.
Drohiczyń, Teheran.
979. Celinska Helena, 20.3.24. Lewkowce,
Krzemieniec, Teheran.
980. Celinska Janina, 8.8.31. Lewkowce,
Teheran.
981. Celinska Stanisława, 18.7.27. Lew-
kowce, Teheran.
982. Centner Mieczysław, 23.8.25.
Kalusz, p. Stanisławów, Teheran.
983. Chamótko Julia, 16.2.28. Romarz,
p. Sokal, Teheran.
984. Chamut Henryk, 1.1.26. Wikto-
rówka, Kowel, Teheran.
985. Charatynowicz Marcin, 7.5.99. Piera-
sadzice, p. Kosów, Afryka.
986. Chaszczewski Bolesław, 6.12.29.
Stanisławów, Teheran.
987. Chaszczewski Ludwik, 30.9.30.
Stanisławów, Teheran.
988. Chidzik Teofil, 5.3.26. Łaspol, p.
Wilejka, Afryka.
989. Chiełbik Helena, 17.8.27. Nowosiółki,
Teheran.
990. Chiełbik Marian, 15.8.26. Niweck, p.
Sarny, Teheran.
991. Chlipalska Stefania, 1.10.03. Bor-
szczów, Teheran.
992. Chlipalski Adam, 12.3.32. Lwów,
Teheran.
993. Chlipalski Paweł, 31.3.28. Kolomyja,
Teheran.
994. Chlapowska Anna hr., 23.6.86. Lu-
bień-Wielki, Teheran.
995. Chłopiecka Stefania, 28.2.27. Kor-
opusz, p. Rudki, Teheran.
996. Chmiel Henryk, 13.3.27. Krzywdą,
p. Łuków, Teheran.
997. Chmiel Zbigniew, 23.9.28. Husaków,
p. Mościska, Teheran.
998. Chmiel Zdzisław, 25.8.27. Stojanów,
p. Radziechów, Teheran.
999. Chmielewska Anna, 18.12.10. Wola
Władysławowska, p. Garwolin, Teheran.
1000. Chmielewska Helena, 20.9.12. Anku-
dy, Ozmiana, Afryka.
1001. Chmielewska Helena, 1.3.35.
Dubaj, gm. Brodnica, Teheran.
1002. Chmielewska Maria, 15.3.03. Pruty,
w. Lwów, Afryka.
1003. Chmielewska Agnieszka, 18.11.88.
Prusy, Lwów, Afryka.
1004. Chmielewski Piotr, 22.12.07. Prusy,
Lwów, Afryka.
1005. Chmielewski Kazimierz, 1.8.27.
Bielsk, p. Kobyń, Teheran.
1006. Chmielewski Wiesław, 15.3.36.
Ankudy, Ozmiana, Afryka.
1007. Chocian Marian, 1.6.28. Jeziorki,
Grodno, Teheran.
1008. Chodkiewicz Eudoksja, 15.4.04.
Lachów, w. Łuck, Teheran.
1009. Chodkiewicz Genowefa, 2.1.23.
Lachów, Teheran.
1010. Chodorowska Halina, 25.11.00.
Przemysł, Teheran.
1011. Chodko-Zajko Danuta, 17.3.28.
Poznań, Afryka.
1012. Chodko-Zajko Janina, 11.8.01.
Kalwaria, Afryka.
1013. Chochlun Katarzyna, 20.2.19.
Solina, p. Dzisna, Teheran.
1014. Chojnacki Zygmunt, 27.4.27.
Poznań, Teheran.
1015. Chojno Mirosław, 16.12.30. Taj-
kury, Teheran.
1016. Cholerder Sala, 23.4.15. Łódź,
Teheran.
1017. Cholewa Karolina, 3.5.26. Sobo-
lewo, Teheran.
1018. Chomicz Janina, 20.5.20. Pod-
wałówka, Kostopol, Teheran.
1019. Choroszewski Andrzej, 2.4.37.
Lubacz n-N., Teheran.
1020. Choroszewska Kazimiera, 24.9.12.
Dważec, Teheran.
1021. Choynowska Stefania, 29.3.98.
Lwów, Teheran.
1022. Chrapiek Jan, 18.12.26. Pawło-
koma, p. Brzozów, Teheran.
1023. Chriń Danuta, 9.10.24. Lwów,
Teheran.
1024. Chryń Krystyna, 28.1.26. Grodno,
Teheran.
1025. Chrol Maria, 6.4.31. Pólichany,
p. Horochów, Teheran.
1026. Chrol Wanda, 1928. Pólichany,
Teheran.
1027. Chrusiak Genowefa, 17.6.20.
Malisów, p. Radom, Teheran.
1028. Chruszewska Eugenia, 24.12.28.
Polany, p. Krzemieniec, Teheran.
1029. Chrzanowska Stanisława, 25.7.26.
Polany, Teheran.
1030. Chrzanowski Tadeusz, 5.3.27.
Kolomyja, Teheran.
1031. Chrzaszek Stefania, 20.6.27.
Sielce, p. Stanisławów, Teheran.
1032. Chudzik Rozalia, 3.5.25. Nacha-
czów, p. Jaworów, Teheran.
1033. Chudzinska Helena, 17.1.26. Giel-
czyn, Łomża, Teheran.
1034. Chwiduk Irena, 9.11.26. Ostrów,
Teheran.
1035. Chwiduk Janina, 10.8.24.
Ostrów, Teheran.
1036. Chiborowski Tadeusz, 10.6.26.
Wiznica, p. Łomża, Teheran.
1037. Chichoz Józef, 10.7.29. Poręba
Wielka, p. Limanowa, Teheran.
1038. Chichoz Stanisław, 8.5.28. Poręba
Wielka, Teheran.
1039. Chiełbik Helena, 8.5.25. Nastasów,
Tarnopol, Teheran.
1040. Cisak Władysław, 1928. Miekisz-
nowy, p. Jarosław, Teheran.
1041. Cisałowicz Roman, 11.2.28. Hal-
lerowo, Afryka.
1042. Cisek Michał, 20.1.35. Jaryczów
Stary, Teheran.
1043. Ciszewicz Józefa, 19.12.24. Ma-
mony, Afryka.
1044. Ciszewicz Marcin, 24.12.69. Jaś-
many, w. Wilno, Afryka.
1045. Ciszewicz Jakub, 1926. Rodzki, w.
Nowogr., Afryka.
1046. Ciszynska Bożena, 4.10.25. Łódź,
Teheran.
1047. Ciupa Zbigniew, 12.9.28. Stanis-
ławów, Teheran.
1048. Cupil Stefan, 28.12.28. Siemgo-
stycze, Teheran.
1049. Cwajna Czesław, 10.1.29. Pleszowa,
Wilno, Teheran.
1050. Cwirko Irena, 25.9.27. Łuski, w.
Wilno, Teheran.
1051. Cybowicz Józefa, 15.4.03. Narce-
ze, Nowogr., Teheran.
1052. Cybowicz Jan, 17.12.91. Iszolda,
Teheran.
1053. Cybowicz Janina, 9.5.22. Kizebe,
Nowogr., Teheran.
1054. Cybowicz Mieczysław, marz. 1929.
Kizele, Teheran.
1055. Cybowicz Czesław, 23.2.30. Kizele,
Teheran.
1056. Cybowicz Regina, 9.2.25. Kizele,
Teheran.
1057. Cybulska Stanisława, 8.5.22.
Wyreńska, p. Włoszowa, Afryka.
1058. Cyburt Aniela, 8.12.13. Monika
Mała, Teheran.
1059. Cyganik Wiktoria, 14.12.97. Dem-
biny, p. Włocławek, Teheran.
1060. Cygańska Krystyna, 23.11.34.
Witoszka, Teheran.
1061. Cyganska Helena, 2.6.17. Witosz-
ka, Teheran.
1062. Cyganska Bogumiła, 6.9.24. Wito-
sowa, Teheran.
1063. Cywko Bronisława, 25.10.28.
Gajówka, Radziechów, Teheran.
1064. Czajkowska Maria, 1.4.65. Lida,
w. Nowogr., Teheran.
1065. Czajkowska Helena, 25.12.18.
Tomaszówka, p. Linnic, Teheran.
1066. Czajkowski Władysław, 2.11.80.
Bozlanowce, p. Lida, Teheran.
1067. Czajkowska Władysława, 20.10.98.
Lwów, Teheran.
1068. Czarniecki Modest, 21.6.28.
Chwałów, Teheran.
1069. Czarniecki Jan, 24.6.76. Mirocin,
Przeworsk, Teheran.
1070. Czarniecki Mieczysław, 7.8.27.
Skorupki, p. Lublin, Teheran.
1071. Czarnota Zofia, 2.2.22. Puzinie-
wice, Teheran.
1072. Czarnowski Wiktor, 6.8.89. Wilno,
Teheran.
1073. Czekaj Antonina, 12.9.13. Bielsko,
Teheran.
1074. Czekajowska Maria, 21.3.06.
Lwów, Teheran.
1075. Czerkas Krystyna, 10.10.28. Be-
rezowice, Teheran.
1076. Czerniachowicz Antoni, 26.3.98.
Krasno Stoba, Afryka.
1077. Czerniak Anna, 15.7.25. Stoki, p.
Bóbrka, Teheran.
1078. Czerniak Aleksandra, 9.12.30.
Powszewo, Nowogród, Afryka.
1079. Czerniak Kamila, 30.7.28. Po-
luchno, Teheran.
1080. Czerniecka Maria, 15.8.25. Hor-
pin, p. Kam. Strumilowa, Teheran.
1081. Czerniej Jan, 15.5.25. Niedziało-
wice, Teheran.
1082. Czerniejewska Janina, 27.8.28.
Zaleszczyki, Teheran.
1083. Czerniak Antoni, 21.12.00. Rze-
dowe-Wyczyce, p. Nowogród, Afryka.
1084. Czernik Lidia, 19.4.28. Okolowice,
Afryka.
1085. Czernik Maria, 25.6.25. Okolo-
wice, Afryka.
1086. Czernik Mikołaj, 9.12.32. Okolo-
wice, Afryka.
1087. Czerna Jadwiga, 1.11.28. Sokół-
ów, Teheran.
1088. Czerniak Tadeusz, 10.10.29. So-
kół-Podl., Teheran.
1089. Czerniowska Anna, 2.1.27. Sienica-
Nadolna, Teheran.
1090. Czernowska Anna, 2.2.78. Ol-
szanka, Nowogr., Teheran.
1091. Czesniński Albert, 2.1.25. Win-
nica, p. Wilejka, Teheran.
1092. Czestochowski Tadeusz, 4.5.27.
Polaka, Wolkowsky, Teheran.
1093. Czochanska Teresa, 11.10.27.
Wilno, Teheran.
1094. Czochanska Zofia, 3.10.30. Wilno,
Teheran.
1095. Czuczynski Janusz, 23.11.28.
Dubno, w. Wolyń, Teheran.
1096. Czumiak Irena, 23.11.27. Srebr-
nica, Teheran.
1097. Czuj Helena, 28.7.28. Łoży, p.
Dobromil, Teheran.
1098. Czuj Helena, 29.4.28. Puzinie-
wice, Teheran.
1099. Czuj Helena, 9.8.26. Wielbowno,
p. Równe, Teheran.
1100. Czuz Maria, 12.9.25. Puzinie-
wice, Teheran.
1101. Czuz Władysława, 10.2.25. Krząt-
ka, Lwów, Teheran.
1102. Czuzewska Leokadia, 2.3.27. Ma-
kasmowszczyzna, p. Bielsk-Podl., Teheran.
1103. Czuzowski Stanisław, 30.3.28.
Trzcieniec, Teheran.
1104. Czuzynska Maria, 15.7.96. Tur, p.
Jędrzejów, w. Kielce, Teheran.
1105. Czacaj Zbigniew, 14.1.25. Brześc n.
Bugiem, Teheran.
1106. Carewicz Paweł, 25.1.88. Kryuki,
Teheran.
1107. Cesler Sara, -12.28. Wilno,
Teheran.
1108. Cesler Stanisława, 1929. Wilno,
Teheran.
1109. Chalupa Czesława, 4.10.19. Nowo-
sielec, Teheran.
1110. Chamic Andrzej, 21.10.42. Te-
heran, Teheran.
1111. Chamuika Helena, 31.9.23. Ostrów,
Teheran.
1112. Chidzik Bolesław, 4.4.28. Łaspol,
Teheran.
1113. Chlebowska Bolesława, 20.4.16.
Warszawa, Teheran.
1114. Chmielecki Teodor, 31.10.19.
Zyrardów, Teheran.
1115. Chmielewski Witold, 18.11.92. Pie-
kut, p. Grojec, Teheran.
1116. Chodorowski Bohdan, 31.8.27. os.
Jazłowiec, Teheran.
1117. Chodunaj Henryk, 20.3.28. Ka-
mienny Most, Teheran.
1118. Chojnowski Czesław, 14.3.28. Sni-
adowo, Teheran.
1119. Chotowiecki Jan, 27.4.87. Kraków,
Teheran.
1120. Choracko Helena, 1937. /?/, Tehe-
ran.
1121. Chorazewski Władysław, 17.6.92.
Horowitka, Teheran.
1122. Choraszewski Józef, 14.1.26. Ga-
rkowiczyna, Teheran.
1123. Chrościak Zygmunt, 20.1.26. Po-
dorka, Teheran.
1124. Chruściel Janina, 28.2.98. Radzi-
wilkowo, Teheran.
1125. Chorzempa Julia, 15.10.21. Góra,
Teheran.
1126. Chudy Edward, 14.8.31. Rybnó,
Teheran.
1127. Chudy Zofia, 20.3.02. Oborniki,
Teheran.
1128. Chudy Elżbieta, 28.8.27. Rybnó,
Teheran.
1129. Chudzik Antoni, 27.4.27. Kunigs-
berg, Teheran.
1130. Chuchra Zbigniew, 30.9.25. Iwo-
nicz, Teheran.
1131. Chustecki Feliks, 7.2.26. Napa-
dówka, Teheran.
1132. Chutkowska Krystyna, 3.10.42.
Teheran, Teheran.
1133. Chwojnicki Jan, 21.4.26. Nowa
Wilejka, Teheran.
1134. Chodko-Zajko Witold, 4.8.25.
Łowicz, Teheran.
1135. Ciasto Karolina, 19.3.05. Wólka-
Tanewska, Teheran.
1136. Ciasto Leopold, 29.8.29. Boro-
wice, Teheran.
1137. Cichocki Eugeniusz, 18.9.26. Gde-
szyc, p. Przemyśl, Teheran.
1138. Cichos Antoni, 22.3.27. Łomża,
Teheran.
1139. Cichowski Stanisław, 14.3.27.
Listopadówka, Teheran.
1140. Cichy Józef, 20.12.27. Jabłonówka-
Polska, Teheran.
1141. Ciesiewicz Maria, 10.9.26. Omolana-
Mała, Teheran.
1142. Ciborowski Tadeusz, 10.6.26. Wiz-
nica, Teheran.
1143. Cipko Stanisław, 20.9.26. Kozie-
nianta, Teheran.
1144. Cipko Salomea, 25.10.24. Kozie-
nianta, Teheran.
1145. Ciuraj Zofia, 3.12.15. Lublin,
Teheran.
1146. Ciupik Piotr, 1930. Jasimigustyce,
Teheran.
1147. Cybulski Zbigniew, 19.2.28. Polaka,
Teheran.
1148. Cyganik Piotr, 27.1.32. Planta,
Teheran.
1149. Czaban Kazimierz, 30.8.26. Nie-
mieniec, Teheran.
1150. Czachor Maria, 11.12.26. Haller-
czyn, Teheran.
1151. Czachor Piotr, 15.1.26. Hallerczyn,
Teheran.
1152. Czajkowska Wiktoria, 25.12.75.
Chrzanów, Teheran.
1153. Czajkowski Józef, 27.5.27. Między-
rzecze, Teheran.
1154. Czajkowski Mieczysław, 3.5.28.
Janwarowo, Teheran.
1155. Czapa Maria, 28.12.93. Lwów, Te-
heran.
1156. Czapanik Wincenty, 22.10.26. Ogu-
lec, Teheran.
1157. Czarniecki Władysław, 5.11.28. Tro-
szyn, Teheran.
1158. Czarnota Romuald, 11.2.26. Puź-
niewice, Teheran.
1159. Czartowski Jan, 15.11.26. Cer-
kowo, Teheran.
1160. Czerny Hieronim, 10.10.86. Mach-
nowka, Teheran.
1161. Czerniak Antoni, 12.11.27. Stryj,
Teheran.
1162. Czerniak Tadeusz, 10.5.26. Wielko-
polanka, Teheran.
1163. Czerniawska Jadwiga, 1934. /?/,
Teheran.
1164. Czerniecki Władysław, 12.7.25. An-
dolina, Teheran.
1165. Czerm Władysław, 17.6.29. Szwole-
zerów, Teheran.
1166. Czestochowska Stefania, 2.2.26. Mosze-
wice, Teheran.
1167. Czestochowski Marian, 20.9.26. Po-
lonka, Teheran.
1168. Czochanska Eugenia, 27.10.98.
Rostów, Teheran.
1169. Czubkowski Ryszard, 21.4.26. Za-
wałów, Teheran.
1170. Czulo Mieczysław, 23.3.26. Wola-
Marszałka, Teheran.
1171. Czulo Tekla, 16.10.06. Rogoźnica
Mała, Teheran.
1172. Czyż Józef, 7.3.26. Krzątka, Te-
heran.
1173. Czarkiel Władysław, 5.9.27. Kra-
czkowa, Teheran.
1174. Czyrko Stanisława, 23.8.02. Jasło,
Teheran.
1175. Cwikła Anatol, 13.10.27. Waw-
rzyniec, Teheran.
1176. Chowaniec Wilhelmina, 16.2.07.
Zaleszczyki, Teheran.
1177. Cisak Józef, 22.6.28. Miekisz-
nowy, Teheran.
1178. Czerny Aleksander, 15.12.28. Mi-
chalowo, Teheran.
1179. Chęć Wojciech, 16.4.00. Lublin,
Teheran.
1180. Chojnowska Maria, 2.2.85. Tarnów,
p. Łomża, Teheran.
1181. Cholewa Katarzyna, 18.2.95. Wola-
Zarczycka, Teheran.
1182. Chudoba Piotr, 26.6.27. Stepań,
Teheran.
1183. Chudzik Emilia, 3.5.31. Stefa-
nowka, Teheran.
1184. Cieślak Józefa, 5.1.05. Ledachów,
Teheran.
1185. Cybulkin Leon, 1.12.02. Orany,
Teheran.
1186. Czahur Helena, 2.3.85. Borowina,
Teheran.
1187. Czarka Eugenia, 15.10.18. Su-
wałki, Teheran.
1188. Czerny Ryszard, 15.7.32. Kutry,
Teheran.
1189. Czerny Antoni, 3.6.26. Michałowo,
Teheran.
1190. Czuzynski Czesław, 15.7.27. Zako-
nale, Konstancyń, Teheran.
1191. Chaumuika Rozalia, -9.86. Skolo-
szów, Teheran.
1192. Charytanowicz Marcin, 7.5.99.
Piersowice, Teheran.
1193. Chendynski Andrzej, 1936. Lwów,
Teheran.
1194. Chodorowska Halina, 25.11.00.
Przemysł, Teheran.
1195. Cholofn Maria, -5.05. Rudenia,
Teheran.
1196. Chorpacz Gertruda, 31.3.32. Stare
Maczki, Teheran.
1197. Chorpacz Maria, 30.3.07. Stare
Maczki, Teheran.
1198. Czerny Józef, 18.11.13. Ol-
chówka, Teheran.
1199. Ciechanowska Anna, 9.4.22. Nowo-
gród, Teheran.
1200. Ciechanowski Apolloniusz, 8.7.96.
Warszawa, Teheran.
1201. Cieslak Józefa, 5.1.05. Ledachów-
ka, Teheran.
1202. Cybulkin Cylak, 29.12.02. Biał-
ostok, Teheran.
1203. Cybulkin Jakub, 27.10.29. Biał-
ostok, Teheran.
1204. Cybulkin Szarlotta, 1.1.32. Biał-
ostok, Teheran.
1205. Czarniecki Franciszek, 8.4.10. Po-
lindów, Teheran.
1206. Czerny Ryszard, 15.7.32. Kutry,
Teheran.
1207. Czerny Aleksander, 20.9.90. Ka-
canówka, Teheran.
1208. Czerny Władysław, 20.12.97. Ka-
canówka, Teheran.
1209. Czerna Stanisława, 22.12.12. Zu-
lin, Teheran.
1210. Czerniakowski Michał, 7.12.97.
Stepań, Teheran.
1211. Czerniński Józef, 16.8.00. Trylat-
ków, Teheran.
1212. Czyż Stanisław, 17.8.09. Rudy-
Ryś, Teheran.
1213. Caryk Józef, 6.1.13. Szurycze, p.
Wolkowsky, Teheran.
1214. Charkiewicz Emilia, -3.02. Mo-
ściany, p. Świeciany, Teheran.
1215. Chmielowiec Michał, 19.10.18.
Sambor, Teheran.
1216. Chmura Maria, 15.10.08. Przemyśl,
Teheran.
1217. Chrzanowski Franciszek, 25.9.95.
Kuty, Teheran.
1218. Chrzanowski Zygmunt, 30.12.10.
Rakowo Boginie, Teheran.
1219. Chwun Ida, 10.11.28. Jarosław,
Teheran.
1220. Chwun Wolf, 29.2.32. Jarosław,
Teheran.
1221. Chyży Krystyna, 2.2.24. Równe,
Teheran.
1222. Chyży Władysława, 27.6.05.
Wólka Mława, Teheran.
1223. Ciuraj Mikołaj, 26.9.98. Łakowica,
Teheran.
1224. Czech Irena, 14.12.97. Nowo Ra-
domsk, Teheran.
1225. Czerwonka Celina, 16.4.28. Bojo-
wice, Mościska, Teheran.
1226. Dalkin Krystyna, 15.9.97. Ryb

110. Danicka Maria, 25.2.78, Dublin, Teheran.
 111. Daniecka Danuta, 1935, Wierzbowo, Teheran.
 112. Daniecka Halina, 1929, Zambrów, Teheran.
 113. Daniszewska Stanisława, 5.8.12. Jezioro, p. Suwałki, Afryka.
 114. Dardzińska Danuta, 1934, Stawiska, Teheran.
 115. Dardziński Lucjan, 15.1.28, Stawiska, Teheran.
 116. Dąkowski Jeremi, 1934, os. Planta, Afryka.
 117. Dąbrowska Elżbieta, 27.11.02, Zambrów, Afryka.
 118. Dąbrowska Grażyna, 1934, Dubno, Afryka.
 119. Dąbrowska Zofia, 24.8.35, os. Chwałst, Afryka.
 120. Dędziszko-Wiercińska Walentyna, 24.5.04, Słuck, Teheran.
 121. Denek Janina, 23.6.24, Ceceniówka, Afryka.
 122. Denek Petronela, 10.2.1876, Dederkaly, Afryka.
 123. Derłaga Genowefa, 11.7.30, Armatorów, Afryka.
 124. Dorowolska Stanisława, 25.3.05, Łomża, Afryka.
 125. Domiciewicz Danuta, 1930, Lwów, Afryka.
 126. Domiciewicz Irena, 1932, Kalusz, Afryka.
 127. Drabik Genowefa, 19.2.30, Mokre Lipie, Teheran.
 128. Drabik Henryk, 2.14.35, Dziwniaczka, Teheran.
 129. Draganuk Lucja, 5.8.33, Zahrów, Afryka.
 130. Drozdowicz Janina, 1.6.25, Oleszczynice, Afryka.
 131. Drozdowicz Malwina, 17.1.29, Oleszczynice, Afryka.
 132. Drozdowicz Rozalia, 1.9.35, Oleszczynice, Afryka.
 133. Drzymala Felicja, 19.11.1909, Chorochoy, Teheran.
 134. Duda Aireda, 1.1.30, w. Kania, Lublin, Afryka.
 135. Duda Bogusława, 1.6.1931, w. Kania, Afryka.
 136. Duda Czesław, 1936, w. Kania, Afryka.
 137. Duda Teresa, 1932, w. Straszyno /Rzeszów, Lwów, Afryka.
 138. Dudek Czesław, 1935, /?, Afryka.
 139. Dudek Jan, 21.10.29, Łuski, Afryka.
 140. Dudek Maria, 12.12.09, Ryga, Afryka.
 141. Dudek Teresa, 21.1.31, Łuski, Afryka.
 142. Duniowska Barbara, 6.11.29, Łomża, Teheran.
 143. Duniowska Zofia, 9.8.97, Pleszew, woj. Poznań, Teheran.
 144. Duzieszko Kazimierz, 1932, os. Zuje, pow. Działna, Teheran.
 145. Duzieszko Alina, 9.5.27, os. Zuje, pow. Działna, Afryka.
 146. Duzieszko Wiktoria, 1929, os. Zuje, pow. Działna, Afryka.
 147. Dzięgielowska Ludwika, 18.7.90, Sokółka, Afryka.
 148. Dziak Franciszek, 8.3.96, Tróscianiec W. i. p. Zborów, Teheran.
 149. Dziak Katarzyna, 28.1.26, Manajów, Teheran.
 150. Dzik Maria, 25.4.28, Manajów, Teheran.
 151. Dzik Zofia, 15.7.98, Tróscianiec-Wiki, Teheran.
 152. Dżwniel Jadwiga, 1934, Wolawka, Afryka.
 153. Dżwniel Weronika, 1929, Wolawka, Afryka.
 154. Dąbiak Andrzej, 12.12.94, Kaplonów, Teheran.
 155. Dąbiak Maria, 10.8.10, Adamy, Afryka.
 156. Dardzińska Anna, 1934, Stawiska, Teheran.
 157. Dardzińska Henryka, 1932, Stawiska, Teheran.
 158. Dębska Barbara, 19.6.37, Warszawa, Teheran.
 159. Dębska Irena, 8.9.12, Warszawa, Teheran.
 160. Deszberg Janusz, 8.11.40, Sierpól, Teheran.
 161. Deszberg Waleria, 20.4.08, Piecznizny, Teheran.
 162. Deszberg Zdzisław, 5.2.06, Busk, Teheran.
 163. Diener Zygmunt, 8.8.70, Stanisławów, Teheran.
 164. Dobrowolska Maria, 8.12.70, Torczyno, Teheran.
 165. Dobrzycka Franciszka, 25.11.30, Dziedźnica, Teheran.
 166. Dobrzyńska Zofia, 5.6.12, Przemysł, Teheran.
 167. Dolega-Mazowiecka Alodia, 31.7.14, Klów, Teheran.
 168. Dominiczka Maria, 25.11.11, Ziemliska, Teheran.
 169. Drakiewicz Antonina, -8.10, Budki Horodyskie, Teheran.
 170. Drozdowska Janina, 8.2.05, Gosylin, Teheran.
 171. Duda Teresa, 1932, Staszyno, Teheran.
 172. Duł Anieli, 19.1.20, Hleszczawa, Teheran.
 173. Duł Edward, 22.7.38, Zofijówka, Teheran.
 174. Duznicki Władysław, 9.4.94, Warszawa, Teheran.
 175. Dżwniel Wacław, 8.9.14, Gudzice, Teheran.
 176. Dżwniel Piotr, 13.7.95, Teheran.
 177. Dżwniel Janina, 27.1.11, Rzeszów, Teheran.
 178. Dżwniel Andrzej, 9.8.31, Lwów, Teheran.
 179. Dalkin Dionizy, 1930, Katerburg, Teheran.
 180. Dalkin Stanisław, 13.9.29, Katerburg, Teheran.
 181. Daniger Jadwiga, 20.6.19, Żarki, w. Kielce, Teheran.
 182. Daniewicz Helena, 14.8.22, Piaski Stare, Teheran.
 183. Daniewicz Adela, 1.2.91, Budy, w. Wilno, Teheran.
 184. Daniewicz Julian, 7.1.80, Baturki, Teheran.
 185. Dąb Felicja, 9.9.15, Warszawa, Teheran.
 186. Dąbrowska Alicja, 23.4.41, /?, Teheran.
 187. Dąbrowska Helena, 3.7.09, Bronowice, w. Kielce, Teheran.
 188. Dąbrowska Izabela, 24.10.36, Szereszów, Teheran.
 189. Dąbrowska Józefa, 16.11.08, Moniakowice, w. Kielce, Teheran.
 190. Dąbrowska Maria, 2.2.1919, Zareby-Swiechy, Teheran.
 191. Dąbrowska Rozalia, 9.9.80, Jabłoń, w. Lublin, Teheran.
 192. Dąbrowska Teresa, 5.5.39, Dawidgódka, Teheran.
 193. Dąbrowska Wanda, 6.6.19, Tyśmienica, Garwolin, Teheran.
 194. Dąbrowski Aleksander, 12.12.1870, Garwolin, Teheran.
 195. Dąbrowski Bonifacy, 15.4.37, Chrobok, Teheran.
 196. Dejnowska Klaudia, 20.12.06, Wierzbina, gm. Głębokie, Teheran.
 197. Dejnowski Franciszek, 11.9.37, Głębokie, Teheran.
 198. Demczak Józefa, 14.4.92, Tonichów, Teheran.
 199. Derecka Urszula-Janina, 20.10.30, Kurhany, Teheran.
 200. Derecka Maria, 22.10.94, Lubartów, Teheran.
 201. Derogowski Kazimierz, 8.1.91, Boguchwała, Teheran.
 202. Dedura Czesława, 9.5.33, Kulikowska, Teheran.
 203. Dedura Eugenia, 8.2.24, Kulikowska, Teheran.
 204. Dedura Stefania, 8.2.30, Kulikowska, Teheran.
 205. Dedura Teresa, 10.9.85, Rozbów, Teheran.
 206. Diak Michalina, 20.5.05, Uhorniki, p. Tlumacz, Teheran.
 207. Diduch Janina, 20.11.27, Aurelin, p. Hrubieszów, Teheran.
 208. Diduch Stefania, 6.12.12, Zaborce, Teheran.
 209. Dobrowlańska Franciszka, 1.6.06, Zabacie, Teheran.
 210. Dobrowlańska Mirosława, 26.1.36, Łuski, Teheran.
 211. Dobrowolska Aleksandra, 7.1.82, Sokal, Teheran.
 212. Dobrowolska Genowefa, 5.11.27, Iławce, Teheran.
 213. Dobrowolska Helena, 12.12.04, Dąbrowa, Tarnów, Teheran.
 214. Dobrowolska Józefa, 6.6.29, Liczkowce, Teheran.
 215. Dobrowolska Katarzyna, 10.10.93, Liczkowce, Teheran.
 216. Dobrowolska Kazimiera, 7.8.38, Iławce, Teheran.
 217. Dobrowolska Maria, 10.1.24, Liczkowce, Teheran.
 218. Dobrowolska Stanisława, 22.8.30, Iławce, Teheran.
 219. Dobrowolska Weronika, 26.12.33, Iławce, Teheran.
 220. Dobrowolski Stanisław, 25.10.82, Brody, Teheran.
 221. Dolezan Julia, 22.2.29, Hallerowo, Teheran.
 222. Dolezan Waleria, 11.11.09, Janów Lub., Teheran.
 223. Doleżalski Sylwester, 1.1.87, Kusowo, Teheran.
 224. Domadej Anna, 6.12.13, Ostróg, Teheran.
 225. Dominczuk Feliksa, 6.1.86, Ziemliska, Teheran.
 226. Dominczuk Maria, 25.11.11, Ziemliska, Teheran.
 227. Domsza Karolina, 29.1.29, Ostróg, Teheran.
 228. Donik Kazimierz, 1932, Chresnowszczyzna, Teheran.
 229. Doroczek Alina, 15.12.99, Baczków, Boczniwa, Teheran.
 230. Dowgiert Stefania, 12.5.85, Lipino, Teheran.
 231. Drabowicz Wiktor, 1932, Dubówka, Teheran.
 232. Draniewicz Maria, 16.5.80, Lwów, Teheran.
 233. Drapalska Lucja, 3.11.06, Tolste, Teheran.
 234. Drapalski Andrzej, 17.8.38, Tarnopol, Teheran.
 235. Drączkowska Elżbieta, 15.8.99, Precznoryły, Teheran.
 236. Drączkowska Irena, 27.8.31, Sułkowszczyzna, Teheran.
 237. Drązek Antonina, 13.11.99, Susiec, p. Tomaszów, Teheran.
 238. Drązek Helena, 18.8.25, Mikolki, Teheran.
 239. Drzewicka Helena, 17.8.84, Osnoice, Teheran.
 240. Drzewicka Józefa, 15.12.23, Satyew, Teheran.
 241. Drzewicka Stanisława, 17.4.06, Burzany, Teheran.
 242. Dubicki Józef, grud. 892, Szemioty, Teheran.
 243. Dubicki Wacław, 15.4.30, Naliboki, Teheran.
 244. Dudko Maria, 14.11.40, Wołkowsk, Teheran.
 245. Dudko Wanda, 14.10.13, Wołkowsk, Teheran.
 246. Duł Reginia, 1912, Warszawa, Teheran.
 247. Durbacz Edward, 10.1.31, Nowosiółka, Teheran.
 248. Durbacz Józefa, 20.7.18, Bogucice, Teheran.
 249. Durbacz Katarzyna, 25.10.89, Bogucice, Teheran.
 250. Durkalec Czesław, 24.9.21, Lesko, Teheran.
 251. Duszyńska Helena, 23.2.06, Majdan, Łowne, Teheran.
 252. Duszyńska Kazimiera, 18.7.24, Karceło, Teheran.
 253. Dutozak Ludwika, 28.1.23, Stanisławów, Teheran.
 254. Dymnicka Halina, 20.6.09, Dąbrowa, Górnicza, Teheran.
 255. Dyrdia Anna, 4.6.19, Siedliszcze, Teheran.
 256. Dyrdia Lucja, 6.8.39, Chelm, Teheran.
 257. Dziama Czesława, 15.6.33, Podhajczyki, Teheran.
 258. Dziama Felicja, 30.11.09, Podhajczyki, Teheran.
 259. Dziemiańczuk Stanisław, 8.5.85, Skiełkowo, Teheran.
 260. Dziwina Helena, 25.7.20, Daszawa, Teheran.
 261. Dziwina Maria, 25.3.97, Bieliny, Teheran.
 262. Dziubak Maria, 16.6.1896, Radom, Teheran.
 263. Dajczak Szczepan, 6.9.99, Truszczyńskie, Teheran.
 264. Dajczak Tekla, 6.1.03, Truszczyńskie, Teheran.
 265. Daszyńska Joanna, 28.12.69, Chorstkoń, Teheran.
 266. Dawidowska Michalina, 29.12.06, Łakowice, Teheran.
 267. Dąbrowska Janina, 24.6.00, Lwów, Teheran.
 268. Dąbrowska Ewa, 28.2.92, Rykowa, Teheran.
 269. Dąbrowska Stanisława, 15.12.93, Ładyczyn, Teheran.
 270. Dąbrowski Franciszek, 29.1.82, Warwagice, Teheran.
 271. Dalmanowicz Anna, 18.3.91, Palce, Teheran.
 272. Dembowska Aniela, 25.11.85, Groźniak, Teheran.
 273. Denowska Maria, 31.5.11, Biały, Teheran.
 274. Denowski Mieczysław, 25.5.35, Bieniawa, Teheran.
 275. Deputat Apollonia, 26.1.96, Lwów, Teheran.
 276. Deputat Anna, 3.6.25, Wilno, Teheran.
 277. Dereń Maria, 7.7.19, Ryłowice, Teheran.
 278. Derogowska, Szczesława, 15.2.05, Mieczki, Teheran.
 279. Derogowski Jan, 1.3.33, Pińsk, Teheran.
 280. Derkacz Aleksandra, 24.3.24, Pieciacz, Teheran.
 281. Derkacz Pelagia, 13.6.75, Dobrosielce, Teheran.
 282. Deszberg Barbara, 6.12.33, Lwów, Teheran.
 283. Deszberg Maria, 17.9.29, Toruń, Teheran.
 284. Deszberg Zuzanna, 20.5.05, Lubozycza, Teheran.
 285. Dębska Alina, 17.7.35, Wilno, Teheran.
 286. Dębska Ludomira, 10.4.03, Chorowska, Teheran.
 287. Dębski Lech, 29.11.33, Wilno, Teheran.
 288. Dębski Weronika, 15.5.15, Aleksandrów, Teheran.
 289. Dmochowska Pelafia, 8.04, Ludwinowo, Teheran.
 290. Dobiasz Regina, 3.1.27, Strzelce Wielkie, Teheran.
 291. Dobiasz Zofia, 20.2.97, Zalesie, Teheran.
 292. Dobrucka Bronisława, 20.9.90, Ujkiwo, Teheran.
 293. Dobrucka Eleonora, 30.9.30, Stefanowska, Teheran.
 294. Dobrucka Maria, 19.2.96, Stanisławów, Teheran.
 295. Dobrucka Zofia, 20.4.24, Boryslaw, Teheran.
 296. Dobrzyńska Julia, 22.2.22, Obarzanie, Teheran.
 297. Dolecka Eleonora, 19.5.07, Niewodnica, Teheran.
 298. Doliczny Eudokia, 10.3.2, Dolkaczka, Teheran.
 299. Doliczny Jarosław, 15.12.38, Dolkaczka, Teheran.
 300. Doliczny Katarzyna, 5.10.90, Dolkaczka, Teheran.
 301. Doliczny Leonia, 1.1.35, Dolkaczka, Teheran.
 302. Doliczny Maria, 10.9.25, Dolkaczka, Teheran.
 303. Doliczny Szczepan, 12.12.90, Dolkaczka, Teheran.
 304. Doliczny Włodzimierz, 25.12.28, Dolkaczka, Teheran.
 305. Dolega Jan, 28.9.28, Waniów, Teheran.
 306. Dolega Janina, 1930, Waniów, Teheran.
 307. Dorosz Anna, 1934, Teheran.
 308. Dorasz Stefania, 16.1.11, Zmigród, Teheran.
 309. Dragosz Antonina, 15.11.19, Skoloszów, Teheran.
 310. Dragosz Helena, 15.5.30, Dołżanka, Teheran.
 311. Dreja Franciszek, 31.5.31, Baranowice, Teheran.
 312. Drobik Anna, 14.12.02, Kosów, Teheran.
 313. Drobik Maria, 2.2.26, Kosów, Teheran.
 314. Drozdowska Elżbieta, 16.4.41, S.R.R., Teheran.
 315. Drozdowska Helena, 16.4.22, Brody, Teheran.
 316. Drozdowska Krystyna, 13.10.13, Korzenno, Teheran.
 317. Drozdowska Seweryna, 23.10.08, Jędrzejów, Teheran.
 318. Drozdowska Waleria, 16.4.05, Brody, Teheran.
 319. Druks Eleonora, 2.3.35, Oświęcim, Teheran.
 320. Druks Jro, 8.9.26, Rohatyn, Teheran.
 321. Druks Lucja, 27.3.05, Kraków, Teheran.
 322. Drut Paulina, 10.2.1900, Warszawa, Teheran.
 323. Dubicka Jadwiga, -10.05, Naliboki, Teheran.
 324. Dubicki Czesław, 16.1.29, Szemioty, Teheran.
 325. Dubiel Anna, 11.5.04, Kołodziej, Teheran.
 326. Dubiel Stanisława, 17.12.26, Sieniewiczze, Teheran.
 327. Dubińska Anna, 10.3.99, Szczurowice, Teheran.
 328. Dubińska Tekla, 10.9.28, Szczurowice, Teheran.
 329. Duć Jan, 12.12.66, Sokolany, Teheran.
 330. Duć Janina, 10.3.40, Sokolany, Teheran.
 331. Duć Maria, 25.3.01, Sokolany, Teheran.
 332. Duć Maria, 25.7.16, Sokolany, Teheran.
 333. Dudek Wojciech, 1930, Rzedowice, Teheran.
 334. Dulaj Janina, 14.6.21, Przybory, Teheran.
 335. Dudoic Emilia, -7.06, Borci, Teheran.
 336. Dudoic Stanisław, 1.11.26, Borci, Teheran.
 337. Dudoic Teresa, 13.10.33, Feliksowo, Teheran.
 338. Duplicka Katarzyna, 23.11.97, Horolenka, Teheran.
 339. Duplicki Stanisław, 13.11.28, Skarżyski, Teheran.
 340. Duszyńska Eugenia, 13.9.10, Wilno, Teheran.
 341. Duszyński Henryk, 1.11.29, Równie, Teheran.
 342. Dyktyńska Maria, 2.9.10, Łuck, Teheran.
 343. Dyktyński Mirosław, 8.3.35, Łuck, Teheran.
 344. Dyktyński Ryszard, 10.5.32, Łuck, Teheran.
 345. Dymek Agnieszka, 20.2.91, Parkoszewice, Teheran.
 346. Dymek Helena, 3.1.22, Borsucz, Teheran.
 347. Dymek Michał, 5.9.90, Ślawice, Teheran.
 348. Dziadowicz Maria, 16.1.08, Wieliczka, Teheran.
 349. Dziadzić Otylia, 17.3.32, Mazurskie-Lany, Tarnopol, Teheran.
 350. Dzieciak Wiktoria, 15.7.30, Mazurskie-Lany, Teheran.
 351. Dziel Aleksander, 1898, Blochi, Teheran.
 352. Dziemieszko Freda, 23.5.24, Zyje, Wilno, Teheran.
 353. Dziemieszko Paweł, 1931, Zyje, Wilno, Teheran.
 354. Dziemieszko Wiktoria, 15.3.93, Hradzice, Teheran.
 355. Dziukowicz Jan, 5.10.82, Czeremosnik, Teheran.
 356. Dziuba Alina, 29.6.06, Nowa Huta, Teheran.
 357. Dziuba Antoni, 6.7.32, Nowa Huta, Teheran.
 358. Dziuba Antoni, 8.1.87, Wołochy, Teheran.
 359. Dziuba Tatiana, 6.1.94, Dubie, Tarnopol, Teheran.
 360. Dziubala Józefa, 25.4.92, Dragownica, Teheran.
 361. Dziurzyńska Janina, 17.7.22, Tolożnia, Teheran.
 362. Dadlez Alina, 2.3.1933, Warszawa, Teheran.
 363. Dadlez Józefa, 8.7.05, Warszawa, Teheran.
 364. Dadlez Krystyna, 11.12.20, Rawa Ruska, Teheran.
 365. Dadlez Marek, 21.7.27, Pleszów, Teheran.
 366. Dadlez Zofia, 6.9.91, Siedliska, Teheran.
 367. Dakowska Anna, 6.7.12, Berlin, Teheran.
 368. Danecka Waleria, 1902, Wierzbowa, p. Łomża, Teheran.
 369. Daniewicz Zofia, 15.5.89, Sitawka, Teheran.
 370. Dankowski Henryk, 11.5.24, Brześć n/B., Teheran.
 371. Daruk Czesław, 23.9.29, Oleszczynice, Teheran.
 372. Daruk Lucja, 14.9.25, Łuski, Teheran.
 373. Daruk Maria, 2.11.02, Łuski, Teheran.
 374. Daruk Mikołaj, 15.8.95, Żadubce, Teheran.
 375. Daszkiewicz Bronisława, 5.2.11, Gira, Teheran.
 376. Daszkiewicz Janina, 28.1.34, Dworzany, Teheran.
 377. Daszkiewicz Teresa, 25.2.37, Lyntupy, Teheran.
 378. Daszkiewicz Zuzanna, 30.9.30, Frudopol, Teheran.
 379. Dąbrowska Maria, 1907, Planta, Teheran.
 380. Dąbrowski Jerzy, 5.4.29, Planta, Teheran.
 381. Dąbrowski Józef, 13.5.97, Wyszkiw, Teheran.
 382. Dąbrowski Ludwik, 6.12.31, Planta, Teheran.
 383. Dąbróska Anna, 30.5.78, Wola Batorska, p. Boczniwa, Teheran.
 384. Dąbrowski Andrzej, 8.7.1928, Poznań, Teheran.
 385. Dąbrowska Julia, 1912, Ameryka New York, Teheran.
 386. Dąbrowska Anna, 20.6.38, Zaleszczyki, Teheran.
 387. Dąbrowska Irena, 1933, Chorpów, Teheran.
 388. Dąbrowska Irena, 1.4.11, Łódź, Teheran.
 389. Dąbrowska Julia, 5.9.17, Borszczów, Teheran.
 390. Dąbrowska Katarzyna, 1.1.98, Grotowice, Teheran.
 391. Dąbrowska Krystyna, 13.6.31, os. Krechowicka, Teheran.
 392. Dąbrowska Maria, 24.12.10, Jabłonowo, p. Kolomyja, Teheran.
 393. Dąbrowska Paulina, 10.10.82, Lwów, Teheran.
 394. Dąbrowska Petronela, 27.5.99, Drohobycz, Teheran.
 395. Dąbrowska Zofia, 1.1.95, Sieruczka, w. Kielce, Teheran.
 396. Dąbrowski Franciszek, 21.10.84, Krzeczów, pow. Sędziszów, Teheran.
 397. Dąbrowski Janusz, 28.3.35, Zaleszczyki, Teheran.
 398. Dąbrowski Roman, 24.12.20, Symanek-Wyżne, p. Skole, Teheran.
 399. Dąbrowski Romuald, 7.7.39, Borszczów, Teheran.
 400. Dąbrowski Tadeusz, 14.7.42, Frunze, Kirgistan, Azja, Teheran.
 401. Dąbrowski Zygmunt, 3.4.30, Chorpów, Teheran.
 402. Dejnowska Maria, -10.1.25, Pomorzanka, Teheran.
 403. Dejnowska Maria, 12.4.91, Raczyn, p. Horodło, Teheran.
 404. Delanowska Helena, 8.10.04, Cuchowce, Teheran.
 405. Delanowska Gizela, 30.6.29, Cuculowce, Teheran.
 406. Delanowska Waleria, 28.4.28, Cuculowce, Teheran.
 407. Delanowska Leokadia, 16.8.30, Cuculowce, Teheran.
 408. Delawska Jadwiga, 4.2.15, Wadowice, w. Kraków, Teheran.
 409. Delkowska Salomea, 26.5.82, Łagiewniki, w. Kraków, Teheran.
 410. Demczak Józefa, 14.4.92, Poniczów, p. Kowel, Teheran.
 411. Demczuk Janina, 11.5.09, Koszaki, p. Zbaraż, Teheran.
 412. Demian Zofia, marz. 1923, Rostoki, Teheran.
 413. Derecka Maria, 22.10.94, Lubartów, Teheran.
 414. Derecka Urszula, 20.10.30, Kurhany, Teheran.
 415. Derecki Albin, 1.3.93, Lubartów, Teheran.
 416. Derkacz Franciszek, 20.2.35, Sielnice, Teheran.
 417. Derkacz Henryk, 18.4.31, Sielnice, Teheran.
 418. Derkacz Stanisław, 9.11.33, Sielnice, Teheran.
 419. Derkacz Teresa, 19.3.05, Sielnice, Teheran.
 420. Depczyńska Ludwika, 26.7.86, Święciany, Teheran.
 421. Deputowska Wanda, 20.4.06, Lubień p. Wołocławek, Teheran.
 422. Deputowska Wiesława, 17.1.34, Warszawa, Teheran.
 423. Dewald Jan, 27.5.85, Romanów, Teheran.
 424. Dewald Katarzyna, 9.6.95, Stare Siolo, Teheran.
 425. Debińska Janina, 10.5.08, Szyłka, Rosja, Teheran.
 426. Debska Aniela, 14.9.80, Piatchory, Wołyn, Teheran.
 427. Dietrich Irena, 17.1.09, Kraków, Teheran.
 428. Dinces Anna, 8.6.29, Wilno, Teheran.
 429. Dinces Elia, 1901, Pińsk, Teheran.
 430. Dinces Salomon, 10.5.89, Wilno, Teheran.
 431. Djamant Alfreda, 27.11.36, Nowosiółki, Teheran.
 432. Djamant Bronisław, 22.6.37, Nowosiółki, Teheran.
 433. Djamant Bronisława, 6.5.06, Kaduków, Oszmiana, Teheran.
 434. Dżuzewska Eugenia, 1.5.93, Wilno, Teheran.
 435. Dmowska Janina, 12.12.05, Dubno, Teheran.
 436. Dmochowska Teresa, 16.5.40, Krzemieniec, Teheran.
 437. Dobek Józefa, 19.4.14, Jaworzno p. Kraków, Teheran.
 438. Dobrochop Maria, 10.12.1897, Lwów, Teheran.
 439. Dobrowolska Anna, 15.11.25, Liczkowce, Teheran.
 440. Dobrowolska Józefa, 14.11.87, Liczkowce, Teheran.
 441. Dobrzyńska Apollonia, 22.10.17, Gniła, Białystok, Teheran.
 442. Dobrzyńska Danuta, 6.11.38, Krypno, Teheran.
 443. Dobrzyńska Maria, 14.10.85, Podleś, Teheran.
 444. Dolasz Hersch, 1935, Goworowo, Teheran.
 445. Dolński Maria, 6.8.02, Warszawa, Teheran.
 446. Dolński Antoni, 30.6.33, Grodno, Teheran.
 447. Dolński Wojciech, 4.3.1940, Lwów, Teheran.
 448. Dołżańska Anna, 15.6.80, Mostki, p. Lwów, Teheran.
 449. Dołżańska Stefania, 15.8.15, Mostki p. Lwów, Teheran.
 450. Doman Antoni, 1.11.95, Dobrano wice, p. Kraków, Teheran.
 451. Domaradzka Halina, 15.3.19, Warszawa, Teheran.
 452. Dombrowska Kazimiera, 25.11.98, Wilno, Teheran.
 453. Dombrowski Ignacy, 23.2.23, Radoszkowice, Teheran.
 454. Dombrowski Ignacy, 1.1.93, Święciany, Teheran.
 455. Dombrowska Danuta, 2.10.26, Brześć n/B., Teheran.
 456. Dorobczyńska Adelajda, 5.12.04, Czelaź, p. Będzin, Teheran.
 457. Dorobczyński Jan, 24.12.34, Czelaź, p. Będzin, Teheran.
 458. Dowgiatto Anna, 1.5.99, Dojlidy, p. Lida, Teheran.
 459. Dowgiatto Genowefa, 20.6.23, Dojlidy, p. Lida, Teheran.
 460. Drapala Józefa, 12.4.28, Wola Korybutowska, Teheran.
 461. Drapala Karolina, 2.7.00, Wola Ranszewska, Teheran.
 462. Drewniak Bronisława, 23.8.01, Borynia, p. Turka, Teheran.
 463. Drewniak Helena, 23.8.23, Borynia, p. Turka, Teheran.
 464. Drewniak Romana, 8.4.24, Borynia, p. Turka, Teheran.
 465. Drobnak Helena, 20.7.19, Bublejki, p. Szczurzyn, Teheran.
 466. Drobnik Jan, 1.9.82, Ogrodniki, Teheran.
 467. Drobnik Waleria, 1887, Zapol, Teheran.
 468. Drozd Teresa, 10.3.08, Grzeska, Przeworsk, Teheran.
 469. Drozdowicz Anastazja, 1896, Malaszk, Teheran.
 470. Drozdowska Emilia, 24.1.87, Czernichów, Teheran.
 471. Drozdowski Ludwik - Mieczysław, 11.7.1885, Krasynaw, Teheran.
 472. Drzewiecka Maria, 7.4.04, Warszawa, Teheran.
 473. Drzewiecka Petronela, 1881, Demia, p. Brzeżany, Teheran.
 474. Dubicki Stanisław, 1932, Naliboki, Teheran.
 475. Dubińska Aniela, 3.11.90, Horodenka, Teheran.
 476. Dubis Jan, 19.3.98, Krosno, Teheran.
 477. Dubowski Józef, 11.1.85, Brzostowo, Teheran.
 478. Duch-Duniewska Krystyna, 10.3.26, Tarnopol, Teheran.
 479. Duch-Duniewska Teresa, 17.7.35, Bydgoszcz, Teheran.
 480. Duch-D

591. Dąbrowski Marian, 23.10.29. Boguszewo, Teheran. 592. Dąbrowski Waclaw, 17.1.96. Zyrardów, Teheran. 593. Dąbrowski Wiktor, 15.8.95. Wasilków, Teheran. 594. Dec Katarzyna, 15.4.01. Hryniaki, Teheran. 595. Dec Maria, 22.8.23. Bosznia, Teheran. 596. Dec Marian, 8.9.30. Dachnow, Teheran. 597. Dec Maria, 31.8.10. Górki, Teheran. 598. Dederska Aniela, 8.2.74. Piotrków, Teheran. 599. Dederska Ludomira, 1912. Pińsk, Teheran. 600. Dederski Edward, 28.2.35. Pińsk, Teheran. 601. Dedzio Olga, 11.7.94. Witków, Teheran. 602. Dedzio Stefan, 4.1.80. Sośnica, Teheran. 603. Dedzio Władysław, 2.5.22. Witków, Teheran. 604. Dekanska Barbara, 1.4.34. Warszawa, Teheran. 605. Dekanska Leokadia, 26.9.11. Paciec, Teheran. 606. Dekanski Wojciech, 2.2.38. Warszawa, Teheran. 607. Demoska Bronisława, 28.12.1900. Jasłowice, Teheran. 608. Demkowicz Dymitr, 12.11.03. Dobrawa, Teheran. 609. Demkowska Zofia, 1930. Drohiczyn, Teheran. 610. Demus Maria, 12.12.12. Borowa Góra, Teheran. 611. Demowska Regina, 20.5.07. Skieriewice, Teheran. 612. Demowski Krzysztof, 7.8.34. Skieriewice, Teheran. 613. Depa Anna, -2.28. Delejew, Teheran. 614. Dereń Władysław, 1931. Jankowice, Teheran. 615. Derfel Grzegorz, 15.11.95. Ratoszyn, Teheran. 616. Derfel Helena, 3.5.24. Grzybowica, Teheran. 617. Derfel Janina, 7.3.1900. Zabłoc, Teheran. 618. Derfel Krystyna, 6.6.31. Grzybowica, Teheran. 619. Derfel Wilhelmina, 6.6.28. Grzybowica, Teheran. 620. Dercak Kazimierz, 18.10.34. Waroczyn, Teheran. 621. Dercak Zofia, 22.8.03. Siednica, Teheran. 622. Dereń Maria, 22.10.26. Chodaczów, Teheran. 623. Dereń Mieczysław, -11.28. Jankowice, Teheran. 624. Derlaka Edward, 7.1.31. Sitowice, Teheran. 625. Derlatka Stanisława, 15.8.90. Antonówka, Teheran. 626. Derwis Michał, 20.3.16. Łódź, Teheran. 627. Detko Eugenia, 11.5.94. Podalesz, Teheran. 628. Detko Helena, 4.1.34. Szymbielówka, Teheran. 629. Deutscher Maria, 5.1.1900. Dubno, Teheran. 630. Debicki Stanisław, 20.10.06. Białokrynica, Teheran. 631. Deinski Zbigniew, 1936. Grajewo, Teheran. 632. Deogórski Stefan, 1.6.30. Tamówka, Teheran. 633. Debowski Wiesław, 10.12.04. Mażerze, Teheran. 634. Diamant Dawid, 16.6.30. Warszawa, Teheran. 635. Diechtowska Olimpia, 10.12.21. Stózek, Teheran. 636. Dieja Stanisław, -12.27. Bordzicze, Teheran. 637. Diesenhaus Lola, 17.3.17. Kraków, Teheran. 638. Dindorf Barbara, 3.10.33. Konopnica, Teheran. 639. Dindorf Helena, 13.4.25. Konopnica, Teheran. 640. Dindorf Teofila, 5.12.93. Lwów, Teheran. 641. Długocka Romana, 15.8.14. Lwów, Teheran. 642. Długosz Agnieszka, 8.10.99. Stary Redzyn, Teheran. 643. Długosz Zofia, 18.10.25. Rokilnianka, Teheran. 644. Dmętrak Aleksandra, 14.1.26. Skowiatyn, Teheran. 645. Dmętrak Aniela, 28.5.21. Skowiatyn, Teheran. 646. Dmętrak Ludwika, 16.5.95. Rudawka, Teheran. 647. Dmętrak Maria, 13.5.29. Skowiatyn, Teheran. 648. Dmuchowska Rozalia, 27.12.31. Lesków, Teheran. 649. Dmuchowski Waclaw, 15.9.33. Lesków, Teheran. 650. Dobosz Kamila, 1906. Rozgół, Teheran. 651. Dobija Julia, 1.11.95. Kraków, Teheran. 652. Dobisz Czesława, 20.8.27. Konaje, Teheran. 653. Dobisz Franciszka, 25.6.04. Wola, Teheran. 654. Dobisz Jan, 22.12.27. Rzeszowice, Teheran. 655. Dobisz Stanisława, 18.2.29. Rzeszowice, Teheran. 656. Dobisz Tadeusz, 17.3.33. Komaje, Teheran. 657. Dobroczynska Józefa, 19.3.88. Lucznica, Teheran. 658. Dobrostańska Hermina, 6.4.74. Czerniowce, Teheran. 659. Dobrowolska Anna, -5.35. Madusza, Teheran. 660. Dobrowolska Genowefa, 3.1.33. Adampol, Teheran. 661. Dobrowolska Irena, 17.9.39. Adampol, Teheran. 662. Dobrowolska Joanna, 13.6.90. Nowy Dwór, Teheran. 663. Dobrowolska Józefa, 16.2.19. Sielec Belzki, Teheran. 664. Dobrowolska Maria, 2.10.92. Gródek Jagielloński, Teheran. 665. Dobrowolska Seweryna, 21.4.61. os. Rybotycka, Teheran. 666. Dobrowolska Zofia, 20.12.12. Zubków, Teheran. 667. Dobrowolski Alfred, 15.9.35. Posyta Zdobnow, Teheran. 668. Dobrowolski Edward, 10.3.38. Adampol, Teheran. 669. Dobrowolski Konstanty, 19.5.01. Berezki, Teheran. 670. Dobrowolski Mieczysław, 20.3.39. Adampol, Teheran. 671. Dobrowolski Tadeusz, 25.5.33. Posyta, Teheran. 672. Dobyszewska Janina, 2.2.29. Marcinkówce, Teheran. 673. Dobyszewska Stefania, 13.5.89. Nowe Troki, Teheran. 674. Dobyszewski Józef, 9.11.95. Pilanizki, Teheran. 675. Dobrzańska Genowefa, 10.4.33. Dąbrowa, p. Łuck, Teheran. 676. Dobrzańska Janina, 30.1.29. Dąbrowa, p. Łuck, Teheran. 677. Dobrzańska Józefa, 20.1.08. Łuck, Teheran. 678. Dobrzańska Maria, 28.4.05. Przemysł, Teheran. 679. Dogilewska Ewa, 10.9.05. Kalisz, Teheran. 680. Dogilewski Jakub, 2.4.70. Mikolajówka, Lwów, Teheran. 681. Dokurno Karolina, 23.9.37. Oltarzyska, Teheran. 682. Dokurno Krystyna, 13.3.33. Oltarzyska, Teheran. 683. Dokurno Romuald, 20.9.31. Oltarzyska, Teheran. 684. Dokurno Szczepan, 25.12.29. Oltarzyska, Teheran. 685. Dokurno Stanisława, 1898. Zasiłmowo, Teheran. 686. Dolicka Anna, 17.9.09. Wolica Polska, Teheran. 687. Dolinska Helena, 29.6.27. Łobaczówka, Teheran. 688. Dolinska Zofia, 16.12.03. Podliski, Teheran.

689. Dolinska Zofia, 15.5.09. Petersburg, Teheran. 690. Dolinski Sergiusz, 9.4.87. Kuźmince, Teheran. 691. Dołega Jan, 26.8.28. Waniuk, Teheran. 692. Dołega Janina, 25.8.30. Waniuk, Teheran. 693. Dołega Stanisław, 26.2.80. Roksawa, Teheran. 694. Dołega Władysława, 16.7.20. Roksawa, Teheran. 695. Dołhun Anna, 11.12.07. Glińsk, Teheran. 696. Dołhun Maria, 6.12.27. Nowy Ruszyn, Teheran. 697. Dołzyska Jadwiga, 2.2.08. Rafałówka, Teheran. 698. Dołzyski Józef, 11.4.13. Białystok, Teheran. 699. Dołzyska Ludwika, 14.8.74. Ozyjów, Teheran. 700. Domańska Barbara-Zofia, 27.3.34. Żółkiew, Teheran. 701. Domańska Genowefa, 10.12.23. Lewowce, Teheran. 702. Domańska Helena, 24.6.19. Czerniowce, Teheran. 703. Domańska Maria, 26.10.10. Suwałki, Teheran. 704. Domańska Stefania, 28.10.96. Łbrzyż, Teheran. 705. Domanski Zbigniew, 28.8.32. Włodzimir, Teheran. 706. Dominitz Cuna, 30.12.27. Bielsko, Teheran. 707. Dominitz Gustawa, 19.2.96. Czernia, Teheran. 708. Dominitz Marek, 3.7.26. Bielsko, Teheran. 709. Domska Maria, 6.10.10. Pozeziny, Teheran. 710. Don Ada, 1930. Wyszki, Teheran. 711. Donczer Marian, 1932. Oriopol, Teheran. 712. Donczer Stanisława, 1935. Teheran. 713. Dopieralska Anastazja, 21.1.13. Łoziołka, Teheran. 714. Dopieralska Barbara, 8.7.40. Ł.S.S.R., Teheran. 715. Dopieralska Janina, 18.5.16. Leliszewo, Teheran. 716. Dopieralska Krystyna, 29.7.36. Nowy Dwór, Teheran. 717. Dor Anastazja, 24.6.91. Doluzanka, Teheran. 718. Dor Jadwiga, 13.4.22. Tarnopol, Teheran. 719. Doreń Józef, -11.97. Lipno, Teheran. 720. Dorner Emil, 28.6.28. Kraków, Teheran. 721. Dorosz Bronisław, 28.8.28. Pnikut, Teheran. 722. Dorosz Józef, 13.10.94. Strużów, Teheran. 723. Dorosz Maria, 22.12.05. Pnikut, Teheran. 724. Dowgel Marian, 4.3.35. Kolewycze, Teheran. 725. Dowgel Stefania, 1907. Korpowice, Teheran. 726. Dowgel Witold, 4.7.30. Koledyce, Teheran. 727. Drabik Anna, 2.11.79. Złotkowice, Teheran. 728. Drabik Zofia, 15.3.08. Rachecin, Teheran. 729. Drabik Stefania, 3.11.21. Zolkowice, Teheran. 730. Draczyńska Anna, 7.6.38. Katowice, Teheran. 731. Draczyńska Irena, 11.2.08. Podwoleczyska, Teheran. 732. Draj Bronisława, 20.10.22. Pawłów, Teheran. 733. Dralus Ludwik, 15.8.02. Rzedborz, Teheran. 734. Dralus Maria, 12.5.03. Delejew, Teheran. 735. Dralus Teofila, 15.11.02. Delejew, Teheran. 736. Drancz Emma, 24.12.74. Lwów, Teheran. 737. Drancz Ilza, 13.8.03. Cieszyn, Teheran. 738. Drancz Mira, 29.5.30. Wiedeń, Teheran. 739. Draus Ewa, 8.6.03. Poręby Kupieckie, Teheran. 740. Draus Maria, 1931. Przedbórz, Teheran. 741. Draus Maria, 27.7.38. Dolejew, Teheran. 742. Draus Wanda, 1932. Przedbórz, Teheran. 743. Draug Helena, 23.11.34. Delejew, Teheran. 744. Dreksler Aniela, 2.10.23. Mytnica, Teheran. 745. Dadak Walerian, 31.1.26. Wólka-Malkowa, p. Przeworsk, Teheran. 746. Dajczak Anna, 14.7.84. Trojaniec Wielki, Tarnopol, Teheran. 747. Dalka Maria, 30.7.15. Ameryka Pół, Teheran. 748. Dalka Mieczysław, 30.3.38. Wierzbica, p. Kalisz, Teheran. 749. Dam Bronisława, 20.6.20. Chojów, Radziechów, Teheran. 750. Damm Janina, 23.6.41. Krasnoborsk, ZSRR, Teheran. 751. Daniecki Stanisław, 14.4.30. Wierzbowo, p. Łomża, Teheran. 752. Daniel Rozalia, 12.1.02. Hanaćów, p. Przemysł, Teheran. 753. Danielczuk Lidia, 27.9.28. Nowy Dwór, p. Szczuczyn, Teheran. 754. Danielowska Stanisława, 19.10.75. Warszawa, Teheran. 755. Danielski Mieczysław, 25.4.26. Gelczyn, p. Łomża, Teheran. 756. Daszkiewicz Wanda, 9.7.29. Szelmaszczyzna, p. Świeciany, Wilno, Teheran. 757. Dawidowski Andrzej, 6.3.30. Wilno, Teheran. 758. Dąbrowska Czesława, 23.9.24. Drohobycz w. Lwów, Teheran. 759. Dąbrowski Czesław, 18.1.27. Krechowce, Teheran. 760. Dąbrowski Bolesław, 22.9.27. Kupiska-Stare, Teheran. 761. Dąbrowski Hipolit, 16.7.95. Karzew, p. Warszawa, Afryka. 762. Dąbrowska Irena, wrzesień 1926. Lwów, Teheran. 763. Dec Janina, 2.2.26. Wieszna Dolna, p. Lubaczów, Teheran. 764. Dedeszko-Wiercińska Bożena, 26.1.28. Nieśwież, w. Nowogródek, Afryka. 765. Dembowska Czesława, 10.12.40. Macierz, p. Białystok, Afryka. 766. Dembowska Marianna, 1.1.12. Duża Jadczyż, Afryka. 767. Dedeško-Wierciński Aleksander, 17.10.99. Wilno, Teheran. 768. Dedio Władysław, 2.5.22. Witków-Nowy, Teheran. 769. Delikowska Władysława, 24.12.27. Jasionów, p. Brody, Teheran. 770. Delmanowicz Stefania, 18.10.28. Belweder, p. Łuck, Teheran. 771. Demkiewicz Roman, 6.6.28. Bircza, w. Lwów, Teheran. 772. Demkiewicz Wanda, 14.1.24. Bircza, p. Dobromil, Teheran. 773. Depa Stanisław, 20.3.26. Witków, p. Radziechów, Teheran. 774. Derdal Janina, 11.4.13. Lwów, Afryka. 775. Derecki Jan, 11.10.30. Kurhany, p. Krzemieniec, Teheran. 776. Dereń Aniela, 11.11.20. Przesietnica, p. Brzozów, Lwów, Teheran. 777. Derzaniak Jadwiga, 19.5.23. Zabacanian, Teheran. 778. Derfel Mieczysław, 6.1.26. Grzybowica, p. Włodzimir, Teheran. 779. Dębska Eugenia, 14.7.26. Rzeźniówka, p. Krzemieniec, Teheran. 780. Dębski Jan, 14.2.26. Rzeźniówka, Teheran. 781. Dłużewska Wanda, 13.5.09. Radom, Teheran. 782. Dmochowska Halina, 4.2.12. Kowno, Litwa, Teheran. 783. Dmochowska Helena, 20.2.84. Kowno, Litwa, Teheran. 784. Dmuchowska Sabina, 5.4.25. Ludwikowo, p. Wolkowsk, Teheran.

785. Dobrowolska Kładnia, 12.8.08. Kwerca, p. Łuck, Teheran. 786. Dobrowolski Bolesław, 10.2.28. Adamówka, Teheran. 787. Dobrowolski Franciszek, 14.10.25. Gródek-Jagielloński, Teheran. 788. Dobrowolski Stanisław, 23.5.26. Meducha, Teheran. 789. Dobručka Włodzimiera, 1.9.17. Boryslaw, Teheran. 790. Dobrucki Adolf, 14.3.28. Jaworów w. Lwów, Teheran. 791. Dobrucki Bolesław, 14.3.28. Jaworów, Teheran. 792. Dobrzycka Emilia, 10.2.05. Druja, Brasław, Teheran. 793. Dokurna Leokadia, 10.11.28. Okolica-Bójki, Teheran. 794. Dołeka Agnieszka, 15.5.25. Waniów, p. Sokal, Teheran. 795. Dołeka Helena, 22.8.30. Płocznno, Teheran. 796. Dołczy Janina, 3.9.18. Domaniewicz, p. Olkusz, Teheran. 797. Dołzyski Antoni, 11.7.26. Krasnowiejska, Teheran. 798. Domagalska Alicja, 27.9.26. Drodzów, Wilno, Teheran. 799. Domakowska Jadwiga, 23.12.92. Leningrad, Teheran. 800. Domagalska Teresa, 11.3.25. Równe, Teheran. 801. Domagała Jan, 17.8.99. Częstochowa, Afryka. 802. Domańska Genowefa, 10.12.23. Lewkowice, p. Krzemieniec, Teheran. 803. Domańska Helena, 27.5.94. Cherson, Kosa, Teheran. 804. Domaszewicz Jadwiga, 8.2.10. Hołynów, p. Niesieże, Teheran. 805. Domaszewicz Leokadia, 10.2.28. Zubelewice, Teheran. 806. Domsza Eugenia, 30.4.25. Ostrów, Lwów, Teheran. 807. Domsza Helena, 27.1.26. Ostrów, Teheran. 808. Doncer Leokadia, 30.6.28. Oriopol, Teheran. 809. Dopieralska Barbara, 8.7.41. Karaoob, p. Ł.S.S.R., Teheran. 810. Dorociak Zuzanna, 14.8.90. Prusy, w. Lwów, Afryka. 811. Doroszkiewicz Stanisław, 15.5.27. Ciemne-Bloto, Teheran. 812. Doroszkiewicz Mieczysław, 13.4.26. Ciemne-Bloto, Teheran. 813. Dowgiało Janina, 7.8.27. Irynie, p. Włozyn, Teheran. 814. Dornar-Zapolska Zofia, 5.5.24. Józefów, p. Brasław, Teheran. 815. Drabik Józefa, 12.7.24. Złotkowice, Teheran. 816. Dragosz Zofia, 25.3.21. Skoloszów, p. Jarosław, Teheran. 817. Drapata Mieczysław, 12.2.26. Wola Korybutowska, Teheran. 818. Draz Józefa, 13.11.27. Przedbórz, w. Lwów, Teheran. 819. Drazkowska Maria, 2.5.24. Sul-kowszczyzna, Teheran. 820. Drazkowska Bolesław, 9.9.26. Sul-kowszczyzna, Teheran. 821. Drechna Janina, 23.12.25. Przechy, p. Jasło, Teheran. 822. Dreksler Chana, 17.8.95. Opoczno, Teheran. 823. Dreksler Helena, 14.9.34. Mytnica, Teheran. 824. Dreksler Józef, 17.5.95. Wierzbik, Teheran. 825. Dreksler Katarzyna, 27.11.25. Mytnica, p. Brody, Teheran. 826. Dreksler Rozalia, 24.10.23. Wierzbik, Teheran. 827. Dremano Anna, 18.6.22. Worniany, Teheran. 828. Drewniak Józefa, 22.5.09. Wolkowyje, p. Dubno, Teheran. 829. Drewniak Wanda, 20.11.30. Smyków, p. Dubno, Teheran. 830. Drowicka Rozalia, 8.9.80. Siemiokowce, p. Podhajce, Afryka. 831. Drowicka Zofia, 14.9.24. Bohatkowce, Afryka. 832. Drowski Stefan, 10.3.28. Mińsk, Maz., Teheran. 833. Drimer Jakub /Michalski Jan/ 14.5.41. Archangielski obl. Z.S.S.R., Teheran. 834. Drimer Leon /Michalski Zdzisław/ 21.2.26. Warszawa, Teheran. 835. Drimer Tajba /Michalska Anna, wrzesień 1904. Dębowa-Wola, Teheran. 836. Drobik Maria, 7.2.25. Kosów-Huculski, Teheran. 837. Drodosz Tadeusz, 1934. Różanka, w. Tarnopol, Teheran. 838. Dror Irena, 24.4.31. Tarnopol, Teheran. 839. Drozd Anna, 11.7.93. Noworosijsk, Teheran. 840. Drozd Franciszka, 18.10.13. Nowa-Wieś, p. Rzeszów, Afryka. 841. Drozd Helena, 30.7.19. Brześć n.B., Teheran. 842. Drozd Józef, 6.1.37. Wierzboczek, Afryka. 843. Drozd Julia, 14.3.10. Trościaniec, Wielki, Zborów, Afryka. 844. Drozd Władysław, 28.8.29. Wierzboczek, Afryka. 845. Drozd Zofia, 10.7.27. Trościaniec, Wielki, Zborów, Afryka. 846. Drozd Kazimierz, 10.6.02. Trościaniec, Afryka. 847. Drozd Wanda, 13.8.03. Cieszyn, Śląsk, Teheran. 848. Drozdalska Aniela, 25.5.96. Krasny-Staw, w. Lublin, Teheran. 849. Drozdalska Danuta, 12.5.29. Lublin, Teheran. 850. Drozdowska Cecylia, 14.7.06. Stanisławów, Teheran. 851. Drozdowski Grzegorz, 2.7.31. Lwów, Teheran. 852. Drozdowska Wanda, 27.3.24. Kowel, Włozyn, Teheran. 853. Drożdża Eugeniusz, 1934. Zadzierzdowo, p. Nowogródek, Teheran. 854. Drukier Artur, 2.9.32. Katowice, Teheran. 855. Drukier Marcell, 13.6.27. Wiedeń, Teheran. 856. Druks Adam, 14.1.30. Oświęcim, Teheran. 857. Drut Henryk, 1930. Hrubieszów, Teheran. 858. Drut Moszko, 1932. Hrubieszów, Teheran. 859. Dryla Wanda, 3.10.10. Hubicze, p. Drohobycz, Teheran. 860. Dryla Wojciech, 7.5.40. Talick Siemiapolińska, obl. ZSRR, Teheran. 861. Dryndruk Bazyl, 1.1.97. Stolpień, p. Radziechów, Teheran. 862. Dryndruk Maria, luty 1906. Tuzy, p. Radziechów, Teheran. 863. Dryndruk Władysław, 25.12.39. Stolpień, Teheran. 864. Drzał Janina, 20.8.15. Rzeszów, Teheran. 865. Dubaj Helena, 21.3.24. Mariana, Teheran. 866. Dubaj Maria, 15.2.88. Tarnawa, Krasny-Staw, Lublin, Teheran. 867. Dubaj Natalia, 19.2.26. Mariana, Teheran. 868. Dubaj Weronika, 19.8.29. Mariana, Teheran. 869. Dubicka Anna, 18.5.28. Naliboki, p. Stolpe, Teheran. 870. Dubicka Anna, 19.9.27. Szemioly, Teheran. 871. Dubicka Genowefa, 5.3.27. Naliboki, Teheran. 872. Dubiel Czesława, 27.4.26. Uścieczko, w. Tarnopol, Teheran. 873. Dubiel Stefania, 16.8.05. Naliboki, Teheran. 874. Dubiecki Józef, 10.4.36. Naliboki, Teheran. 875. Dubiel Czesława, 27.4.26. Uścieczko, w. Tarnopol, Teheran. 876. Dubina Stefan, 27.12.04. Lubiszczycze, Teheran. 877. Dubinska Aniela, 8.8.02. Lwów, Teheran. 878. Dubis Marian, 21.6.28. Zeglice, p. Krosno, w. Lwów, Teheran. 879. Dubowik Zofia, 1.1.71. Zylifskie, p. Postawy, w. Wilno, Teheran. 880. Dubowski Czesław, 15.10.29. Brzostowa, p. Łomża, Teheran.

881. Dubowski Czesław, 17.11.30. Brzostowa, Teheran. 882. Duchiewicz Michał, 10.7.64. Pilzno, w. Kraków, Teheran. 883. Duchiewicz Paula, 6.1.76. Budapeszt, Węgry, Teheran. 884. Duccnicz Jan, 8.5.22. Krzywe, Teheran. 885. Duchnowska Irena, 9.7.25. Zawady, p. Łomża, Teheran. 886. Duchnowska Jadwiga, 15.8.28. Zawady, Teheran. 887. Duchnowska Janina, 17.5.32. Zawady, Teheran. 888. Duchnowska Helena, 20.5.99. Zawady, Teheran. 889. Duchnowski Zygmunt, 17.7.30. Zawady, Teheran. 890. Duda Alicja, 17.12.27. Piniuga, Afryka. 891. Duda Eugeniusz, 19.10.29. Wieliczka, p. Zamość, Teheran. 892. Duda Irena, 25.3.28. Piniuga, Afryka. 893. Duda Stefania, 20.11.02. Wrzozów, p. Radzyn, Afryka. 894. Dudaniec Danuta, 18.5.29. Równe, Teheran. 895. Dunder Edwarda, 13.3.22. Krzywe, p. Skalat, Teheran. 896. Dudar Lucyna, 10.12.27. Hawcze, Teheran. 897. Dudek Dominik, 5.7.02. Łobrom, p. Olkusz /Wolbrom/, Teheran. 898. Dudek Helena, 30.9.09. Ludcza, p. Rzeszów, Teheran. 899. Dudek Irena, 25.12.14. Wilno, Teheran. 900. Dudek Maria, 7.4.07. Grajewo, p. Szczuczyn, Teheran. 901. Dudkiewicz Maria, 10.4.28. Lany, Teheran. 902. Dudkiewicz Mieczysław, 1938. Teheran. 903. Dudko Jadwiga, 8.10.26. Brzostów, p. Wyżysk, w. Poznań, Teheran. 904. Dudko Eugeniusz, 1.12.27. Feli-kowo, Teheran. 905. Dudzik-Darlewski Antoni-Stanisław, 25.1.80. Włozka, p. Dolina, w. Stanisławów, Teheran. 906. Dudziak Jan, 23.10.93. Sosnowice, Teheran. 907. Dudziak Julia, 16.6.96. Trzebina, Teheran. 908. Dudziak Maria, 18.7.04. Boryslaw, Afryka. 909. Dudziak Zenon, 13.3.31. Drohobycz, Afryka. 910. Dudzio Józef, 27.3.14. Podzameczek, p. Buczac, Teheran. 911. Dudzińska Janina, 1936. Krasiewiczze, Teheran. 912. Dudziński Kazimierz, 1931. Krasiewiczze, Teheran. 913. Dudzińska Maria, list 1928. Krasiewiczze, Teheran. 914. Dudzińska Petronela, 8.6.01. Joannin, p. Krasny-Staw, w. Lublin, Teheran. 915. Dudziński Stanisław, 2.4.26. Joannin, p. Krasny-Staw, w. Lublin, Teheran. 916. Duk Franciszek, 10.10.27. Zboiska, p. Sokal, Teheran. 917. Duk Jan, 1935. /?/. Teheran. 918. Duk Wanda, 22.6.11. Ryga, Łotwa, Teheran. 919. Duk Stefan, 25.12.31. Zboiska, Teheran. 920. Dul Feliksa, 10.10.32. Aleksandrowka, Teheran. 921. Dul Jan, 25.3.98. Włodzimir, Teheran. 922. Dul Janina, 15.8.34. Aleksandrowka, Teheran. 923. Dul Kazimiera, 1928. Marianówka, Afryka. 924. Dul Maria, 10.4.21. Sojkowa, p. Nisko, w. Lwów, Afryka. 925. Dul Stanisława, 9.11.04. Podborze, p. Dąbrowa, w. Kraków, Teheran. 926. Dul Wanda, 3.9.29. Aleksandrowka, p. Horochów, Teheran. 927. Dul Zofia, lip. 1906. Zawalów, p. Hrubieszów, Teheran. 928. Dułak Julia, 10.8.14. Zabojski, p. Tarnopol, Teheran. 929. Dułak Wanda, 18.10.38. Hodaczków-Wielki, Teheran. 930. Duniec Alina, 15.2.30. Wielkie-Daszki, p. Postawy, Teheran. 931. Duniec Antonina, 11.8.16. Wielkie-Daszki, Teheran. 932. Duniec Bernarda, 16.10.32. Wielkie-Daszki, Teheran. 933. Duniec Maria, 12.5.21. Wielkie-Daszki, Teheran. 934. Duniec Romuald, 16.8.28. Wielkie-Daszki, Teheran. 935. Duniec Sabina, 9.9.25. Wielkie-Daszki, Teheran. 936. Dunin-Markiewicz Irena, 3.3.96. Pomyśl, p. Włozyn, Teheran. 937. Durajko Aleksandra, 22.1.15. Lwów, Teheran. 938. Durman Bogumila, 5.3.38. Widzibosze, Teheran. 939. Durman Władysława, 16.12.01. Słonica, p. Krasny-Staw, w. Lublin, Teheran. 940. Dussil Anna, 18.4.97. Lwów, Teheran. 941. Dusza Roman, 1.8.92. Kiwka k. Sosnowca, Teheran. 942. Dusznicki Władysław - Wojciech, 9.4.93. Warszawa, Teheran. 943. Duszyńska Ewa, 23.5.27. Maszcza, p. Kostopol, Teheran. 944. Dutek Jan, 15.1.83. Suchodoly, p. Brody, Teheran. 945. Dutkiewicz Mieczysław, 1938. Piszczatynice, Włozyn, Teheran. 946. Dworak Aleksandra, 10.11.04. Lachowce, p. Brześć, Teheran. 947. Dworecki Leon, 19.1.02. Lida, w. Nowogródek, Teheran. 948. Dworecka Ruta, 1.5.35. Lublin, Teheran. 949. Dwornik Maria, 19.11.05. Sieniawa, p. Zbaraż, Teheran. 950. Dworska Danuta, 30.12.24. Lwów, Teheran. 951. Dworski Jerzy, 10.5.33. Lwów, Teheran. 952. Dworzak Maria, 17.4.23. Wasze, p. Trembowlia, Teheran. 953. Dyb Zofia, 5.6.95. Ustrzyki-Dolne, p. Lisko, w. Lwów, Teheran. 954. Dybacz Eugeniusz, 23.7.28. Zaleszczyki, w. Tarnopol, Teheran. 955. Dybacz Sylwia, 30.12.03. Nerków, p. Zaleszczyki, Teheran. 956. Dychton Gizela, 6.7.28. Tajkury, Teheran. 957. Dychton Izabela, 2.1.23. Olszanica, p. Lisko, Teheran. 958. Dychton Zofia, 6.4.96. Cichawa, p. Bochnia, Teheran. 959. Dydzkowska Anastazja, 5.1.22. Hołojów, p. Radziechów, Teheran. 960. Dydzkowska Anna, 5.1.81. Hołojów, Teheran. 961. Dydzczuk Eugeniusz, 1934. Dubrawa, p. Sarny, Teheran. 962. Dyduch Maria, 15.8.18. Władysławów, w. Kielce, Teheran. 963. Dygas Stanisława, 9.7.27. Skóraty, p. Baranowice, Teheran. 964. Dykas Franciszek, 14.6.06. Przemysł, Afryka. 965. Dyko Aleksandra, 10.3.05. Nowomysz, p. Baranowice, w. Nowogródek, Teheran. 966. Dyko Anna, 22.6.18. Sietarz, p. Przeworsk, Teheran. 967. Dyko Krystyna, 10.2.42. Guzar, Uzbekistan Z.S.S.R., Teheran. 968. Dylowska Bolesława, 15.10.93. Rudki, p. Augustów, Teheran. 969. Dylowska Czesława, 29.1.22. Biełna, Teheran. 970. Dylowski Antoni, 13.6.85. Augustów, Teheran. 971. Dylowski Tadeusz, 20.6.30. Mazurki, Teheran. 972. Dym Adam, 18.6.25. Batorówka, Teheran. 973. Dym Janina, 5.9.28. Batorówka, Teheran. 974. Dym Mieczysław, 1932. Batorówka, Teheran.

975. Dym Władysław, 1934. Batorówka, Teheran. 976. Dymek Franciszek, 20.11.30. Lubaczówka, Włozyn, Teheran. 977. Dymek Józefa, 20.3.05. Koldewskie-Budki, Teheran. 978. Dymek Mieczysław, 5.9.29. Łobaczówka, Teheran. 979. Dymurska Anna, 22.12.26. Pieniuga, Teheran. 980. Dymurska Felicia, 11.11.28. Pieniuga, Teheran. 981. Dynieć Roman, 10.1.30. Igrowice, w. Tarnopol, Teheran. 982. Dynko Ludmiła, styczeń 1901. Stanisławów, Teheran. 983. Dyszkan Zofia, 3.11.16. Unieczy, p. Czarnicowice, Teheran. 984. Dyszkiewicz Janina, 25.12.04. Szarlaty, w. Warszawa, Teheran. 985. Dżaran Piotr, 5.7.27. Jajczkowice, Teheran. 986. Dzerowicz Krystyna, 17.4.91. Warszawa, Teheran. 987. Dziad Maria, 13.3.14. Nienowice, p. Jarosław, Lwów, Teheran. 988. Dziad Stanisław, 15.5.09. Żurawiczki, p. Jarosław, Teheran. 989. Dziadłowski Halina, 7.8.26. Pomiatowo, p. Równe, Teheran. 990. Dziadłowski Bronisław, 26.7.07. Doniewiczze, p. Włozyn, Afryka. 991. Dziadłowski Czesław, 13.9.31. Zaścianek, Afryka. 992. Dziadłowski Franciszek,

1069. **Długosz** Maria, 1934. /?/, Teheran.
 1070. **Dobrosielski** Józef, 7.9.98. Toruń, Teheran.
 1071. **Dobrowolska** Janina, 7.7.22. Gródecko-Jagielloński, Teheran.
 1072. **Dobrowolska** Maria, 1.10.74. Torczyń, Wołyń, Teheran.
 1073. **Dobrowolski** Jan, 8.10.92. Horochów, Teheran.
 1074. **Doligopola** Paraska, 13.6.95. Krogulec, Teheran.
 1075. **Dominiak** Halina, 22.9.26. Sarny, Wołyń, Teheran.
 1076. **Dorn** Mojsze, 12.12.26. Lipno, Teheran.
 1077. **Dorosz** Janina, 8.9.32. Pnikut, p. Moscińska, Teheran.
 1078. **Drahus** Michał, 29.9.28. Delejew, Teheran.
 1079. **Drausl** Stanisława, 24.7.17. Brok n/Bugiem, Teheran.
 1080. **Dubinska** Zofia-Maria, 26.8.04. Oleśko, p. Złoczów, Teheran.
 1081. **Dubiński** Janusz-Marian, 9.10.38. Wilno, Teheran.
 1082. **Dubis** Czesława, 3.9.36. Glinik Górny, p. Krosno, w. Lwów, Teheran.
 1083. **Dubis** Filomena, 22.2.02. Żeglece, p. Krosno, Teheran.
 1084. **Dubrawska** Zofia, 12.5.98. Zytomierz, Rosja, Teheran.
 1085. **Duczowska** Sala, 26.11.29. Warszawa, Teheran.
 1086. **Duczowski** Zelig, 10.1.34. Warszawa, Teheran.
 1087. **Duda** Julia, 16.2.04. Wysoka, p. Łanien, Teheran.
 1088. **Dudaniec** Jerzy, 1931. Równe, Teheran.
 1089. **Dudde** Krystyna, 8.5.20. Korostyszyn, Wołyń, Teheran.
 1090. **Dudde** Maria, 6.4.17. Luck, Teheran.
 1091. **Dudek** Alina, 25.11.23. Staszów, w. Kielce, Teheran.
 1092. **Dworecka** Rata, 1.5.35. Bychowa, w. Lublin, Teheran.
 1093. **Dziadul** Zenon, 15.5.27. Ząścianek Hull, Teheran.
 1094. **Dziama** Bronisława, 15.12.28. Ostrów, p. Rudki, Teheran.
 1095. **Dziwicka** Wiktoria, 10.11.82. Radziwiłłów, Wołyń, Teheran.
 1096. **Dzudzewicz** Bronisław, 6.1.39. Raków, Teheran.
 1097. **Dzudzewicz** Jadwiga, 15.8.07. Raków, p. Molodeczno, Teheran.
 1098. **Dzudzewicz** Jan, 11.9.02. Raków, p. Molodeczno, Teheran.
 1099. **Dzudzewicz** Wacław, 6.1.32. Raków, p. Molodeczno, Teheran.
 1100. **Dzudzewicz** Wiktoria, 9.3.29. Raków, p. Molodeczno, Teheran.
 1101. **Dziwiel** Janina, 1930. Woława, p. Drohiczyń, Teheran.
 1102. **Dym** Rozalia, 8.9.31. Batorówka, p. Horochów, Teheran.
 1104. **Dym** Gitta, 15.12.06. Sanok, w. Lwów, Teheran.
 1105. **Drahus** Stanisław, 28.8.28. Delejew, Teheran.
 1106. **Dziadowicz** Stanisław, 20.2.00. Szczurzyn, w. Nowogródek, Teheran.
 1107. **Dziwulak** Aniela, 27.7.04. Warszawa, Teheran.
 1108. **Daniel** Zofia, 23.12.27. Jasne, p. Przemysły, Teheran.
 1109. **Daniak** Władysława, 14.10.13. Popów, Teheran.
 1110. **Dalman** Czesław, 29.7.26. Kolomyja, Teheran.
 1111. **Dąbkowski** Aleksander, 5.4.28. Planta, Baranowice, Teheran.
 1112. **Dąbrowska** Elżbieta, 18.11.39. Lwów, Teheran.
 1113. **Dąbrowska** Teresa, 12.1.33. Lwów, Teheran.
 1114. **Dąbrowska** Zofia, 17.2.12. Tarnów, Teheran.
 1115. **Dąbrowski** Andrzej, 4.9.10. Węgrów, w. Lublin, Teheran.
 1116. **Dąbija** Maria, 21.11.22. Kraków, Teheran.
 1117. **Dobrzyńska** Zofia, 5.6.12. Przemysły, Teheran.
 1118. **Dogilewska** Ewa, 10.9.05. Kalisz, Teheran.
 1119. **Dolata** Jan, 27.10.99. Markowice, Teheran.
 1120. **Doliński** Zygmunt, 23.3.85. Kłodzisz, Teheran.
 1121. **Dorosz** Wanda, 18.9.13. Stanisławów, Teheran.
 1122. **Drahus** Józef, 19.3.30. Dolejów, Teheran.
 1123. **Drozdowicz** Emilia, 15.6.21. Ościewice, Teheran.
 1124. **Drozdowski** Kazimierz-Zygmunt, 19.10.26. Wilno, Teheran.
 1125. **Dubrawski** Feliks, 2.4.97. Jadance, Teheran.
 1126. **Duraziński** Henryk, 3.5.26. Mieściew, Teheran.
 1127. **Dutczak** Feliks, 8.7.96. Sniatyn, Stanisławów, Teheran.
 1128. **Dymnicka** Barbara, 2.9.32. Będzin, Zagłębie-Dąbrowskie, Teheran.
 1129. **Damulewicz** Bolesław, 17.12.08. Kadysz, Teheran.
 1130. **Dąbrowska** Alina, —1.31. Wołczynek, Teheran.
 1131. **Dąbrowski** Stanisław, 27.4.09. Łąjski, Teheran.
 1132. **Deregowski** Kazimierz, 8.1.91. Buguchwa, Teheran.
 1133. **Diak** Józef, 27.11.28. Uhorniki, Afryka.
 1134. **Dobosz** Kamila, 1906. Rozłogi, Teheran.
 1135. **Dobrzycki** Florian, 15.5.94. Dzieżdżinka, Teheran.
 1136. **Dojłida** Jan, 16.7.97. Dolki, Teheran.
 1137. **Doliński** Eugeniusz, 17.9.77. Lwów, Teheran.
 1138. **Dolega-Kowalewska** Helena, 24.9.18. Nancy, Teheran.
 1139. **Dolega-Kowalewski** Jerzy, 25.9.92. Warszawa, Teheran.
 1140. **Dolega-Kowalewski** Wojciech, 23.3.31. Kalisz, Teheran.
 1141. **Domsza** Franciszka, 1.1.00. Ostrów, Teheran.
 1142. **Domsza** Zofia, 7.1.39. Kłodno, Teheran.
 1143. **Dor** Irena, 24.4.31. Tarnopol, Teheran.
 1144. **Dorosz** Antoni, 15.4.80. Zarułbice, Teheran.
 1145. **Dorosz** Leopoldyna, 15.11.75. Tarnopol, Teheran.
 1146. **Dorosz** Maria, 20.4.16. Stanisławów, Teheran.
 1147. **Dranec** Karol, 27.4.01. Trembowla, Teheran.
 1148. **Drewniak** Jadwiga, 19.5.23. Zabicznik, Teheran.
 1149. **Drozd** Kazimierz, 10.6.02. Trościaniec-Wielki, Teheran.
 1150. **Dutkiewicz** Mieczysław, 1936. Wilno, Teheran.
 1151. **Dyżak** Szymon, 12.2.05. Nizbor Stary, Teheran.
 1152. **Dziadowski** Szymon, 28.10.94. Oleśnica, Teheran.
 1153. **Dziociłowska** Zofia, 15.11.15. Wokowyśki, Teheran.
 1154. **Dzik** Jakub, 24.7.99. Trościaniec-Wielki, Teheran.
 1155. **Dzumaga** Maria, 3.9.27. Serdyńce, Teheran.
 1156. **Długosz** Jan, 12.5.1900. Majdan Stary, Teheran.
 1157. **Doliniec** Antoni, 10.6.922. Mo-sarz, p. Postawy, w. Wilno, Teheran.
 1158. **Domańska** Urszula, 16.2.19. Brody, Teheran.
 1159. **Domański** Jerzy, 15.5.16. Hańsk, p. Włodawa, w. Lublin, Teheran.
 1160. **Dron** Michał, 21.8.89. Stryj, Teheran.
 1161. **Drwęska** Alicja, 12.3.11. Łódź, Teheran.
 1162. **Drwęski** Antoni, 25.3.08. Poznań, Teheran.
 1163. **Duda** Witold, maj. 1937. Lublin, Teheran.
 1164. **Dudryk** Darlewski Stanisław-Antoni, 14.4.11. Lwów, Teheran.
 1165. **Dumanowska** Kazimiera, 24.10.09. Stanisławów, Teheran.
 1166. **Dymnicki** Jan, 10.2.12. Syrogucko Wyzne, pow. Stryj, Teheran.
 1. **Epler** Barbara, 4.9.32. Lwów, Afryka.
 2. **Epler** Janina, 19.1.10. Lwów, Afryka.
 3. **Epler** Maria, 28.1.38. Lwów, Afryka.
 4. **Epler** Stanisława, 24.12.71. Paszczowice, Teheran.
 5. **Eksterowicz** Edmund, 15.4.35. Holyńska, Teheran.
 6. **El** Leib, 26.1.18. Tomaszów Maz., Teheran.
 7. **Erlich** Maria, 1934. Teratyn, Teheran.
 8. **Erlich** Zofia, 1928. Teratyn, Teheran.
 9. **Eksterowicz** Edmund, 13.4.35. Teheran.
 10. **Elbaum** Wanda, 1930. Planta-Murawana, Afryka.
 11. **Elias** Maurycy, 23.1.01. Jasło, Afryka.
 12. **Epstein** Anna, 25.6.94. Lwów, Teheran.
 13. **Epstein** Janina, 17.5.20. Kraków, Teheran.
 14. **Ehrenreich** Anna, 30.10.29. Gorlice, Afryka.
 15. **Ehrenreich** Zygmunt, 6.10.28. Gorlice, Teheran.
 16. **Ettinger** Dawid, 29.2. Złoczów, Teheran.
 17. **Ettinger** Ernestyna, 14.12.86. Zbaraż, Teheran.
 18. **Eisenberg** Bagdan, 23.10.37. Jezioro, k. Grodna, Teheran.
 19. **Eisenberg** Janina, 5.4.14. Moskwa, Teheran.
 20. **Eisenberg** Zbigniew, 9.5.36. Drohiczyń, Teheran.
 21. **Ejsak** Helena, 20.11.10. Horce, Teheran.
 22. **Engiel** Helena, 18.9.22. Telewzyce, Teheran.
 23. **Erlbaum** Edmund, 4.8.20. Przemysły, Teheran.
 24. **Erlich** Felicja, 4.1.22. Zamość, Teheran.
 25. **Erlich** Fryda, 6.10.04. Zamość, Teheran.
 26. **Erlich** Wolf, 10.3.95. Zamość, Teheran.
 27. **Estkowska** Elżbieta, 19.7.07. Bogusławice, Teheran.
 28. **Eisenbeiser** Eleonora, 21.2.06. Stanisławów, Teheran.
 29. **Eisenbeiser** Janina, 24.6.29. Stanisławów, Teheran.
 30. **Eksztajn** Joachim, 11.1.27. Kraków, Teheran.
 31. **Elbaum** Nachman, 17.11.27. Warszawa, Teheran.
 32. **Engiel** Stanisława, 12.12.00. Sanok, Teheran.
 33. **Epszajn** Bronisława, 5.12.94. Kraków, Teheran.
 34. **Epszajn** Roman, 8.4.25. Lwów, Teheran.
 35. **Ezman** Józef, 23.8.24. Nowa Wieś, Teheran.
 36. **Ehrlich** Maria, Tyratyn, Teheran.
 37. **Ehrlich** Zofia, 26.11.28. Tyratyn, Teheran.
 38. **Eitner** Janina, 20.11.16. Berlin, Teheran.
 39. **Eitner** Kazimierz, 18.6.23. Miksta, Teheran.
 40. **Eitner** Maria, 32.7.88. Trzemeszno, Teheran.
 41. **Eitner** Urszula, 6.8.21. Miksta, Teheran.
 42. **Ejcharszt** Wiera, 28.8.07. Bobryń, Teheran.
 43. **Ekert** Danuta, 27.9.27. Złoczów, Teheran.
 44. **Ekert** Zofia, 17.1.95. Złoczów, Teheran.
 45. **Ewanczenko** Ewlenia, 20.2.00. Terespol, Teheran.
 46. **Eynik** Jadwiga, 1921. Jurszany, Teheran.
 47. **Ebel** Karolina, 30.6.80. Andrychów, Teheran.
 48. **Ehrenhalt** Salomon, 11.1.08. Wadowice, Teheran.
 49. **Eichen** Fanda, 22.12.32. Jarosław, Teheran.
 50. **Eichen** Stella, 10.4.28. Jarosław, Teheran.
 51. **Eichenbaum** Isuchor, 5.5.03. Warszawa, Teheran.
 52. **Ekert** Stefania, 19.8.87. Sasów, Teheran.
 53. **Ekiert** Krzysztof, 14.7.38. Warszawa, Teheran.
 54. **Ekiert** Maria, 21.9.12. Warszawa, Teheran.
 55. **Ekstajn** Natan, 21.1.13. Kolbuszowa, Teheran.
 56. **Elkies** Estera, 13.3.24. Pułtusk, Teheran.
 57. **Elkies** Laja, 29.9.37. Pułtusk, Teheran.
 58. **Elkies** Sura, 1.10.27. Pułtusk, Teheran.
 59. **Einziger** Fajga, 29.4.14. Brzozów, Teheran.
 60. **Einziger** Mojżesz, 25.4.12. Jasło, Teheran.
 61. **Eitner** Jarogniew, 16.4.15. Berlin, Teheran.
 62. **Eitner** Maria, 22.7.88. Trzemeszno, Teheran.
 63. **Ejmont** Stanisława, 1915. Toczyski-Srednie, Teheran.
 64. **Ejmond** Stanisław, 2.7.92. Zabichowo, Teheran.
 65. **Eliasberg** Jakub, 29.7.81. Pińsk, Teheran.
 66. **Eliasberg** Lidia, 4.2.87. Wapilówka, Teheran.
 67. **Eliasberg** Tamara, 2.6.26. Pińsk, Teheran.
 68. **Elkies** Abram, 1932. Pułtusk, Teheran.
 69. **Elkies** Rozia, 1931. Pułtusk, Teheran.
 70. **Elson** Cywia, 1928. Rożan, Teheran.
 71. **Elson** Nysia, 1929. Rożan, Teheran.
 72. **Englot** Anna, 10.2.04. Ludwikówka, Teheran.
 73. **Englot** Józef, 30.5.34. Meducha, Stanisławów, Teheran.
 74. **Enoch** Ewa, 1899. Łódź, Teheran.
 75. **Enoch** Fela, 15.4.30. Bielsko, Teheran.
 76. **Enoch** Marta, 1933. Bielsko, Teheran.
 77. **Enoch** Rozia, 1935. Bielsko, Teheran.
 78. **Epler** Danuta, 14.10.28. Lwów, Teheran.
 79. **Epler** Ewa, 10.8.30. Lwów, Teheran.
 80. **Epler** Irena, 11.10.04. Lwów, Teheran.
 81. **Epsztein** Eleonora, 28.12.10. Łódź, Teheran.
 82. **Epstein** Juliusz, 18.12.37. Kraków, Teheran.
 83. **Etner** Urszula, 6.8.21. Miksta, Poznań, Teheran.
 84. **Ettinger** Otto, 9.6.29. Kraków, Teheran.
 85. **Ezman** Irena, 4.3.29. Dąbrowa, Nowa Wieś, Teheran.
 86. **Ezman** Leokadia, 5.8.82. Staszki, Woskole Mazowieckie, Teheran.
 87. **Ejchorszt** Olgierd, 12.7.30. Przeczki, Teheran.
 88. **Ejchorszt** Witold, 18.2.29. Rabuń, Teheran.
 89. **Ekstein** Joachim, 11.1.27. Kraków, Teheran.
 90. **Eksterowicz** Aleksandra, 12.12.06. Holyńska, Teheran.
 91. **Elbaum** Aleksandra, 11.5.26. Holyńska, Teheran.
 92. **Elbaum** Aleksandra, 11.5.26. Planta-Murawana, Teheran.
 93. **Erlich** Wolf, 10.3.95. Zamość, Teheran.
 94. **Estlein** Samuel, 11.3.27. Rzeszów, Teheran.
 95. **Ezman** Józef, 23.8.24. Nowa Wieś, Teheran.
 96. **Enoch** Abram, 27.12.28. Łódź, Teheran.
 97. **Erenrajch** Zofia, 15.7.13. Łódź, Teheran.
 98. **Eisenberg** Bronisława, 16.8.14. Rzeszów, Teheran.
 99. **Eisner** Zwi, 20.1.26. Lwów, Teheran.
 100. **Eker** Emanuel, 14.8.19. Środopole, Teheran.
 101. **Eker** Leon, 25.12.21. Lwów, Teheran.
 102. **Eker** Ozjasz, 25.12.82. Niewica, Teheran.
 103. **Eker** Pepi, 25.2.83. Radziechów, Teheran.
 104. **Eker** Róża, 25.2.16. Rolikówka, Teheran.
 105. **Ernst** Wacław, 27.6.00. Radłowice, Teheran.
 106. **Eysymont** Wilhelmina, 1.1.13. Lwów, Teheran.
 107. **Erben** Otto, 28.8.03. Jasło, Kraków, Teheran.
 108. **Ehrlich** Leon, 1931. Teratyn, w. Lublin, Teheran.
 1. **Farina** Danuta, 1936. Afryka.
 2. **Fatyg** Eugeniusz, 11.2.29. Woronczyn, Afryka.
 3. **Fatyg** Józef, 25.9.26. Woronczyn, Afryka.
 4. **Fatyg** Wacława, 24.9.35. Woronczyn, Afryka.
 5. **Fadyk** Stefan, 1928. Czerkasy, Lwów, Afryka.
 6. **Figiel** Aleksandra, 5.3.98. Konarzyce, Afryka.
 7. **Filipyszyn** Aniela, 24.7.20. Busk, Afryka.
 8. **Filipowicz** Cecylia, 27.8.22. Posada-Górna, Afryka.
 9. **Filipowicz** Janina, 22.6.98. Nowy Sącz, Afryka.
 10. **Filipowicz** Tadeusz, 8.9.29. Woronczyn, Afryka.
 11. **Filipowicz** Tytus, 8.1.27. Nowy Sącz, Afryka.
 12. **Foryszewska** Danuta, 25.5.37. Hremiacze, Afryka.
 13. **Foryszewska** Katarzyna, 10.2.06. Nowa Wieś, Afryka.
 14. **Foryszewska** Kazimiera, 15.8.24. Hrymiacze, Afryka.
 15. **Foryszewska** Leontyna, 15.9.93. Łary, Afryka.
 16. **Foryszewska** Sabina, 15.8.35. Hremiacze, Afryka.
 17. **Foryszewski** Roman, 25.10.31. Hremiacze, Afryka.
 18. **Foryszewski** Tytus, 1.1.29. Hremiacze, Afryka.
 19. **Fromont** Anna, 24.6.96. Wygoda Lub., Afryka.
 20. **Fromont** Arkadiusz, 23.10.27. Planta, Afryka.
 21. **Fudabej** Bogusław, 25.8.35. Bielica, Afryka.
 22. **Fudabej** Stanisława, 22.4.06. Janowiec, Afryka.
 23. **Fudabej** Zdzisława, 2.11.30. Bielice, Afryka.
 24. **Fugalewicz** Maria, 12.6.25. Kuskowce, Afryka.
 25. **Fulmyk** Antonina, 28.10.96. Jednaczewo, Afryka.
 26. **Fulmyk** Wanda, 19.11.23. Łomża, Afryka.
 27. **Furwyk** Janina, 1929. /?/, Afryka.
 28. **Furgalowska** Feliksa, 1914. Górka, Łuc., Afryka.
 29. **Fedorowicz** Bronisław, 10.3.32. Stolpyń, Afryka.
 30. **Fedorowicz** Maria, 16.7.03. Stolpyń, Afryka.
 31. **Felkowska** Olga, 12.9.07. Radoszkowice, Afryka.
 32. **Fedyk** Stefan, 1928. /?/, Teheran.
 33. **Fic** Bronisława, 1935. Leczkówka, Teheran.
 34. **Fic** Czesława, 1937. Leczkówka, Teheran.
 35. **Fic** Jan, 1932. Leczkówka, Teheran.
 36. **Fic** Tadeusz, 3.5.28. Leczkówka, Teheran.
 37. **Filiczowska** Aniela, 11.2.11. Łozowski-Majdan, Teheran.
 38. **Filiczowski** Janusz, 10.2.36. Solonko, Równe, Teheran.
 39. **Fiszban** Rachela, 8.11.25. Chorów, Teheran.
 40. **Foryszewska** Sabina, 25.10.35. Hrymiacze, Teheran.
 41. **Foryszewski** Roman, 27.10.31. Hrymiacze, Teheran.
 42. **Fryda** Jan, 12.1.28. /?/, Teheran.
 43. **Fryda** Józef, 15.8.30. /?/, Teheran.
 44. **Fugalewicz** Maria, 12.6.25. Kuskowce, Teheran.
 45. **Farbotko** Janina, 22.10.15. Konstanców, Afryka.
 46. **Farina** Danuta, 1936. /?/, Afryka.
 47. **Fechter** Władysław, 3.12.15. Lwów, Teheran.
 48. **Fedman** Róża, 5.7.02. Dziedzice, Teheran.
 49. **Fic** Czelawa, 1937. Leczkówka, Teheran.
 50. **Fic** Bronisława, 1935. Leczkówka, Teheran.
 51. **Fic** Jan, 1933. Leczkówka, Teheran.
 52. **Fijałkowska** Aldona, 10.4.33. Kalinówka, Afryka.
 53. **Fijałkowska** Anzelmia, 9.6.05. Dubienka, Afryka.
 54. **Fijałkowska** Izabela, 10.4.33. Kalinówka, Afryka.
 55. **Fijałkowski** Ryszard, 10.9.28. Hrubieszów, Afryka.
 56. **Fijałkowski** Ryszard, 10.9.28. Hrubieszów, Afryka.
 57. **Filzak** Józefa, 16.11.17. Sulowy, Teheran.
 58. **Fisiak** Alina, 8.1.28. Osawnica, Afryka.
 59. **Folfasińska** Anna, 5.7.03. Czeladź, Afryka.
 60. **Folfasińska** Genowefa, 29.3.25. Książ Wielki, Afryka.
 61. **Folfasiński** Stanisław, 2.11.89. Książ Wielki, Afryka.
 62. **Freudenberger** Maria, 26.8.13. Kraków, Teheran.
 63. **Frydlander** Zofia, 20.9.12. Łódź, Afryka.
 64. **Fugowska** Matylda, 31.1.28. Wola Wilsona, Afryka.
 65. **Fajfer** Czesław, 15.7.28. Ostrów, Dubno, Afryka.
 66. **Fajfer** Henryka, 5.11.29. Ostrów, Dubno, Afryka.
 67. **Fedorowicz** Stefania, 1933. Sokółka, Teheran.
 68. **Fedorowicz** Barbara, 11.1.32. Kolomyja, Afryka.
 69. **Fernezy** Lech, 11.1.34. Kolomyja, Afryka.
 70. **Fernezy** Maria, 31.5.08. Kolomyja, Afryka.
 71. **Fijałkowska** Kazimiera, 6.10.31. pow. Skierniewice, Afryka.
 72. **Fic** Maria, 1930. Łanszówka, Afryka.
 73. **Fic** Stanisława, 1939. Łanszówka, Afryka.
 74. **Filiska** Zofia, 14.5.14. Bitków, Teheran.
 75. **Filski** Krzysztof, 22.11.39. Solowina, Teheran.
 76. **Fogiel** Lila, 4.11.36. Rożniatów, Teheran.
 77. **Frozak** Czesław, 1933. Pomorzanka, Teheran.
 78. **Fret** Mieczysław, 1936. Dobrowola, Afryka.
 79. **Frodyna** Eugeniusz, 31.8.29. Kaniów, Dobromil, Afryka.
 80. **Fryc** Julia, 1933. Kadlubiska, Afryka.
 81. **Fudali** Eugenia, 1931. Kalusz, Teheran.
 82. **Furtak** Maria, 12.2.12. Werów, pow. Kamionka Str., Afryka.
 83. **Fall** Alina, 18.6. 39. Kraków, Teheran.
 84. **Fall** Bożena, 1.4.38. Luck, Teheran.
 85. **Fall** Maria, 24.6.01. Kraków, Teheran.
 86. **Fedorowicz** Anna, 1923. Turo, Stare, Teheran.
 87. **Felter** Aleksandra, 12.12.07. Kraska, Teheran.
 88. **Felter** Celina, 24.1.36. Konarzyce, Teheran.
 89. **Filipowicz** Malwina, 10. 86. Zarzecze, Teheran.
 90. **Filipowicz** Maria, 1.10. 09. Osada Ogród, Teheran.
 91. **Fink** Abram, 24.11.13. Suwalki, Teheran.
 92. **Fis** Edward, 20.2.06. Tarnopol, Teheran.
 93. **Forbert** Leon, 2.1.85. Plock, Teheran.
 94. **Forbert** Waleria, 22.5.89. Alaty, Teheran.
 95. **Forys** Apolonia, 12.4.36. Wasowice, Teheran.
 96. **Frozak** Jan, 1930. Pomorzanka, Teheran.
 97. **Frohlich** Ernest, 9.2.08. Zyrardów, Teheran.
 98. **Fabiowski** Stefan, 10.2.02. Ponzanka Gnila, Teheran.
 99. **Fedkowicz** Maria, 24.12.27. Telechany, Teheran.
 100. **Fedorowicz** Kazimiera, 27.7.34. Zablówka, Teheran.
 101. **Fedorowicz** Maria, 25.3.01. Miaszkowce, Teheran.
 102. **Fedorowicz** Stanisław, 12.11.28. Zablówka, Teheran.
 103. **Fenc** Barbara, 27.4.34. Buczacz, Teheran.
 104. **Fenc** Jan, 16.3.31. Buczacz, Teheran.
 105. **Fenc** Stefania, 2.2.05. Buczacz, Teheran.
 106. **Ferenczak** Anna, 1895. Michałówka, Teheran.
 107. **Fijałkowska** Janina, 2.1.34. Górny Polwark, Teheran.
 108. **Fijałkowska** Stefania, 21.4.05. Bilka Król, Teheran.
 109. **Fijałkowski** Władysław, 9.7.29. Górny Polwark, Teheran.
 110. **Figura** Franciszka, 12.9.85. Siemón, p. Będzin, Teheran.
 111. **Fijolek** Franciszek, 1882. Czubrawice, Teheran.
 112. **Figura** Irena, 28.8.18. Czubrawice, Teheran.
 113. **Figura** Jan, 23.3.29. Czubrawice, Teheran.
 114. **Figura** Janina, 24.1.20. Czubrow, Kielce, Teheran.
 115. **Figura** Mieczysława, 11.6.10. Czubrowice, Teheran.
 116. **Figura** Stanisława, 26.10.20. w. Mietel, Kielce, Teheran.
 117. **Fijolek** Genowefa, 22.2.27. Dmytrów, Teheran.
 118. **Fijolek** Jan, 5.4.33. Dmytrów, Teheran.
 119. **Fijolek** Katarzyna, 29.9.00. Łyszkawice, Teheran.
 120. **Fijolek** Maria /Marian/, 1.1.25. Dmy

W Afryce Zachodniej

V.*

WOJNA W NEW NINGO

New Ningo. Szkoda się wysilać, drogi czytelniku, miejsca tego nie znajdziesz w najlepszym atlasie geograficznym i nawet "Encyklopedia Brytyjska" pomija je milczeniem. New Ningo jednak istnieje rzeczywiście — jest to mała wioska, skryta wśród palm kokosowych na piaszczystej wydmie Zatoki Gwinejskiej. New Ningo ma swą szkołę, gdzie małe murzyniaki obojga płci uczą się pilnie, schylając swe kędzierzawe głowy nad podręcznikami, zawierającymi mądroszciami człowieka białego i jego język, ma swój kościół misyjny, gdzie w niedzielę, ubrani w czyste oponcze, zasiadają ci, którzy porzucili swe bóstwa leśne dla chrześcijaństwa.

Głównym jednak przedmiotem zainteresowań mieszkańców New Ningo są, tak jak przed tysiącem lat ryby. Mieszkańcy New Ningo żyją z ryb, które łowią w ciepłych, opromienionych słońcem tropików, wodach Zatoki Gwinejskiej. Z rana widać na plaży przy drążonych z jednego pnia drzewa czółnach, muskularne czarne postacie. Spychają one swe łodzie na wodę i po przebyciu szczęśliwie "ostatniej fali" spędzają cały dzień na morzu, by o zmierzchu wrócić pod żaglem z cennym ładunkiem ryb.

Spacerując po plaży i między domkami New Ningo trudno sobie wyobrazić, że jest wojna. Ryb,

z kawałka suchara. Uplęnięto jeszcze dwa dni. Ludzie w łodziach poczęli opadać z sił.

Nad ranem piątego dnia zobaczyli łód, a raczej białą wozyczkę wystającą ponad mgłę poranną. Wiedzieli, że są ocaleni, że śmierć ich ominęła, pytali się siebie w duchu, czy nie czeka ich rzecz gorsza od śmierci — niewola. Przybliżyli się do ładu i zarzucili kotwicę przed załamującą się falą, zrezygnowani, oczekujący co się z nimi stanie.

Nie wiedzieli, że wieżyczką, którą zobaczyli z morza, był budynek szkolny w New Ningo. Rybacy z New Ningo nie dali im wiele czasu do rozmyślań. Trzy czółna z czarnymi rybakami przebiły się do nich. — "Kto wy?" — zapytali marynarze. — "My Brytyjczycy" — odpowiedzieli czarni — "a kto wy?"

Mimo zapewnień marynarzy, że są dobrzy Brytyjczycy, mimo że wojny nie widać w New Ningo czarni rybacy byli podejrzliwi i wzięli na swą łódź tylko jednego z załogi, by się wytłumaczyć na wybrzeżu, co oni za jedni i skąd się wzięli.

W tym momencie wkroczył na scenę miejscowy nauczyciel p. E. T. Sakey, który nakazał się dobiec do łodzi. Tam upewniwszy się, że ma rzeczywiście do czynienia z członkami Imperium, kazał przynieść marynarzy z łodzi ratunkowych na czółna i dowieźć do ładu.

przestrzeniach tysięcy kilometrów. Jest w nim jakaś beznadziejność i zapowiedź przyszłej pustyni. Jest w nim ciasno, gorąco. Dławi brak perspektywy. Zdarza się, że biali zapadają poważnie na nerwy z powodu tego uczucia ciasnoty. Starzy lekarze w takich wypadkach stosują z powodzeniem spędzenie paru tygodni nad morzem. Bezkręś uspakaja stargane brakiem przeźrzenia nerwy.

W bushu od czasu do czasu parę lepianek. Na szóstej mili duża, nie pobudowana wieś murzyńska — nazywa się Achimota. Przy wodociągu kobiety piorą swe barwne płachty, napędzając blaszanki po benzynie wodę, stawiają je zgrabnie na głowach i zanoszą do chłup. Czarny jak smoła murzyn dokonyuje ablucji — jest pokryty pianą mydlaną od stóp do głowy i szoruje się zawzięcie pękiem specjalnych pakuł, które nadają skórze murzynów przybrzeżnych wspaniałą gładkość i połysk. Stara murzynka sprzedaje orzechy kola, banany i pomarańcze — typowa wieś Gold Coastu.

Zakręt drogi i wjeżdżamy do innego świata. Po obu stronach szosy aleja strzelistych palm "królewskich". Bush znikła, a na jego miejscu krótko po szkocku strzyżona trawa, place footballowe, golfowe, w dali widnieją wśród intensywnej zieleni białe budynki. Nad wszystkim króluje potężna wieżycza przypominająca "Big Ben." To zabudowania Achimota College — największej uczelni murzyńskiej Afryki.

Mimo licznych głosów sprzeciwu ze strony ortodoksyjnej części kolonistów angielskich, którzy nie chcą widzieć postępu murzynów i nie wierzą, że jest on możliwy, wybudowano kosztem ponad pół miliona funtów uczelnię, której nie powstydziliby się żaden najbardziej cywilizowany kraj świata. Jest to pomnik młodego imperializmu angielskiego, którego celem jest podniesienie rządzonych przez siebie ludów i związanie ich sentymentem i interesem z resztą Imperium.

Dla murzynów Achimota stanowi jeden z wielkich słupów, na którym z czasem ma się oprzeć nowa, wolna od przesądów i kierowana rozumem Afryka. Z zapadłych wiosek w puszczy Ashanti, gdzie szef plemienia nadal składa ofiary bóstwom leśnym, wysyłani są do Achimoty ci, którzy posiadzą wiedzę białych, będą mogli w przyszłości rządzić tym krajem. Całe wieś zbierają pieniądze, by wysłać dziecko do szkoły. Ukończenie jej stanowi wielkie odznaczenie społeczne.

College dzieli się na trzy części. Szkoła dla dzieci /od 3½ lat/, szkoła średnia i pół-universytet. Wszystkie dzieci i studenci są tu na pełnym utrzymaniu. Budynki szkolne, sypialnie — bursy i domy dla nauczycieli zajmują około cztery mile kwadratowe. W chwili obecnej szkoła posiada ponad 800 słuchaczy.

Mimo, że po asfaltowanych alejach spacerują barwnie ubrane murzynki i murzyni i że białych przyjeżdżają, nie można mieć wątpliwości, że szkoła została wybudowana i jest rządzona przez Brytyjczyków. Ilość boisk sportowych rzuca się w oczy nowopowstającym. Wątpię, by jakkolwiek uczelnia na kontynencie Europy posiadała trzy pola do cricketa, pięć boisk footballowych, dwa boiska do gry hockeja na trawie, piękny basen pływacki, wielkie boisko lekkoatletyczne, około tuzina doskonałych kortów tenisowych.

Jest blisko czwarta po południu — godzina sportów w Zachodniej Afryce i boiska roją się od studentów.

dentów. Specjalnie football cieszy się wielkim powodzeniem. Czarni chłopcy grają z dużym zacięciem i zrozumieniem, podziwiam wspaniałe wybiecie bramkarza i... czują ból w dużym palcu u nogi. Wszyscy grają boso.

Czarny sekretarz uniwersytetu o pięknie brzmiącym szkockim nazwisku Bennam Bruce oprowadza nas po budynku z wieżą zegarową. Wchodzimy do sali bibliotecznej. Przyjemny, znany zapach książek, cisza i chłód i skupione twarze czarnych studentów przy długich stołach. Biblioteka posiada najpoważniejszy księgozbiór w całej czarnej Afryce. Katalog działowy i nazwiskowy opracowany doskonale. Przeglądam dział "Afryka." Z przyjemnością stwierdzam, że jest tu wiele książek, których nie mogłem znaleźć w bibliotece przesławnego Uniwersytetu w Szkocji.

Biorę do ręki "History of the Gold Coast" Afrykańczyka Warda. Na pierwszej stronie wielki napis "poison." Robaki Afryki wdary się do tego przybytku wiedzy. Tuższe "mole książkowe" mają apetyt na miarę tego kraju wielkich przestrzeni, rzek i pustyń, potrafią zjeść w bardzo krótkim czasie potężny tom.

Obok biblioteki muzeum antropologiczne. Tu Afryka przemawia ze ścian i gablotek. Bębny, oszcypy, maski do obrzędów, ubrania rytualne — cała stara, zanikająca Afryka jest w tych kilku wielkich

między dwoma potężnymi bębniami i stara się nauczyć wybić zdanie w języku puszcz — Fanti. Mimo, że używa specjalnych "cichych pałeczek" głos bębna jest niezwykle potężny. Jeden bęben jest nastrojony na bas, drugi na sopran. Są to jakby wielkie dzwony drażone w drzewie, obciążone skórą. Żeby zostać dobrym telegrafistą, trzeba 25 — 30 lat praktyki. Bębny nie podaje znaków /jak telegraf Morsa/, ale "mówi." Telegrafista wybija umówione słowa, lub całe zdanie. Nie wszystko można powiedzieć głosem bębna, ale i zakres zainteresowań wsi w puszczy jest niewielki. "Biały idzie," "szef zmarł," "przyjdzie na naradę do szefa," "pantera w pobliżu," "składamy ofiary," takie i podobne rozmowy toczą się nocą głosem bębnowo w puszczy.

Nie każdy może grać na bębnach. Bębniarz to kapłan. Bęben składa się z trzech elementów: drzewa, wypalanej gliny /ziemi/ i skóry zwierzęcia. Adept, który chce mówić głosem bębnowo musi wprawdzie przebrać te trzy bóstwa. Bębny muszą być poświęcone krwią. "Profesor" mówi o krwi kurzej, ale ja wiem, że w puszczy jest "czerwony księżyc" /wrzesień/ gdzie nadal niejedna głowa zabłąkanego członka obcego szczerpu spada gładko uciętą maczetem. To ta krew daje bębnowo moc mówienia głosem ludzkim.

Zostawiamy "profesora" z

Mieszkańcy New Ningo

kokosów, manioku i bananów jest pod dostatkiem, kurczęta legną się jak dawniej, miejscowa faktoria sprzedaje drukowane w Manchester perkale. Prawda, że czasem zabraknie nafty, ale olej z palm daje dość światła a mieszkańcy New Ningo nie mają niezdrowego zwyczaju zaczytywania się po nocach.

Jednakże pewnego dnia Wojna Światowa Nr. 2 zawitała do New Ningo, a jego pozornie niezainteresowani mieszkańcy wykazali, że są świadomymi członkami tej Wielkiej Wspólnoty Wolnych Ludzi, która nazywa się Imperium Brytyjskim. Oto historia New Ningo i jego czarnych obywateli, opowiedziana w Radio Accra na Złoty Wybrzeżu, przez mego przyjaciela Paul Brethertona, który choć dzisiaj w mundurze, nie się nie zmienił od czasu, gdy był korespondentem jednego z wielkich dzienników angielskich w Berlinie. Z równą łatwością opisuje dziś cywilizację czarnych ludzi, jak jej brak u białych Niemców.

Nie tak dawno temu na Południowym Atlantyku zatopiono statek handlowy. Statek tonął powoli i całe załogę w ilości 50 ludzi udało się bez większych trudności spuścić dwie duże łodzie ratunkowe. Obie łodzie trzymając się stale razem, sunęły powoli pchane siłą mięśni ludzkich w kierunku, gdzie, według obliczeń, winien się znajdować łód.

Uplęnięto dzień, dwa, trzy. W łodziach zaczęło brakować słodkiej wody. Duża część załogi źle ubrana — storpedowani zostali w nocy — cierpiała dotkliwie od oparzeń zadanych przez niemiłosiernie słońce. Racja żywności składała się

W New Ningo zawrzało. Czarni obywateli natychmiast zrobili zbiórki ubrań dla półnagich marynarzy. Kilkadziesiąt kurcząt gotowało się w oleju palmowym dla zaspokojenia głodu ludzi z morza. Panna Kar Boo, która niedawno ukończyła kurs ratownictwa w Accra, opatrywała rany oparzone. Gdy nadjechał samochodem zarządca prowincji, wezwany telefonem, twierdził, że nie mógłby być lepiej przyjęty, gdyby statek storpedowany został przy wybrzeżu Anglii.

Mieszkańcy New Ningo — miejsca, którego nie ma na mapie Imperium — wykazali, że są czujni, że wiedzą, iż jest wojna i kto swój, a kto wróg.

ACHIMOTA — AFRYKAŃSKI CAMBRIDGE

Wjeżdżamy z Accra piękną asfaltową szosą. Mijamy ostatnie rozrzucone budynki i wjeżdżamy w bush. Jest on typowy dla pasa przybrzeżnego. Wysokie trawy i krzaki; drzew nie ma prawie zupełnie. To smutny krajobraz Afryki, który spotkać można na

Droga do Achimota College

salach. Jest kilka ciekawych rzeźb z drzewa, malowanych na czarno. Przypominają mi się niektóre z ostatnich wystaw w IPS'ie. Twarze masek drewnianych są wklęsłe i o szerokich nosach. Nagie postacie kobiet mają zamiast piersi wystające słupki i wiałki brzuchy znamionujące ciążę. Seksualizm prosty, którego celem mnożenie się i nic więcej.

Oglądam sypialnię studentów. W wielkiej koszarowej sali o pięknie wyfroterowanej podłodze długie rzędy materaców. Do każdego materaca przymocowano cztery słupki, na których trzyma się moskitera. Studenci chorują na malarię i chociaż nie ma ona tak poważnego przebiegu, jak u białych, ponad 50% pacjentów w miejscowym szpitalu stanowią malarycy.

Przechodzimy koło małego budynku, z poza którego rozlega się bicie bębna. Ze zdziwieniem dowiaduję się, że w Achimota jest "profesor" telegrafu leśnego. "Profesor" jest bardzo miły, mówi całkiem dobrze po angielsku. Stoi ze swym uczniem

uczniem, który powtarza raz po raz jakieś tajemnicze zdanie i wchodzimy do laboratorium, gdzie czarni studenci w białych kitlach przygotowują się do egzaminów z chemii. Achimota daje świadectwa, które uprawniają do wstąpienia na jakikolwiek uniwersytet angielski, niektóre jednak działają wydają rodzaj dyplomów. Niewątpliwie główny nacisk kładzie szkoła na kształcenie kadr nauczycielskich. Afryka łaknie nauki i płaci za nią dobrze. Bezrobocie wśród nauczycieli nie istnieje.

Achimota kładzie również bardzo poważny nacisk na rolnictwo, a jej specjalną dumę stanowi wzorowa farma dla świń. Niebezpieczeństwo dla każdego zwierzęcia domowego to Tse-Tse, która jest tu wszędzie i pasożyty.

Patrząc na piękne angielskie świnie ryjące ziemię Afryki między palmami kokosowymi — wyglądają świetnie. Za każdą świnia przechadza się dostojnie dwa, trzy białe ptaki przypominające miniaturowe bociany. To białe Ibiisy, święte ptaki Egiptu, spełniają tu rolę wydłubywaczy pasożytów z tłustych zadów świńskich.

Jest już wieczór, powietrze jest spokojne, miły chłód naddziąga z nad morza. Studenci w pięknie tkanych różnokolorowych togach spacerują po ulicach College. Wyglądają niezwykle malowniczo i schludnie. Gdyby nie to, że są czarni, miałoby się wrażenie, że jest się na forum jednego z ostatnich cesarzy Bizancjum. Słońce zachodzi czerwono. Na tle pastelowych kolorów nieba, wspaniale odcinają się czarne sylwetki królewskich palm Achimoty — Uniwersytetu w dżungli afrykańskiej.

HENRYK GIEŁDZIŃSKI

Nowość

Nowość

KONSTANTY WOJCIECHOWSKI

DZIEJE LITERATURY POLSKIEJ

od czasów najdawniejszych do pierwszej wojny światowej.

Str. 434 z 134 ilustracjami i 2 tabl.

cena 12s. 6d.

o nabyciu w księgarniach:

M. I. KOLIN /Publishers/ LTD.

London, 9, New Oxford Str., W.C.1.

Edinburgh: 31a, Castle Str.

* Por. nr. 12, 13, 14 i 15 "Polski Walczącej" z b.r.

Pisanki Ber-blackoutowe

NAJWYŻSZEJ IZBIE KONTROLI

Kontroluj nas Izbo Najwyższa,
Tędy do najniższej polskiej izby
Droga najbliższa.

DLA FILMU POLSKIEGO

Film nasz na emigracji
Nie jest żydowski i nie jest ułański
I nie jest zły i nie jest dobry,
Jest krótko-finansowy i długo-cękałski.

NA NOWĄ NOMINACJĘ

Jedyny wynik nowej nominacji;
Myszko nie chce chodzić do dokumentacji!

DLA RADIA POLSKIEGO

Szkolo orląt radiowych. Kalkulacja
Ty nikogo nie słuchasz. Nikt ciebie nie
słucha.

POZCIE POŁOWEJ

P/ łamane przez cyferki. P — jak plaga.
Proponuję dodatkowo: B/łamane przez
balagan.

RUBENSOWI

Stary to już pomysł: kawał o "Rubensie"
Hotel, malarz, bufet . . . tematu za mało,
Więc "Rubensie" zmień się . . . choćby
dla kawału.

PEWNEMU CHÓROWI

"Konduktor" był potrzebny Radio
Soliści zaś rosyjskiej trupie operowej,
Więc dali batutę plutonowemu
I mają śpiewać oficerowie?

KOLEGOM W SZKOCJI

Ciężka próba. Powtarzamy to
rokrocznie.
Być wobec gwiazdki na: "bacność,"
a wobec wojny na: "spoczni."

INSPEKTORATOWI SIŁ POWIETRZNYCH

Mało mody zmienił tryb się:
Najlepiej siedziało się w IPS-ie
A teraz . . . w ISP-ie.

WIADOMOŚCIOM "WALCZĄCYM"

Proszę pana doktora, druk listów do
"editora,"
Których on nie odbiera, to ulga dla
cenzora.

MAGAZYNOM MUNDUROWYM

Czy wy jesteście na to, byście wydawali
Czy, żebyście odmawiali?
Możebyście się zdecydowali?

MINISTROWI OBRONY

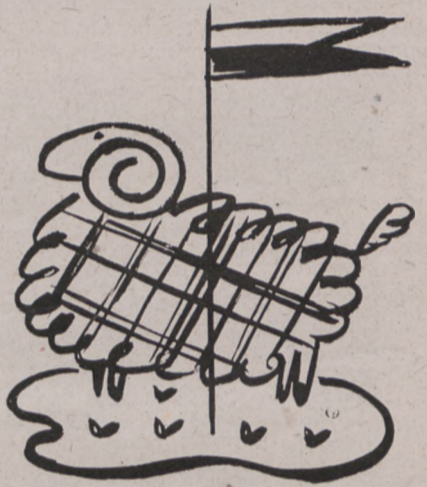
Przed biurami chroń nas, Panie —
prosimy,
W papierach narody toną . . .
A my się sami już obronimy
Przed Narodową Obroną.

WYDZIAŁOWI DOBROBYTU ŻOŁNIERZA

Dobrobyt żołnierza. Sama nazwa krzepi.
Przepraszam: czy będzie wojsku gorzej,
Czy Wydziałowi lepiej?

"NOWEJ POLSCE"

Warunkiem periodyku — o losie marny —
żeby był. Byle jaki. Tylko . . . regularny!

BIUROM PLANOWANIA

Sadystryczność szczegółów i genialność
braków.
Zdradźcie: któregoś będzie szedł tramwaj
na Górny Łyczaków?

NA "MYŚL POLSKĄ"

Nieścistość bezwiedna:
To raczej myśli — rojek,
Niż myśl jedna!

KUCHARZOM WOJSKOWYM

Co dzień łamać własną głowę nad
cudzym brzuchem,
Może tylko człek dobrego serca i wielki
duchem.

WINDZIARKOM W STRATTONIE

że każdy tu dygnitarz, wcale się nie
dziwicie:
Za szybko i za wysoko — ot jak
w waszym "lifcie."

NA "JUTRO POLSKI"

Taką dziwną miałem myśl:
że "Jutro" byłoby niezłe,
Gdyby lepsze było: dziś.

NA BERETY

Czy słyszycie:
Ma być przepis nowy
Zmieni nam głowy nakrycie!
Ale kto zmieni głowy?

NA "POLONIĘ"

Polonia maleńka taka
Od Jóźwiaka do Biedaka!

"DZIENNIKOWI POLSKIEMU"

Wdzięczność Lwowa was nie minie:
Trzeci raz Dominikanie jako Bernardyni.

ŻANDARMERII

Mała różnica prawie:
Nasze M.P. jest w m.p.
Wasze na rękawie.

NA ZASP

Teraz napewno lepiej będzie z rządem,
Skoro mamy nareszcie: ZASP
Gniazdo . . . Londyn.

NA "PRZYJACIOŁ"

Wasza miłość jest nam na nic,
Skoro jest "miłością" — bez granic!

CENZOROWI

Cò to za życie gorzkie:
Wszystko zatrzymywać, a puszczać . . .
troszkę.

napisał WIKTOR BUDZYŃSKI
zdobił STEFAN OSIECKI

DLA "PATA"

Kiedys na pomniku Litauera
Dadzą napis złożony w najlepszym
gatunku:
"PAT na posterunku."

FUNDUSZOWI KULTURY

Powinniście mieć zawsze odpowiedź już
gotową z góry:
"Sorry."

"PESTKOM"

Mieliśmy trudne orzechy do zgryzienia,
Czuliśmy się jak śliwki w kompie,
Teraz mamy . . . pestki —
I po kłopotcie.

BALETOWI POLSKIEMU

Wszyscy robią do Informacji przymówkę,
A tu Anglicy tańczą z Angielkami za
angielską gotówkę;

DLA PIERWSZEJ BRYGADY W SZKOCJI

Podobno nazwę od tego nadano,
Że ją pierwszą rozwiązano.

Stąd nazwa: Polski Balet,
To jedna z naszych nielicznych
propagandowych zalet.

RADZIE NARODOWEJ

Nienajgorsza to jest wada,
Kiedy rady szuka Rada.
Znacznie gorzej się uклада,
Kiedy Rada gada rada.

MINISTROWI, KTÓRY ODSZEDEŁ . . .

I król Staś miał też te same
Czwartki — nie radiowe . . .
Staś ma teraz . . . "katzenjammer"
I kto w czwartek kropnie mowę?

MINISTROWI, KTÓRY PRZYSZEDŁ . . .

Niebezpieczna pora na takie powroty,
Gdy rodacy w Londynie — drą koty . . .

PARASZUTOM NIEKTÓRYM W LONDYNIE

Porównanie ciekawe:
Spadochroniarze w Szkocji forsują
powietrze

I lecą na trawę.
Wy zatruwacie powietrze i na forsę
lecicie —
Ot życie.

"KSIĄŻNICA POLSKA"
242, Hope Street, Glasgow
zapowiada
ukazanie się w niedługim czasie
książki zbiorowej p.t.:

**WIELKA BRYTANIA
KRAJ — USTRÓJ — KULTURA**

Autorzy:
Stanisław Baliński, Maria
Chmielowska, Henryk Gotlib,
Wanda Grabińska, Zbigniew
Grabowski, Zofia Hołub-Pacewi-
czowa, Helen Judd, Jerzy Kunce-
wicz, Maria Kuncewiczowa, J.
Leo McGovern, William Paton,
William Power, Czesław Po-
nański, Michał Prozor, Henryk
Tennenbaum, Tymon Terlecki.
Stron 300, 1 mapa.

Następny (18-y) numer "Polski Walczącej" ukaże się w normalnej objętości
dnia 6-go maja, z datą 8-go. Będzie on zawierał czterostronicowy dodatek
z czwartą listą "Osób wyewakuowanych z Z.S.R.R."

**LUND HUMPHRIES MODERN
LANGUAGE READERS**

RUSSIAN POLISH MODERN GREEK
Crown 8vo. Each Vol. about 104 pp.
6/- net, bound full cloth.

**CHINESE (National Language) READER
& GUIDE TO CONVERSATION**
Demy 8vo. 200 pp.
15/- net, bound full cloth.

RUSSIAN GRAMMAR & SELF-EDUCATOR
by Louis Segal, M.A.
Russian-English and English-Russian
Vocabulary.
Crown 8vo. 242 pp. 7/6 net.

RUSSIAN-ENGLISH DICTIONARY
New Orthography.
Edited by Louis Segal, M.A.
Crown 4to. 978 pp.
Bound full cloth, 42/.

**PERCY LUND HUMPHRIES & CO.
LTD.,
12, BEDFORD SQUARE, LONDON,
W.C.1.**

KU FINISHOWI W TUNISIE

Wszystko wskazuje na to, że jesteśmy na finishu w Tunisie. Armie niemieckie i włoskie są poważnie przyciśnięte, a ziemia dosłownie ucieka im z pod nóg. Pozostają dwa wielkie bastiony obrony, które, według wszelkich przypuszczeń, bronić się będą twardo. Wojska brytyjskie jednak nie tylko atakują od frontu, ale starają się zająć również od tyłu czegoś dowodem jest ładowanie na Cap Serrat, o którym wspomina rozgłoszona berlińska.

Trudno obliczyć, jak długo trwać będzie jeszcze opór w Tunisie. Mogłoby on zasadniczo zostać złamany do początku maja, chociaż ostatnie dni przyniosły raczej pewne „uszytowanie” obrony niemieckiej. Niemcy idą na „podrzucanie” Włochów. Pość jeńców włoskich jest trzykrotnie liczniejsza aniżeli niemieckich.

Evakuacja wojsk niemieckich już się podobno częściowo rozpoczęła, jak pisze prasa neutralna. Sam Rommel znajduje się ponoć we Włoszech, gdzie prowadzi narady ze sztabowcami niemieckimi i włoskimi. Nie było by w tym nic dziwnego, skoro w danej chwili obrona Sycylii jest daleko ważniejszym zagadnieniem, aniżeli trzymanie się w Tunisie.

Strona niemiecka miała obiecać w czasie spotkania Hitler-Mussolini znaczną pomoc w działach przeciwlotniczych i innym sprzęcie dla obrony włoskiego półwyspu. Luftwaffe pod wodzą Sperrle'go miała zostać przetrzona do Włoch. Na skutek tego koncentracja na Zachodzie są dzisiaj słabsze zapewne, aniżeli kiedykolwiek.

Obrona Włoch jest dzisiaj zadaniem, które wysuwa się na plan pierwszy w strategii niemieckiej. Jeżeli chodzi o inne kraje, to niedawno zorganizowane wycieczki dla prasy neutralnej, zapoznające ją z umocnieniami t.zw. Westwall'u, są celowo reklamowane. Sprawozdawcy podkreślają, że jest to najpotężniejszy system obrony, jaki kiedykolwiek powstał, wobec którego słynny mur chiński jest po prostu zabawką. Długość tej linii zachodniej ma wynosić ok. 2500 km. Potęga tych umocnień, powiadają sprawozdawcy, jest niebywała. Jedni mówią, że lotnictwo brytyjskie woli trzymać się z dala, ze względu na piekielny ogień, drudzy jednak przyznają, że w czasie budowy /która nie jest ukończona/ robotnicy narażeni są ustawicznie na natoloty. Niektórzy sprawozdawcy przyznają, że linia zachodnia będzie „gotowa na czas”, ale że jeszcze nie jest całkowicie wykonana.

Z rozmaitych wzmianek rozszaniętych po prasie niemieckiej i neutralnej można wywnioskować, że linia zachodnia jest systemem niezbyt szczelnym, ale jest ona powiązana

bardzo starannie. Cały system oparty jest bodaj na doskonałości połączenia t.j. na służbie łączności i na lotności oddziałów. Wnioskować można, że obsada tej linii nie jest zbyt gęsta. Niemcy ośrożyli nacisk na to, ażeby pewne oddziały w razie odosobnienia broniły się najdłużej, bez otrzymywania pomocy. Jeden z reporterów niemieckich podkreśla ten właśnie moment, stwierdzając, że należy liczyć się z odosobnieniem pewnych garnizonów.

Inne doniesienia dowodzą, że system jest obroną wgląd i to na bardzo poważną głębokość. Jeżeli chodzi o Francję, to fortyfikacje sięgają aż po granicę Rzeszy nad Renem. Wiele wskazywałoby na to, że pewne elementy linii Maginota zostały użytkowane w tej czy innej formie — oczywiście, przestawione, jeśli tak rzecz można, w kierunku.

POLITYCZNE ZABIEGI O EUROPE

Z jednej strony jesteśmy świadkami mobilizacji zasobów wojennych Europy, z drugiej oglądamy polityczną mobilizację. Jak już wskazywaliśmy poprzednio, w danej chwili — ze względu na zastój na frontach

w Europie — propaganda niemiecka przechodzi do natarcia politycznego na niewidzianą wprost skalę. Narady Hitler-Mussolini, które trwały przez wiele godzin, czy nawet dni, dowodzą, że jednak nie tylko sprawy wojskowe były tematem — mogli je przecieć załatwić sztabowcy. Chodziło przede wszystkim o sprawy polityczne.

Doniesienia neutralne podkreślają, że Mussolini upierał się przy tym, ażeby rozluźnić rygor t.zw. „nowego ładu” na kontynencie Europy. Wydaje się, że już poprzednio Rzesza przystąpiła do pewnego rozluźniania swego systemu. Doniesienia z Belgii, Holandii, Danii wskazywałyby na to, że istotnie mamy do czynienia z nowymi próbami — jakże spóźnionymi — pozyskiwania narodów Europy. Doniesienia z Czech i Moraw mówią ostatnio również o pewnych „łaskach,” jakie użyżone zostały robotnikom czeskim.

Na razie było by jeszcze za wcześnie mówić o pełnej ofensywie politycznej pod adresem Polaków, ale wiele przemawia za tym, że i Polska znajduje się na tej liście. Dowodem tego jest rozgłos, jaki nadają rzekomo czy prawdziwemu odkryciu grobów zaginionych oficerów polskich

w Starobielisku. Propaganda niemiecka twierdzi, że groby 10-ciu czy nawet 12-tu tysięcy oficerów polskich znalezione zostały pod Smoleńskiem, zaprasza dziennikarzy pism neutralnych do oglądania grobów, woła o tym wszelkimi głosami i językami przez rozgłoszenie radiowe.

Dopóki neutralne organizacje, jak szwedzki czy szwajcarski Czerwony Krzyż — lub Międzynarodowy Czerwony Krzyż — nie przyniosą potwierdzenia tego odkrycia, trzeba zachować wobec niego powściągliwość. Radio moskiewskie odparło zarzuty niemieckie, twierdząc, że ołowiemie ci padli ofiarą terronu niemieckiego. W takich warunkach tylko wyrok instancji międzynarodowej albo neutralnej może być miarodajny. On tylko może określić, kiedy mniej więcej popełniona została zbrodnia i jaka jest ilość pomordowanych. Dopiero na tej podstawie można będzie wyrobić sobie sąd. Poszlaki są oczywiście poważne, ale należy odczekać z wydawaniem sądu.

Sprawa jest zbyt wielkiej wagi i grozy, ażeby mogła zostać zamieczana. Sprawa ta musi być wyjaśniona w imię sprawiedliwości i w imię interesów wszystkich sojuszników.

PRÓBY POKOJOWE RZESZY?

Polityczna ofensywa Trzeciej Rzeszy dowodzi, że akcent wosną tego roku spoczywać będzie może w większej mierze na polityce, aniżeli na posunięciach wojskowych. Rzesza najwidoczniej szuka dróg wyjścia z matni, a wie, że drogi takie są możliwe tylko w dziedzinie polityki.

Nie znaczy to zapewne, ażeby Rzesza zaniedbała strategicznych interesów wojny. Wiele przemawia za tym, że Rzesza zobędzie się na jeszcze jeden wielki — bodaj ostatni — zryw tego lata. Przypuszczalnie zryw ten iść będzie na Rosję, ale nie są wykluczone jakieś inne kierunki. Rzesza może raz jeszcze działać na zasadzie t.zw. uprzedzenia — a więc uderzyć na Hiszpanię, czy Turcję, ażeby potem powiedzieć, że gdyby ona nie uderzyła, to... Znamy dokładnie tę piosenkę.

Wysięk na froncie wschodnim jest chyba prawie nieunikniony. Przypuszczać jednak wolno, że będzie on raczej wsparciem ofensywy politycznej, aniżeli czynnikiem samodzielnym. Rzesza uprawia pod adresem Rosji wyraźny szantaż. Wskazuje na to zdrowszo tworzenie jakichś władz czy komitetów oswożenia Ukrainy wraz z legionami ukraińskimi jak nawet próby pozyskania sobie pewnych generałów sowieckich będących dotychczas w niewoli, dla utworzenia legionów rosyjskich. Doniesienia te oparte są nie tylko na stacjach radiowych Rzeszy, ale znajdują potwierdzenia w raportach korespondentów państw neutralnych.

W tych warunkach rok bieżący może przynieść niebywale wprost w rozmiarach polityczne szantaże, poparte oczywiście efektami zbrojnymi. Wojna na ostatnim swoim odcinku będzie miała zapewne największej niespodzianek, posunięć najbardziej złożonych. Czynniki polityczne gry objawiać się będą coraz to bardziej wyraźniej.

BOMBARDOWANIA RZESZY

Akcja lotnicza nad Rzeszą jest dalej jeszcze nie w pełnym biegu. Ofensywa powietrzna za dnia i w nocy nie nabrała jeszcze tego rozmachu na jaki liczone. Oczywiście, trzeba się liczyć zarówno ze stratami, jak i z możliwościami ludzkimi, benzyna i t.d. Wszystko to wchodzi w grę.

Lato obecne powinno być latem olbrzymich wypraw na Rzeszę. Jeżeli tego lata nie postawimy ofensywy na Rzeszę na wysokim poziomie, to jesień i zima nie będzie mogła przynieść powiększenia ofensywy; bowiem w jesieni i zimie należy się liczyć z osłabieniem tempa i potężnymi zrywami raczej, aniżeli stałym i upartym łomotaniem. Na to okazja jest w lecie.

London, dnia 16-ego kwietnia 1943

ZBIGNIEW GRABOWSKI

Szkic sytuacyjny

Z tygodnia na tydzień

10 kwietnia: Ósma Armia wkroczyła do Sfaksu, w Tunisie.

11 kwietnia: Pierwsza Armia brytyjska zajęła Kairouan.

12 kwietnia: Radio niemieckie ogłosiło wiadomość o odkryciu w okolicach Smoleńska grobów kilku tysięcy polskich oficerów, zamordowanych rzekomo przez władze sowieckie w lutym i marcu 1940 roku.

Nie jest wykluczone, że jest to jeszcze jedna kłamliwa wiadomość propagandy niemieckiej. Jednakże faktem jest, że o tysiącach oficerów polskich z obozów w Kozielsku, Starobielisku i Ostaszkowie, mimo wielokrotnie podejmowanych kroków w ich sprawie nie posiadamy żadnych wiadomości i nie znaleziono dotąd żadnych po nich śladów.

Ósma Armia zajęła Sousse w Tunisie.

13 kwietnia: Naczelny Wódz przeprowadził rozmowy z głównodowodzącym Home Forces gen. Sir Bernard Paget, w czasie których omówiono szczegółowo sprawę wyszkolenia korpusu pancerno-motorowego i jego użycia.

14 kwietnia: Prasa w W. Brytanii ogłosiła tekst odezwy pełnomocnika Rządu R.P. na Kraj z dnia 5 grudnia ub.r., w której wzywa on

Polaków do ujednolicenia walki z Niemcami na froncie cywilnym przez podporządkowanie się zarządzeniom Kierownictwa Walki Cywilnej.

—W godzinach popołudniowych polskie dywizyjony myśliwskie przeprowadziły wymiatanie nad terenem nieprzyjacielskim. Wszystkie polskie samoloty powróciły.

15 kwietnia: W nocy z 14/15 polskie załogi bombowe bombardowały Sztuttgart. Wszystkie załogi polskie powróciły.

—Premier Churchill podejmował u siebie gen. Sikorskiego.

—W godzinach popołudniowych polskie dywizyjony myśliwskie ostatnio wyprawy bombowe. Wszystkie polskie samoloty powróciły.

16 kwietnia: Polskie dywizyjony myśliwskie osłaniały cztery wyprawy bombowe. W czasie jednej z tych operacji uszkodzono jeden F.W.190. Wszystkie polskie samoloty powróciły sześciu.

—W nocy z 15/16 załoga polska

Dywizjon Bombowy Ziemi Śląskiej podaje do wiadomości, że w tym roku Święto Dywizjonu dnia 25 kwietnia będzie obchodzone wyłącznie w ramach wewnętrznych.

na samolocie „Mosquito” w czasie wypadu myśliwskiego nad terytorium okupowane przez nieprzyjaciela zaatakowała dwa pociągi w pobliżu Bruges /Belgia/. Obydwa pociągi stanęły w płomieniach.

17 kwietnia: Minister Obrony Narodowej gen. dyw. Kukiel ogłosił komunikat w sprawie oficerów polskich zaginionych w Z.S.R.R. Komunikat ten podaje informacje posiadane przez Rząd Polski, dotyczące się jeńców polskich w trzech wielkich obozach: w Kozielsku na wschód od Smoleńska, w Starobielisku koło Charkowa i w Ostaszkowie koło Kalinina. Komunikat przedstawia również kroki, jakie były przedsięwzięte przez władze polskie wobec władz sowieckich celem odnalezienia zaginionych żołnierzy. W końcu komunikat zapowiada, iż Rząd Polski podejmie kroki u władz Międzynarodowego Czerwonego Krzyża o wysłanie delegacji na miejsce, na którym miała się dokonać rzeź polskich jeńców wojennych.

—W nocy z 16/17 polskie załogi bombowe brały udział w bombardowaniu obiektów przemysłowych w zachodnich Niemczech. Wszystkie polskie załogi powróciły.

NA „MARE NOSTRUM” PONURO...

Komunikat włoski przyznał stratę krążownika lekkiego, 3 kontrtorpedowców, 2 okrętów podwodnych, i kilku okrętów pomocniczych. Poza tym krążownik ciężki typu „Trieste” zniszczony został w czasie natoloty amerykańskiego na Trapani. Średnia dzienna zatopionych statków transportowych osi wzrosła na Śródziemnomorzu do trzech, przy czym co najmniej drugie tyle ulega uszkodzeniu. Tedy w przeddzień decydującej bitwy o Tunis i Sycylię, flota włoska ulega ponownemu, dotkliwemu uszczerpkowaniu.

Flota ta, mimo wszystko, jest jeszcze silna, szczególnie w klasie okrętów liniowych i podwodnych. Doenitz i Fricke dokładają wszelkich starań, aby pobudzić ją do czynu dla ratowania Rommla. No i dla ratowania Włoch! Hitler wyłożył to dobitnie Mussoliniemu w Salzburgu.

Ale Royal Navy, która walczyła dotychczas w niekorzystnych dla siebie warunkach, bez należytego poparcia w powietrzu, bez dogodnych baz operacyjnych i wobec przewagi przeciwnika, dziś, gdy sytuacja przesunęła się poważnie na jej korzyść — tym bardziej nie da się zaskończyć. I wydaje się, że przejdzie niebawem do jeszcze poważniejszych operacji, których celem może być... inwazja Italii. Tak oto „mare nostrum” — jak Śródziemnomorze nazywał Mussolini — mści się na tych, co poniechali naturalnych sprzymierzeńców i zbratani się z wrogiem ludzkości.

... Ale admirał Le Muselier niedarmo stwierdził, że mając 50.000 ludzi można bronić Bizerty miesiącami. Rommel ma 200.000, więc zobaczmy...

NA DALEKIM WSCHODZIE ZAWILE...

Japończycy spróbowali odbić za Guadalcanal i Gwineę. Wielki natolot na Salomony dał jednak wynik połowiczny. Amerykanie przyznali się do straty kontrtorpedowca, korwety i dwóch cystern. oraz 7 myśliwców. Stracili zaś 37 /według innej wersji 52/ samolotów nieprzyjaciela. Oczywiście Japończycy podają fantastyczne cyfry strat amerykańskich, zmierzające do podniesienia ducha w kraju Wschodzącego Słońca. Równocześnie też ostrzegają własny naród przed możliwościami akcji nieprzyjacielskiej.

Amerykanie zaś również ostrzegają przed inwazją Australii, ale

równocześnie grożą! Nic dziwnego. Sfery rządowe U.S.A. doniosły, że budowa nowych lotniskowców postępuje szybko naprzód. I może niedługo już jesteśmy od chwili, kiedy fantazje niektórych pisarzy staną się rzeczywistością. Flota z 50 lotniskowców, eskortowana przez silne eskadry okrętów liniowych i lekkich, wyrzuci w pobliżu Japonii dwa lub trzy tysiące samolotów, które poniosą ogień i śmierć na Tokio i Jokohamę?

Co wówczas stanie się z wojującymi o kilka tysięcy mil poza ojczyzną siłami lądowymi Mikada, trudno dokładnie przewidzieć. Ale że nie będą one w łatwym położeniu, to jasne. Kolos japoński, mimo widomych powodzeń, zdaje się poślknąć więcej niż może strawić. Hitler pcha go po nowe „zdobycze” dla ratowania siebie. A premier australijski zapowiedział niedawno szereg nowych, przykrych dla Japonii niespodzianek, których nie zrównoważą lokalne sukcesy w Burmie.

Jednym słowem — sytuacja jest zawała.

WOJNA PODWODNA

„Jesteśmy więcej, niż przy swoim” — powiedział w parlamencie Churchill, gdy go zapytywano o walkę z niebezpieczeństwem podwodnym. Znaczący to, że choć strata, to jednak nie zagrażają one ani operacjom wojskowym, ani zaopatrzeniu cywilnemu, w takim stopniu, który mógłby poważnie zaważyć na szali. Nadzieje Hitlera zahamowania inwazji kontynentu europejskiego drogą wzmocnionej akcji podwodnej okazały się równie płonne, jak nadzieje podbicia Anglii ofensywą lotniczą.

Nie znaczy to oczywiście, że okręt podwodny zawiódł pokładane w nim nadzieje. Natomiast znaczy, że Niemcom brak do poparcia akcji podwodnej owej słynnej niemieckiej „Hochseeflotte”, która zginęła niesławnie w r. 1919, internowana w Scapa Flow. Bowiem, aby zwyciężyć, czy choćby utrzymać się na morzu, nie wystarczy mieć okręty. Trzeba mieć flotę pełnowartościową taktycznie, złożoną z jednostek wszystkich typów, w odpowiedniej proporcji.

Dlatego brak lotniskowców, utru-

dniał działalność floty włoskiej, dlatego też brak odpowiedniej siły nawodnej — mimo korzystnych strategicznie baz — pozostawia niemieckie okręty podwodne w walce sam na sam ze wzrastającą akcją przeciwpodwodną sprzymierzonych, dlatego niedostateczna ilość kontrtorpedowców eskorty hamowała z początku zarówno ruchy flot brytyjskich, jak i sojuszniczych. konwojów handlowych. Ale ten ostatni minus został już wyrównany dawno, podczas gdy floty nawodne osi tonieją...

Za propagowanie idei floty „lekkiej”, złożonej tylko ze ścigaczy i okrętów podwodnych, z dodaniem małej ilości kontrtorpedowców — rozstrzelano przed wojną w Rosji szereg osobistości ze świata wojenno-morskiego. Sąd wojenny wyszedł wówczas z założenia, że propagowanie floty „słabszego,” taktycznie malowartościowej, jest zdradą stanu w stosunku do państwa sowieckiego: hamuje bowiem rozwój marynarki i osłabia siłę obronna kraju. C'est un point de vue! — jak mawiał admirał Willaumez.

MISJA POKOJOWA FLOTY U.S.A.

Minister marynarki St. Zjednoczonych pułk. Knox oświadczył, że w r. 1944 personel flot „dwa oceanów” liczyć będzie 2,500,000 ludzi. Będzie to największa siła morską świata. Dlatego też misja flot amerykańskich po wojnie będzie utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa na wszystkich wodach globu. Nie znaczy to — oświadczył Knox — aby inne państwa flot nie posiadały, ale

Marynarka U.S.A. pośpieszy wszędzie gdzie trzeba z pomocą... w imię prawa i sprawiedliwości.

Na razie mamy dowód, że to nie przechwałki. Budżet marynarki wojennej Stanów doszedł w roku bieżącym do zawrotnej cyfry 6 miliardów i 138 milionów funtów angielskich, z czego 3,5 miliarda idzie na nowe okręty! 155 miliardów złotych rocznie na marynarkę — to suma gwarantująca, że marynarka ta nie będzie „szmelcem” w dniu zawarcia pokoju, że nie padnie ofiarą fanatyków rozbrojenia, po to, aby w parę lat później narody świata musiały znów w pocie, znoju i krwi łączyć od początku zawrotne sumy na odbudowę tego, co lekkomyślnie zniszczono, podczas gdy agresywny sąsiad zbroił się po zęby.

Stara to jest prawda, że kraj rozbrojony to nie dobry przykład dla ludzkości, ale łakoma gratka dla zaborców w rodzaju Hitlera.

CO MÓWI ZESPÓŁ CUNNINGHAM-EISENHOWER

Zwycięzca z pod Taranto, Maturan i Malty oświadczył przed kilku dniami, z okazji zatopienia 2 kontrtorpedowców włoskich u brzegów Sycylii: „Flota Śródziemnomorska nie dopuści do tego, aby Tunis stał się Dunkierką.” — Innymi słowy nie dopuści do ewakuacji Rommla z Tunisu, boć wiadomo, że w r. 1940 Niemcy, nie posiadając floty, nie mogli przeszkodzić przeprowadzeniu się brytyjskiego korpusu ekspedycyjnego z Dunkierki do Anglii.

Admirał Cunningham dodał, że walki w Zatoce Tunisu i Cieśninie Sycylijskiej trwają bez przerwy, przyczem „os” ponosi poważne straty. Sprzymierzeni dostarczyli do Afryki 10,5 miliona ton okrętów z wojskiem i zaopatrzeniem, tracąc tylko 1,5 — 2% tego tonażu wskutek działań nieprzyjaciela; tymczasem straty „osi” sięgają już 50%. Jednego tylko dnia w ubiegłym miesiącu — milion ton statków sprzymierzonych był na morzu między Gibraltarem a portami Afryki Północnej, podczas gdy statki „osi” nie są bezpieczne już nawet w własnych portach, gdzie sięgają po nie samoloty i okręty podwodne.

Dowodzący siłami sprzymierzonymi w Afryce Północnej, amerykan-

ski generał Eisenhower, dodał do tego, co następuje: „Zastęga Marynarki są nasze możliwości na lądzie i fakt, że walczyliśmy dziś pod Tunisem a nie w środkowym Algierze. Marynarka odważnie wdiera się do portów nieprzyjaciela nawet tam, gdzie nie możemy jej dać „parasola” lotniczego. Od początku wojny same tylko okręty podwodne /w tym i polski „Sokół” — mój przystępek/ zatopiły ponad milion ton statków włoskich, nie licząc okrętów wojennych.”

Dwugłós, jak widać, znamienny. Generał i admirał zgadzają się w ogólnych co do roli, jaką w wojnie totalnej odgrywa marynarka wojenna, właśnie na morzu wewnętrznym i w stosunku do operacji na lądzie.

POLSKA MARYNARKA WOJENNA

Okręty polskie w dalszym ciągu, w ciężkich warunkach atmosferycznych, eskortują konwoje na Atlantyku, Morzu Śródziemnym i Północnym Oceanie Łódowatym. O.R.P. „Garland” mając obmarznęty pokład ze sprzętem nawigacyjnym i bojowym, toczył przez 4 dni walkę przeciw okrętowi podwodnym nieprzyjaciela. O.R.P. „Orkan” eskortował J.Kr. Mość Jerzego VI w czasie inspekcji floty macierzystej. O.R.P. „Krakowiak” stoczył zwycięski bój ze ścigaczami nieprzyjaciela. O.R.P. „Byskawica” działał na wodach Afryki — w największej z dotychczasowych operacji Sprzymierzonych Sił Zbrojnych. Nie możemy podać szczegółów, ale liczba zatopionych przez polskie kontrtorpedowce nieprzyjacielskich okrętów podwodnych — znów się powiększyła.

Prasa i radio amerykańskie pojąły pełne entuzjazmu szczegóły o uratowaniu kanonierki U.S.A. „Campbell” przez O.R.P. „Burza” na Atlantyku. „Campbell” stoczył walkę z sześcioma okrętami podwodnymi nieprzyjaciela i zatopił jeden z nich, sam jednak został wskutek doznanych w walce uszkodzeń unieruchomiony. O.R.P. „Burza” pośpieszył z pomocą, wziął na swój pokład 104 ludzi kanonierki i strzegł uszkodzonego okrętu dopóki po upływie półtorej doby nie przybyła dalsza pomoc. Marynarze amerykańscy wyrazili swój zachwyt dla sprawności bojowej O.R.P. „Burza”, dla wspaniałego ducha załogi, i wdzięczności za niezwykle troskliwą opiekę, jakiej doznali na polskim okręcie.

JULIAN GINSBERT

HAVE YOU ANY SKIN TROUBLE?

ST. JAMES' BALM

ANTIVIRUS OINTMENT

DESTROYS GERMS

AND PREVENTS THEIR DEVELOPMENT

Send for FREE SAMPLE

MEDICO-BIOLOGICAL LABORATORIES Ltd
CARGREEN ROAD, LONDON, S.E. 25

Pomoc dla Polaków w Rosji: £8,383

Drogi Redaktorze!
Jako jeden z tych, który się poczuwa — wraz z innymi — do „współojcostwa” w zainicjowaniu zbiórki na pomoc dla Polaków w Rosji, przesyłam w załączeniu £10.0 z prośbą o umieszczenie kilku słów w tej sprawie. Przepraszam, że przesyłam tak mało, ale chwilowo z forsą u mnie krącho.

Jestem ogromnie zaniepokojony pewnym spadkiem składek na ten cel w ostatnich numerach „Polski Walczącej”. Niezbyt to dobrze o nas świadczy, że Anglicy zaczynają nas na tym punkcie wyprzedzać. Poczciwie Lwowiaki z „Lwowskiej Fali” trochę lotników i wojska z Szkocji ratuje naszą sytuację, uparty Redaktorze. Upieraj się dalej, bo pomoc ta ma olbrzymie znaczenie materialne i moralne dla naszych w Rosji, i tych, którzy dziś rozsypani są po Persji, Indiach, Palestynie czy Afryce. Stwarza poczucie jedności tak nam potrzebne w tej chwili.

Warto pamiętać, że zaprzestanie tej zbiórki byłoby formą rezygnacji z naszych bliskich, przebywających w Sowietach, byłoby argumentem prawie politycznym. A my takiego argumentu dać nie możemy, z Polaków w Rosji nie zrezygnowaliśmy i nie zrezygnujemy nigdy!

Myślę, że nie będę daleki od prawdy, jeśli powiem, że spadek akcji zbiórkowej na rzecz Polaków w Rosji, to wtórny rezultat kampanii publicystycznej Mackiewicz i innych jawnych czy tajnych swistów. Dobrze, powiedział o nich ktoś, że chcieliby „wywojować Lwów i Wilno na rządzie polskim.” To oni zasiali w duszach Polaków tutaj zwątpienie,

czy celowe jest zbierać na Polaków w Rosji.

Wiem, Drogi Redaktorze, że jako twardy Lwowiak chciałbyś tak samo wrócić do tego kochanego Miasta, jak poczciwi „Faliści”, którzy uporczywie zbierają funki czy nawet jak pewni „półgołębiarze.” W tej myśli proszę Cię trwać przy swojej słusznej drodze i zbieraj dalej grosze dla Polaków w Rosji.

Książki dla żołnierzy na Wschodzie też arcyważna rzecz, ale chleb i łyżka stawy ciepłej dla dziecka to ważniejsze nieraz od książki. Niech więc ta nowa Twoja pasja, Redaktorze, nie wyprze z serca tamtej, ważniejszej, potrzebniejszej. Kiedy Polak na Bliskim czy Środkowym Wschodzie, lub w Afryce weźmie do ręki „Polską Walcząca” i zobaczy, że zbieramy te pieniądze, napewno będzie mu miło na sercu, poczuje się nam bliżsi.

Zbieraj więc Redaktorze dalej z uporem funty dla Polaków w Rosji i nie dawaj się pouczać o Lwowie różnym mędrkom z politycznych czy literackich pism, u których nie wiadomo co w tej chwili przeważa — miłość do kresów czy nienawiść do rządu.

Ryszard Małski

W załączeniu przesyłam 10 sz. /dziesięć/ na pomoc dla Polaków w Rosji — zamiast życzeń świątecznych.

Łączę wyrazy poważania
Romaszkan

Z.D. ofiaruje £10.0 na Polaków w Rosji.

Szanowny Panie Redaktorze,
Głęboko wzruszony anonimowym listem i ofiarą pieniężną na dzieci polskie, spowodowaną artykułem moim p.t. „Rachunek sumienia,” tą drogą wyrażam serdeczne podziękowanie ofiarodawcom i ze swej strony proszę pana Redaktora o przekazanie honorarium mego £2.0.0 za powyższy artykuł na ten sam cel.

Zygmunt Nagórski, jr.

Proszę uprzejmie o przyjęcie sumy 5 szylingów na fundusz dla Polaków w Rosji.

Ulan z „Czarnej Brygady”

Pracownicy Wydziału Prac Kulturalno — Oświatowych Min. Obr. Narod. stosownie do decyzji dobrovolnego, stałego, progresywnego opodatkowania przesyłają za miesiąc kwiecień £18.1.0 /osiemnaście funtów, jeden szyling/ na pomoc Polakom w Rosji.

Zamiast życzeń świątecznych składam £10.0 na pomoc Polakom w Rosji.

Józef Limbach

NA JEŃCÓW POLSKICH W NIEMCZECH

W załączeniu przesyłam Money Order na kwotę £14.0.0 z przeznaczeniem na Pomoc Jeńcom Polskim w Obozach Niemieckich, którą to sumę uchwalili Korpus Oficerski... Baonu Strz. Podhal. przy likwidacji Kasyna Oficerskiego.

Z poważaniem
kpt. int. G.

Na ciepłą dzieci polskie w Rosji załączam kwotę £5.10.0 /pięć funtów, dziesięć szlg./ Jest to odmówiona ofiara za odprawione Msze św. Z należnym szacunkiem

Ks. A. Żyłka T.J. Kapł. W. P.

W załączeniu przesyłam kwotę £8 sh.12 /słownie: £ osiem sh. dwa nacie/ którą ofiarowały Uczestniczki II Podstawowego Kursu Przeszkolenia Wojskowego P.S.W.K. /świecliczarki/ zamiast tradycyjnego pożegnania, na Najbiedniejsze Dzieci w Rosji.

Leśniakowa Maria Komendantka Główna P.S.W.K.

P. Leontyna Godlewska ofiarowuje nieprzyjęte honorarium w kwocie £1.10.0 za artykuł „Well done” drukowany w nr. 14 „Polski Walczącej.”

P. Józef Guzowski ofiarowuje nieprzyjęte honorarium w kwocie £1.10.0 za artykuł „Od północy do świtu” drukowany w nr. 12 „Polski Walczącej.”

Na ręce „Polski Walczącej,” Pani Stanisława Orlińska „Pendle,” Granfield Av., Radcliffe-on-Trent, Notts., przesyła jednego funta na pomoc Polakom w Rosji.

W załączeniu przesyłam P.O. na kwotę 10sh. ofiarowaną przez Mrs. M.B. na pomoc dzieciom polskim w Rosji.

Anonimowo

Zamiast rozsyłania życzeń świątecznych do Przyjaciół — składam sumę £5 /pięć/ na pomoc dla Polaków w Rosji.

Łączę wyrazy poważania i życzliwości
Maria Przybytkowa

Przesyłam „Postal Order” na 10 sh. na dzieci polskie w Rosji za zamiast powinnowan z okazji świąt Wielkanocnych i proszę o umieszczenie w piśmie WPanów.

Z poważaniem
A. Łaska

Na Polaków w Rosji 5 sh.
A.Z.

W załączeniu przesyłam P.O. na kwotę £1.0.0 przeznaczając na pomoc dla dzieci w Rosji.
Anonimowo

Wpłacam na fundusz na Polaków w Rosji jako zwrot pożyczki £1.0.0 udzielonej mi na urlop przez por. Jerzego L. ze Lwowa.
P.M.

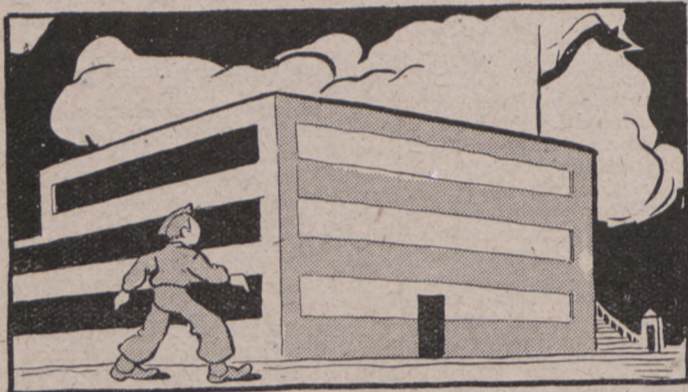
Łączną sumę zbiórki w dzisiejszym numerze £50.3.0 /słownie: pięćdziesiąt funtów i trzy szylingi/ przekazaliśmy Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi.

Suma powyższa podnosi ogólną sumę zebraną dotychczas na ten cel za pośrednictwem „Polski Walczącej” do £8,383.11.5 /słownie: osiem tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy funty, jedenaście szylingów, pięć i pół pенса/, 108 pesetów hiszpańskich, 28 dolarów amerykańskich i 15 czerwieńców.

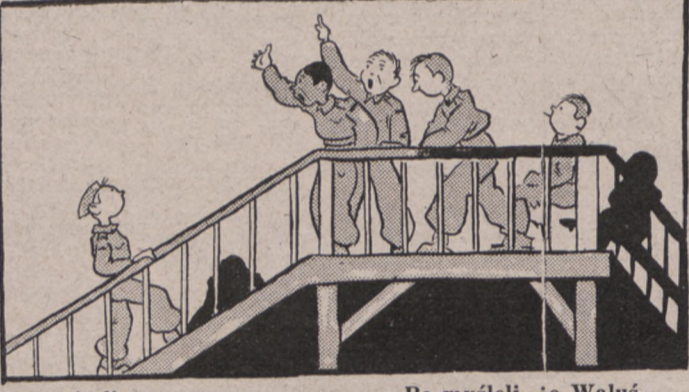
Tekst: RYSZARD POBÓG

PRZYGODY WALENTEGO POMPKI

Rysunki: MARIAN WALENTYNOWICZ

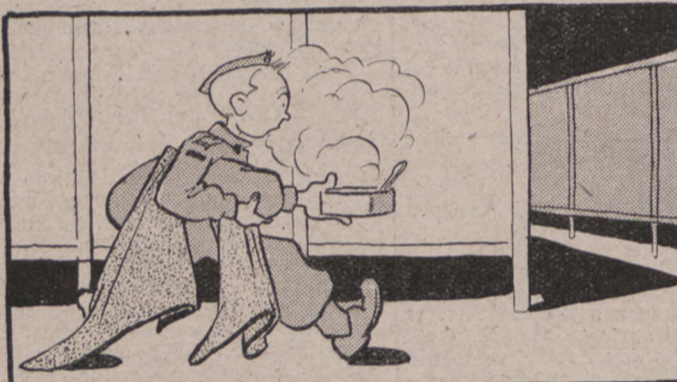
Każdy urlop się kończy — Więc w ponurym humorze Stał Pompka Walenty W kanadyjskim Windsorze.

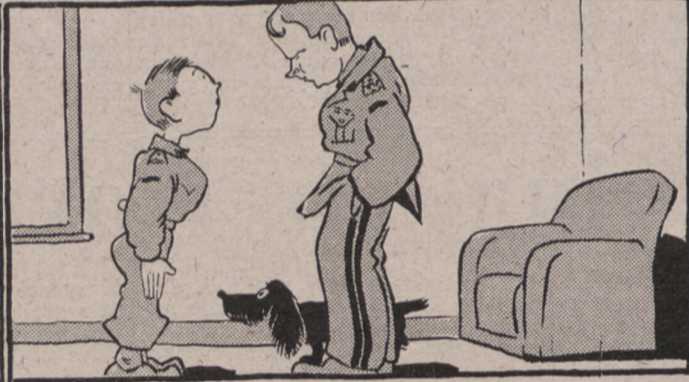
Powitali go wszyscy Strasznym gwizdem i krzykiem, Bo myśleli, że Walus Cennym jest ochotnikiem.

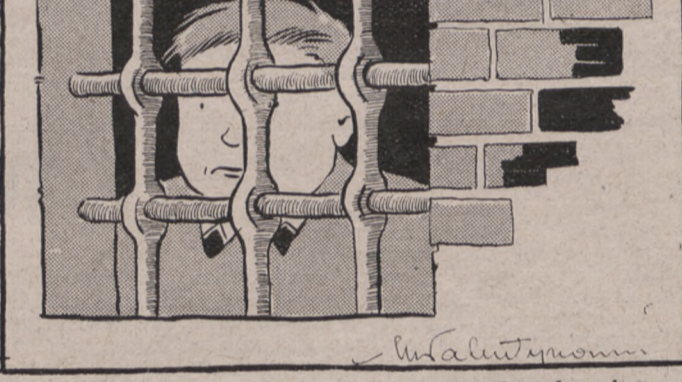
Służbę dać mu od razu Pewien chciał plutonowy, Ale Pompka powiedział: Jestem żołnierz frontowy!

Ewidencja na wstępie! Żołd zaległy i strawne, Stopnia weryfikacja! Koc, zagłówek, kolacja!

A nazajutrz z Walentym I zapytał Walusia Sam general rozmawiał Co w New Yorku wyprawiał?

Cóż mógł żołnierz frontowy Zameldował posłusznie, W owej chwili powiedzieć? Ze powinien odsiedzieć...

ZAPRASZAMY ŻOŁNIERZY POLSKICH do odwiedzania naszego sklepu.

ofiarujemy:
Wyroby skórzanego i parczane.
Ołstry — Pasy wojskowe i t.p.
Noże — Trzcinki — Lornetki i t.p.

COGSWELL & HARRISON,
rusznikarze, 168, Piccadilly, London, W.1.

Nowość

MARJAN HEMAR
ADOLF WIELKI

pamflet i dygresje — cena 2/6.

Do nabycia: w księgarniach:
M. I. KOLIN /Publishers/ LTD.
London, 9, New Oxford Str., W.C.1. Edinburgh, 31a, Castle Str.

Registory biurowe. Kalamarze. Powielacze „Plex.” Papier do powielania.
Notatniki. Papier do nut. Koperty. Przybory biurowe.
MACFARLANE & DICKSON,
25, Castle Street, Edinburgh.

SMOCHOWSKI EMIL, ostatnia wiadomość z niewoli, ranny w nogę, poszukiwany przez **URBANA KRZYŻANOWSKIEGO,** Związek Oficerów Marynarki Handlowej, 78, Leadenhall St., Londyn, E.C.3.

ESPLANADE HOTEL
2, WARRINGTON CRESCENT,
London, W.9. Tel.: CUN 1052.

We wszystkich pokojach bieżąca ciepła i zimna woda oraz telefon. Centralne ogrzewanie. Mówi się po polsku. Doskonała kuchnia polsko-rosyjska.

POSZUKIWANIA

MAC Antoni, P/40, P.F. poszukuje żonę **JANINĘ** wraz z dziećmi **KRZYSZTOFEM** i **BARBARĄ.** Wymieniona przebywała ostatnio w Rosji w miejscowości Kazakstan, Aktiubińska Oblast, Chobińskiej rejon, posesiołek Aleksiejewska.

Osoby, które by cokolwiek wiedziały o jej obecnym miejscu pobytu proszone są o udzielenie informacji pod powyżej wskazanym adresem.

LONDON FLATS
37, Dorset Str. /przy Baker Str./, W.1

ofiarowuje:
UMEBLOWANE ORAZ NIEUMEBLOWANE MIESZKANIA

SPIS RZECZY:
Marian Kukiel: Ku świętu Zmartwychwstania. — Życzenia redakcji. — Adam Kossowski: Rezurekcja /rysunek/. — Bronisław Nowicki: „Trzeci” front. — Stanisław Strumph Wojtkiewicz: Nieobecni. — Feliks Bielski: Proporcje. — Jerzy Facyński: Dzwony tamtej niedzieli. — Marian Hemar: Dyngus /zdobit Stefan Osiecki/. — Jerzy Łuzyc: S.O.S. Polski lotnik zagubiony w bushu Afryki Środkowej /Korespondencja własna/. — Stefan Łaskiewicz: Polscy ferry-pilots w Afryce. — Beata Obertyńska: Niebieski raport Zięby Wojciecha /zdobila Janina Konarska/. — Bogumił Andrzejewski: Wspomnienia z obłożonego Tobruku /I/. — Henryk Giedziński: W Afryce zachodniej /V.I/. — Wiktor Budzyński: Pisanki bezblackoutowe. — Zbigniew Grabowski: Szkic sytuacyjny. — Z tygodnia na tydzień. — Julian Ginsbert: Wojna na morzu. — Pomoc dla Polaków w Rosji. — Zbiórka książek. — Ryszard Pobóg: Przygody Walentego Pompki /rysunki Mariana Walentynowicza/. — Fotografie.

LITESOME
PASY PODTRZYMUJĄCE zmniejszają wysiłek fizyczny

Przynoszą mężczyznom bez względu na wiek dużą ulgę. Wygodne w noszeniu. Model Mayfair 15/2. De Luxe 6/10. Poradź się krawca, aptekarza, w sklepie sportowym, lub też prześlij przekaz poczt. z podaniem miary w pasie do **FRED HURTLEY, LTD.,** Victoria Park Mills, Kelghley.

Ktokolwiek może udzielić wiadomości o pp.: Czesławie RYMSZY, doktorze medycyny, Władławie RYMSZY i Piotrze RYMSZY pochodzących z Wilna, proszony jest o podanie ich pod adresem: Dr. Witalis RYMSZA, 5551, Chene Str., Detroit, Michigan, USA.

KTOKOLWIEK z zainteresowanych Polaków życzyłby sobie **NOWY TESTAMENT** lub **EWANGELIE SW. JANA** w języku **POLSKIM** proszę się zwrócić pisemnie do pana S.K. Hine, 110, Christchurch Road, London, S.W.2.

WYDAJE WYDZIAŁ PRAC KULTURALNO-OŚWIATOWYCH MIN. OBR. NAROD.
Adres Redakcji (Editorial Offices): 5, Portugal St., W.C.2. Tel., HOLborn 7600. I-e piętro.
Redaktor przyjmuje w poniedziałki i wtorki od godziny 11-ej—13-ej.
Redakcja nie zwraca rękopisów niezakwalifikowanych do druku.
Przedruk dozwolony tylko za podaniem źródła.

Warunki prenumeraty: Miesięcznie z przesyłką pocztową—sh.1. Kwartalnie z przesyłką pocztową—sh.3. Należność prosimy wpłacać przekazem pocztowym (Postal Order) pod adresem Administracji.
Ceny ogłoszeń: 1 cal przez jeden łam—sh. 20. Zarezerwowane miejsce 50% drożej. Ogłoszenia o poszukiwaniu pracy—2sh. za wiersz.
Adres Administracji (Business Offices): 63, Lincoln's Inn Fields, W.C.2. Tel., Chancery 5505 i 5506.

Gillette
zaoszczędza stali
gdyż można się nią ogolić lepiej i znacznie więcej razy

